

mikro

Ára: 30 Ft

számítógép magazin

FORMA-1
HUNGARORING

Raszertrükkök C64-re

Kulccsal vagy kulcs nélkül

Operációs rendszerek háborúja

ENTERPRISE

— négy oldalon
1989/8.

**Új vállalkozásba kezdett az ÁSZSZ Államigazgatási
Információsrendszerek Fejlesztési Irodája.**
A főhatóságok megbízása alapján a
Tolna Megyei Tanács
Oktatási és Továbbképző Központjával együttműködve
az ország egyik vonzó természeti környezetében,

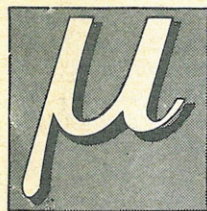
**Tengelicen,
létrehozták a hazai informatikai oktatás
egyik új bázisát.**

**Igényes ellátás, kiváló informatikai oktatás
Közigazgatási, informatikai
számítástechnikai kurzusok!**

**További részleteket illetően felvilágosítással
szolgálnak:**

**Pósze Lajos
ÁSZSZ Budapest 1119
Andor utca 47-49., 851-122/348**

**Horváth Magdolna
Tengelic 7054., 06-74-34033**

A NEUMANN JÁNOS SZÁMÍTÓGÉPTUDOMÁNYI TÁRSASÁG LAPJA

A szerkesztőbizottság
vezetője:
Kovács Győző

A szerkesztőség
munkatársai:

Bakos Tamás
(programozástechnika)
Broczkó Péter
(hírek)

Kovács Győző
(levelezés)

Nagy Imre
(tanuljunk együtt)

Petróczy Judit
(könyvek)

Pinke György
(Enterprise)

Soltészné Vizi Zsuzsa
(tervezőszerkesztő)

Szebenszki Sándor

Tamásné Lakó Erika
Terebessy Ákosné

Varga János
(olvasószerkesztő)

Címképünk:
Velekey József Lajos
munkája

Felelős szerkesztő:
Könyves Tóth Pál

Szerkesztőség:
1027 Budapest, Fő u. 68.
Telefon: 154-250

Levélcím:
1371 Budapest
Pf. 433

Kiadja:
MTESZ Neumann János
Számítógéptudományi Társaság
1054 Budapest, Báthori u. 16.

Levélcím:
1368 Budapest 5. Pf. 240

Telefon: 329-349

Felelős kiadó:
Tóth Istvánné ügyvezető
főtitkárhelyettes

Terjeszti a Magyar Posta
Előfizethető a hírlapkézbesítő
hivataloknál
és a Posta Hírlap-előfizetési
és Lapellátási Irodáján
(1900 Budapest XIII.,
Lehel u. 10/A)
vagy átutalással a 215-96 162
pénzforgalmi jelzőszámra.

Megjelenik havonta.
Egy szám ára 30,— Ft
Előfizetési díj:
egy évre 360,— Ft
fél évre 180,— Ft
Külföldön terjeszti
a Kultúra,
1389 Budapest, Pf. 149
és a Magyar Média
1932 Budapest, Pf. 279
88-1135

Szakra Lapnyomda
Budapest (89-1319)
Felelős vezető:
Dr. Csöndes Zoltán vezérigazgató

INDEX: 25 629
ISSN 0236-6088

TARTALOM

2	Párbeszéd a mindennapi kultúra elméletéről és gyakorlatáról
7	Nemes Tihámér Országos Középiskolai Számítástechnikai Verseny
9	Raszertrükkök
11	Feladatok — megoldások
27	Rendszerfejlesztési eszközök
37	Centronics szabványú nyomtatók illesztése Atari számítógépekhez
40	Az AmigaDOS
45	Programtermék — A nyuszi olvasni tanít
46	Adok-veszek-cserélek

TANULJUK EGYÜTT!

4

4	A Pascal rejtelmek
6	Kulccsal vagy kulcs nélkül

CSIPEGETŐ

13

13	BNV-élmény
13	Miből lesz a cserebogár?
14	Szedjük szét a Formula One-t!
15	Örökélet
16	A novoszibirszki pályázat értékelése
16	TOP-lista

PROGRAMOZÁSTECHNIKA

17

17	Rezidens óra IBM AT-n
20	COM fájlok egyedi védelme
22	Programozási fogások és melléfogások

ENTERPRISE

23

23	Programból alkalmazott parancsmód
23	Információk az Enterprise-piacról
25	Fej vagy írás
26	Hol az INPUT? Itt az INPUT!
26	Mi a manó?

PÉCÉZZÜNK!

32

32	The Norton Guides
33	Operációs rendszerek háborúja
35	TODAY: Eseménynaptár-program

μKLUB

43

43	Adom a magyarázatot!
43	Ki ad magyarázatot?

SAKK

44

44	Támadás és védelem
----	--------------------

KÖNYVEK — HÍREK — ÉRDEKESSÉGEK

47

μ mikro számítógép
magazin

PÁR BESZÉD

a mindennapi kultúra elméletéről és gyakorlatáról

Számítógép a mindennapokban

A számítógép munkájával, e munka eredményével Magyarországon „a dolgok végső fázisában” lép érintkezésbe a lakosság döntő része, s így a számítástechnika számukra legtöbbször csak a személytelen formában megnyilvánuló — megfellebbezhetetlennek mutakozó számlák, kitöltendő nyomtatványok stb. mögött rejtőző — hivatali hatalom képzetét kelti. Felhasználóként a számítógépet a felnőtt társadalom csak elenyésző mértékben veszi igénybe. Diósi Páltól (SZÁMALK) azt is megtudhatuk, hogy egy 1986 őszi felmérés szerint a 14–29 év közötti fiataloknak is mindössze 14%-a jut hozzá a számítógéphez, közülük is csak 3% otthon (de ezek 70%-a is csak játékprogramokat „futtat” rajtuk). A felnövekvő nemzedék tehát a számítástechnikai kultúra két területével találkozik jó esetben: a játékkal és az iskolai oktatás részévé tett programozással. Hazánkban a számítógép igen lassan válik azzá, ami valójában: eszközzé.

A pszichikai idegenkedésen túl (utalhatunk a titkárnők és gépirónók egy részére) az érdektelenség is megfigyelhető (például a városi és városkörnyéki művelődési házak igazgatóinak mintegy 5-6%-a tudja használni az ott elérhető gépeket). Az adatbázisok (könyvtári rendszerek, tájékoztató és információs szolgáltató rendszerek stb.) kezelésére a C64-szintű kapacitás már alkalmatlan, és a PC-k elterjesztése a közművelődésben és az oktatásban anyagi okokból nem olyan erőteljes, mint az előzőek esetén volt.

Amint Tóth Judittól (BME) megtudhattuk, a Magyarországon is beindult informatikusképzés diákjai jelenleg negyedévesek. A hazai bérszála ismeretében azonban nem elképzelhetetlen, hogy idegen nyelvet ismerő részük külföldi programozói segédmunkát keres majd a diploma megszerzése után, tette hozzá Striker Sándor (MTA). Nem csak a bér, az infrastruktúra is hiányzik a számítógép háttéréből: az információs hálózatok kiépítése elbukhat a hiányos és gyenge minőségű telefonvonalak és központok miatt (Simonyi Gyula, Közművelődési Információs Vállalat).

A fentiek tükrében nem különös, hogy a számítógépek használata Magyarországon elsősorban a centralizált intézményeknél (lakosság-nyilvántartás, statisztika, nyugdíjügyintézés, díjbeszedés, adóügyek, betétszámla-kezelés, stb.) és a nagyvállalatok bizonyos részénél terjedt el széleskörűen — természetesen a magával a számítástechnikával foglalkozó vállalatokon kívül —, míg a lakossági, tehát a mindennapi kultúra gyakorlati részét képező felhasználói oldal mindössze többrendbeli nehézségbe ütközik. Nézzük meg, miért?

Számítógép és társadalom

Interjú Striker Sándorral

M.M. Hogyan került erre a szekcióvitára egy humán érdeklődésű ember?

S.S. A konferencia szervezői felismerték, hogy a számítástechnika a matematikusok szűk szakmai kompetenciáján messze túllépő kérdéseket is felvet — s így került voltaképpen a „Párbeszéd a kultúráról” tanácskozás asztalára. Engem egyrészt azért hívtak meg, mert filozófiai

A debreceni Kölcsey Ferenc Megyei-Városi Művelődési Központban az idén ismét lefolytatták — a Művelődési Minisztérium és a SZOT védnöksége alatt, több szervezet támogatásával és társrendezésével — a Párbeszédkonferenciát. A korábbi évek hagyományaihoz hasonlóan a rendezvényen a kultúra elméletéről és gyakorlatáról vitázhattak a téma szakemberei és irányítói. Helyet kapott a tanácskozáson a számítástechnika is: az egyik szekcióvita a Számítógép a mindennapokban címet viselte. A következőkben megpróbáljuk röviden összefoglalni a szekcióban elhangzottakat.

kutatómunkám során alapvetően kultúra-elmélettel foglalkozom, másrészt pedig azért, mert előző munkahelyemen, az akkori Közművelődési Információs Intézetnél (ma Közművelődési Információs Választó) magam is részt vettem számítógéphasználattal kapcsolatos feladatok megoldásában.

M.M. Felhasználói oldalról?

S.S. Igen. Az 1980-as évek közepén, részben központi kultúrpolitikai döntések alapján, részben a növekvő magánimport révén jelentős számú C64 vagy ahhoz hasonló kapacitású kisszámítógép került az iskolákba, a művelődési házakba és a családokhoz. Ez, mint az a szekciótáborban is elhangzott, nagyrészt kihasználatlanul állt, főleg a közművelődési intézményekben. Hamarosan kiderült, hogy könyvtári és gazdasági célokra ezek a gépek alkalmatlanok, így ahol lehetett, programozást tanítottak rajtuk, vagy csupán játszottak velük, de gyakorta inkább biztonságosan elzárták valahová. Ugyanakkor bizonyos területeken, mint például egy programfüzet vagy egy tanfolyami segédanyag előállítására, ezek az intézmények általában külső, nyomdai segítségre szorultak. Így vált kézenfekvő feladattá egy olyan szövegszerkesztő konfiguráció kialakítása, ami elősegíti az információkibocsátást, s mégsem követel sem elérhetetlenül nagy beruházást, sem speciális szakértelmet.

M.M. És milyen munkamegosztás jöhetett létre ilyen esetben a számítástechnikus és a potenciális felhasználó között?

S.S. A számítástechnikusok elé igen egyértelmű gazdasági és emberi kívánalmak kerültek. A konfiguráció egyetlen darabja sem léphette túl az akkori pénzügyi irányítás által 50 000 forintban meghűzött, külön engedélyhez nem kötött beszerzési árat — közbevetőleg említem, hogy ekkoriban kezdtek élelmesen 49 900 forintért árulni az addig még drágább 1541-es floppykat, így ez a mai szemmel elképesztő, két oldalról is manipulált ár szép példája volt a magyarországi árképz(őd)és részint hiány-, részint rendelethűggségének s egyben a felhasználói kiszolgáltatottságnak. De továbbmenve, az volt a cél, hogy lehetőleg a már meglévő eszközökből lehessen összeállítani az egész berendezést. A játékprogramok például kazettán voltak, a legtöbb helyen csak Data-sette magnó állt rendelkezésre, a floppy árának kb. egytizedéért. A számítástechnikusok így először alkalmassá tették az Easy Script szövegszerkesztőt a kazettás üzemmódról. Ezután a szerencsés módon éppen akkortájt beérkező elektronikus Robotron-írógéphez kellett illesztőt készíteni, s hogy az emberi oldalra visszatérjek, olyan módon átalakítani a szoftvert, hogy az ékezetes magyar betűk az írógép klaviatúrájával azonos helyre kerüljenek. Így ahol már volt C64-es és valamilyen adatrögzítő, ott egy írógép beszerzése és a megfelelő illesztés kialakítása után szinte házi nyomda — legalábbis szedő-tördelő — állt rendelkezésre.

M.M. Elterjedt ez a konfiguráció?

S.S. A Flórián téri Ifjúsági Információs Iroda kért és kapott egyet szinte azonnal, s ott azóta is működik. Kértek tőlünk néhány helyről segítséget, mi magunk akkor, egy gépíróval s Simonyi Gyula kollégámmal hármában egy több mint 400 kéziratoldálnyit kötet szedését-tördelését végeztük el rajta úgy, hogy a kézirat beérkezése után hat héttel a könyv kikerült a

nyomdából. De ez már inkább a számítógép társadalomra gyakorolt hatásának kérdéskörébe tartozik, hiszen maga a könyv, a Hungaro-Polonica tanulmánygyűjtemény kitűnő szerzőgárdájának köszönhetően szép kritikát kapott, s jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy az ottani rektor elhatározása nyomán Krakkóban az egyetemen összehasonlító lengyel—magyar tanszék jött létre. A C64—Robotron konfigurációt büszkén tüntettük fel a szerény kivitelű kötet kolofonjában. Igaz, mi magunk senkinek sem ajánljuk a napi 12-14 órás, manuális elválasztású szövegszerkesztői rohamunkát ilyen gépeken.

M.M. Lemondtak a C64 használatáról?

S.S. Nem, 10-20 oldalas munkáig kitűnően használható az Editap szoftver továbbra is. E fölött azonban ajánlatos — ahol van, vagy néha elérhető — egy ugyancsak ügyes kábelrel az 1541-es floppyt egy IBM PC-hez kötni, s átvinni a szöveget egy nagyobb kapacitású szövegszerkesztőbe (Microsoft Word, XYwrite). Véleményem szerint nagyon fontos, hogy egy rendszer lépcsőzetesen, felfelé, lefelé is működőképes legyen, s ezt nem társadalmilag értem ezúttal, hanem gyakorlatilag. Ha van IBM PC, lehet írni azon. Ha az foglalt vagy elromlott, lehet a C64-en. Sőt, a Robotron önmagában is kitűnő elektronikus írógép.

M.M. Feltehetően javasol egy mechanikus írógépet is...

S.S. Természetesen. A magyar valóság lefelé nivellál. A számítógép csak mint számítógépes rendszer, csak mint hálózat teljesítheti ki a benne rejlő potenciált. De áramkimaradás esetén kevesebbet ér, mint egy csattogó, elaggott, háború előtti Royal.

M.M. Ennyire borúlátó a számítógépesítés magyarországi elterjedését illetően? Mi várható nálunk — a humán szakember szemszögéből?

S.S. A kérdés kísértetiesen emlékeztet a gőzgép és gőzvasút 1820—30 utáni elterjedésének problematikájára. Megvadtíja az állatokat, rosszul lesznek rajta az emberek, kiszorítja a lovakat, rosszabb helyzetbe kerülnek a lótenyésztők, nem beszélve arról, hogy Isten elleni gonoszított — mondta az egyik véglet —, míg a másik amellelt kardoskodott, hogy a gőzgép omnipotens, társadalmat átalakító (igazságon átalakító) illetve a fizikai munkát megszüntető berendezés, amely el az ember a természetet végleg enge-

delmességre kényszeríti. A valóság, a történelem valahol a kettő között adott utat a gőzgépnek — minden kultúrában oly módon, ahogy azt az adott társadalom bevezette. Volt olyan ország, ahol előbb a vasúti vállalkozók gazdagodtak meg, azután a kereskedők, a bányász- és iparmágánások. De ha Móricz Rokonokjának hinni lehet, olyan ország is akadt, ahol legelőször csak a vasutat fel nem építők gazdagodtak meg, maga a vasút pedig csak később kapott helyet a társadalmi életben. Kevésbé virágnyelven fogalmazva: Magyarországon a számítógép az ország, a társadalom habitusának megfelelően kap helyet, fenntartva természetesen azt a szerepet is, hogy megjelenése ugyanakkor bizonyos mértékig formálja is ezt a habitust, visszahat arra.

M.M. Milyen esetekre gondol?

S.S. A szekciótábor vitájának összefoglalója is jelzi, a számítógépesítés mint hálózat nálunk elsősorban a különböző központi apparátusok — díjbeszedés, lakosság-nyilvántartás stb. — szolgálatára épül ki. A lakosság ezeket felhasználóként nem veheti igénybe. De, hogy a fentiekben már említett szövegszerkesztő példát bővítsen, a mai újság-, hírlap- és könyvdömping nem kis mértékben számítógépes háttérre támaszkodik. És ezek a kiadványok szintén nem kis mértékben éppen a központi számítógépesítés (pl. a személyi szám) indokolatlan és esetlegesen jogsértő felhasználása ellen s ugyanakkor a társadalom által igénybe vehető számítógépes-telefonvonalas nyilvános hálózat kiépítése érdekében látnak napvilágot. Ez a megosztottság a politikai viszonyok leképezése, hiszen a számítástechnika sem élvez területenkívüliséget, s a matematikus-programozó sem gondolhatja igazán, hogy ő nem humán problémákat old meg vagy okoz munkája során.

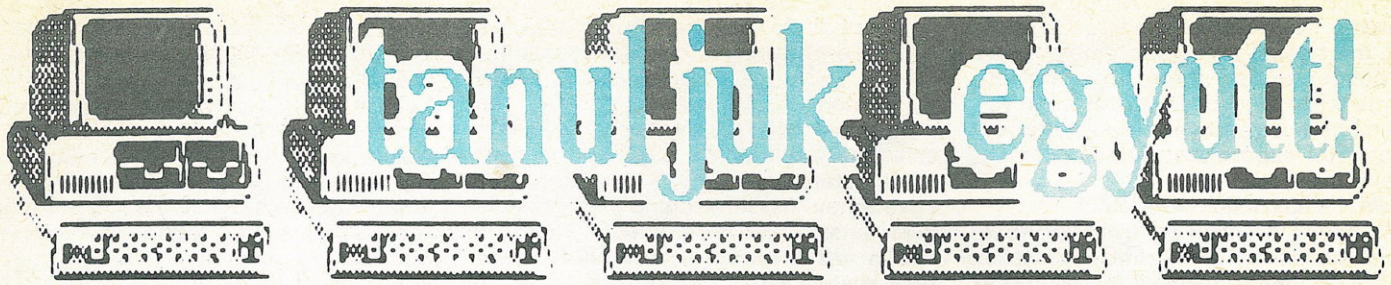
M.M. Ön valóban ilyen személyre szóló s egyben ilyen állatszerű komplexumnak véli a számítógépesítést?

S.S. Vessen egy pillantást Magyarországon vasúthálózatára valamelyik vasútállomáson. Jóllehet az történelmi okokból alakult így, mégis, ha a számítógépesítést is ilyen rendezőelvez vezérlik majd, akkor sem a racionális, gyors egyéni információcserére, sem az ezekből felépülő állatszerű társadalmi nyilvánosság (demokráciát) kialakító kommunikációs s tényleges mobilitásra nem lesz lehetőség.

Tamásné Lakó Erika

MUNKA KÖZBEN

A PASCAL REJTÉLMEI

12. Szébb képernyőt!

Színek és ablakok

Azok az olvasóink, akiknek gépéhez színes monitor csatlakozik, bizonyára nincsenek megelégedve azzal, hogy programjaik egyszínű és fantáziátlan képernyőt állítanak elő. Olyan képeket szeretnének tervezni, amelyeket a professzionális alkalmazói programokban láthatnak. A Turbo Pascal számukra is sokféle lehetőséget nyújt, amelyek kihasználásával jól szerkesztett, áttekinthető és látványos kimenetet hozhatnak létre a képernyőn. A következőkben ezekkel a lehetőségekkel részletesen foglalkozunk — egyelőre félretéve a grafikai eszközöket, csupán a karakteres képernyők használatára szorítkozva.

A paraméter nélküli **textmode** az előző állapotra való visszaállást eredményezi. Az eljárás bármilyen paraméter alkalmazása esetén elvégzi a képernyő törlését is.

Mind a háttér, mind az írás színe külön beállítható a **textbackground(n)**, illetve a **textcolor(n)** eljárásokkal. Az egyes paraméterekhez és az előre definiált szövegkonstansokhoz tartozó színeket a következő felsorolás tartalmazza:

n	Előre definiált konstans	Szín
0	black	fekete
1	blue	kék
2	green	zöld
3	cyan	cián
4	red	piros
5	magenta	lila
6	brown	barna
7	lightgray	világosszürke
8	darkgray	sötétszürke
9	lightblue	világoskék
10	lightgreen	világoszöld
11	lightcyan	világoscián
12	lightred	világospiros
13	lightmagenta	világoslila
14	yellow	sárga
15	white	fehér

12.1 Színek

A színes grafikus monitorok (CGA, EGA stb.) általában négyféle, esetleg kétféle színes szövegmódbban használhatók. A képernyő üzemmódjainak beállítására a standard **textmode** eljárás szolgál, a következő formában:

textmode(n);

ahol n 0, 1, 2 és 3 értéket vehet fel, illetve a számok helyett a Pascal számára felismerhető előre definiált szövegkonstansokat is alkalmazhatunk. Az egyes paraméterekhez tartozó változatok a következők:

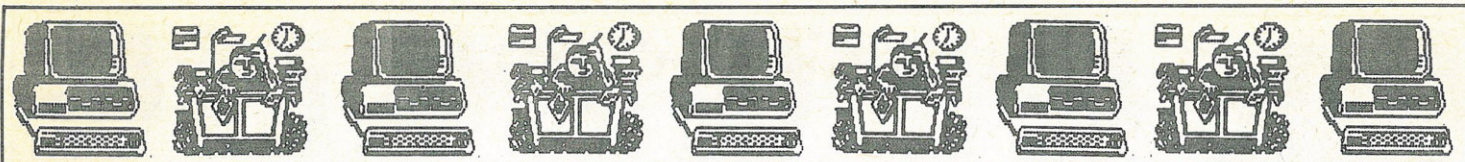
n	Előre definiált konstans	Karakteres Képernyőmód	Képernyőméret
0	bw40	fekete-fehér	40x25
1	c40	színes	40x25
2	bw80	fekete-fehér	80x25
3	c80	színes	80x25

38. ábra

```

program szinesszoveg;
var h,i,j:integer;ch:char;
begin
  {képernyőmód 0-tól 3-ig}
  for h:=0 to 3 do
    begin
      textmode(h);
      for i:=0 to 7 do
        begin
          clrscr;
          for j:=0 to 15 do
            begin
              {háttérszín 0-tól 7-ig}
              textbackground(i);
              {írásszín 0-tól 15-ig}
              textcolor(j);
              gotoxy(1,j+1);write(i:2,' ',j:2);
              {villogó karakterek}
              textcolor(j+16);
              gotoxy(10,j+1);write(i:2,' ',j:2);
            end;
          textbackground(black);
          textcolor(white);
          gotoxy(10,23);
          write('Folytatás: bármely billentyű');
        end;
      {félfényes kijelzés}
      lowvideo;
      gotoxy(10,24);
      write('Folytatás: bármely billentyű');
      read(kbd,ch)
    end
  end
end.

```


Háttérszínként a 0...7 színek, az írás színeként a 0...15 színek használhatók. További lehetőségek:

— ha a színparaméterhez 16-ot vagy a szíkonstanshoz a **blink** szövegkonstanszt hozzáadjuk, villogó karaktereket kapunk,

— a **lowvideo** és a **normvideo** eljárásokkal félfényes vagy normál fényességű fehér kijelzést állíthatunk be. Színes háttér esetén a **lowvideo** fekete hátteret állít be. A **lowvideo**-val beállított intenzitást valamilyen szín beállítása törlí.

A 38. ábrán látható program a létező összes színekombinációt előállítja. A háttérszín 5 karakter szélességű mezőként jelenik meg a képernyőn, a

mezőben a háttérszín száma és tőle vesszővel elválasztva az írás színének száma látható. A képernyő bal oldalán a mező nem villogó, tőle jobbra ugyanaz villogó kijelzéssel jelenik meg.

A következő képernyőre való áttérés egy billentyű lenyomásával kezdeményezhető. Az erre utaló üzenet normál és félfényes kijelzéssel is elővasható a képernyőn.

40. ábra

39. ábra

```

program ablak;
label ide;
var i,x1,x2,y1,y2:integer;
    szín,tinta:integer;
    ch:char;
procedure keret(szin:integer);
begin
  {a keret színe}
  textcolor(szin);
  {a megadott ablakot kívülről bekeretezi}
  {a keret négy sarka}
  gotoxy(x1-1,y1-1);write(chr(218));
  gotoxy(x2+1,y1-1);write(chr(191));
  gotoxy(x1-1,y2+1);write(chr(192));
  gotoxy(x2+1,y2+1);write(chr(217));
  {felső és alsó keretvonal}
  for i:=x1 to x2 do
  begin
    gotoxy(i,y1-1);
    write(chr(196));
    gotoxy(i,y2+1);
    write(chr(196));
  end;
  {bal- és jobboldali keretvonal}
  for i:=y1 to y2 do
  begin
    gotoxy(x1-1,i);
    write(chr(179));
    gotoxy(x2+1,i);
    write(chr(179));
  end;
end;
begin
  ide:
  {ablak a teljes képernyő}
  window(1,1,80,25);
  clrscr;
  writeln('Ablak koordináták:');
  writeln('x:2...78, y:2...24, x2>x1, y2>y1');
  write('x1=');readln(x1);
  write('y1=');readln(y1);
  write('x2=');readln(x2);
  write('y2=');readln(y2);
  write('a keret színe:');readln(szin);
  write('az ablakba irt szöveg színe:');readln(tinta);
  clrscr;
  keret(szin);
  {az ablak definíciója}
  window(x1,y1,x2,y2);
  textcolor(tinta);
  {az ablak bal felső sarkára állítja a kurzort}
  gotoxy(1,1);
  repeat
    writeln('Folytatás: bármely billentyű, új ablak: ESC');
    read(kbd,ch);
  until ch=#27;
  {visszaállítja az eredeti írás szint}
  textcolor(yellow);
  goto ide;
end.

```

12.2 Ablakok

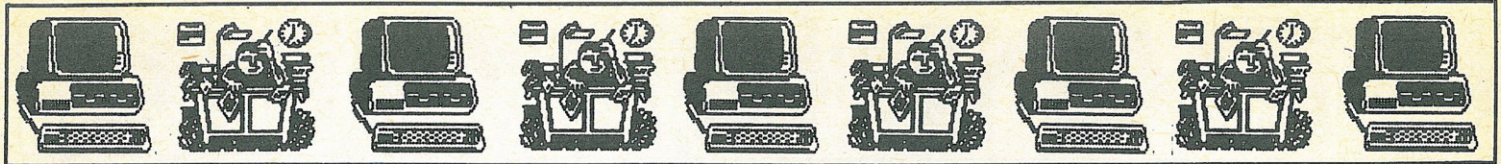
A képernyőn megjelenő útmutatósok és a kimenet könnyebben kezelhető, érthetőbb és esztétikusabb kivitelének a színek mellett másik gyakran alkalmazott eszköze a képernyőablakok használata. A karakteres képernyőn ablakot a

window (x1,y1,x2,y2);

```

program szinesablakok;
label ide;
var i,j:integer;
    ch:char;
procedure keret(x1,y1,x2,y2,szin:integer);
begin
  textcolor(szin);
  {a keret négy sarka}
  gotoxy(x1-1,y1-1);write(chr(218));
  gotoxy(x2+1,y1-1);write(chr(191));
  gotoxy(x1-1,y2+1);write(chr(192));
  gotoxy(x2+1,y2+1);write(chr(217));
  for i:=x1 to x2 do
  begin
    gotoxy(i,y1-1);
    write(chr(196));
    gotoxy(i,y2+1);
    write(chr(196));
  end;
  for i:=y1 to y2 do
  begin
    gotoxy(x1-1,i);
    write(chr(179));
    gotoxy(x2+1,i);
    write(chr(179));
  end;
end;
procedure ablakbair(szin:integer);
begin
  {az ablakba irt szöveg színe}
  textcolor(szin);
  for i:=1 to 8 do
    for j:=65 to 95 do
      write(chr(j));
    read(kbd,ch);
  end;
begin
  ide:
  window(1,1,80,25);
  clrscr;
  gotoxy(5,25);
  textcolor(white);
  write('Folytatás: bármely billentyű');
  {az első ablak}
  keret(10,5,40,13,green);
  window(10,5,40,13);
  clrscr;
  ablakbair(lightmagenta);
  window(1,1,80,25);
  {a második ablak}
  keret(25,10,55,18,red);
  window(25,10,55,18);
  clrscr;
  ablakbair(yellow);
  window(1,1,80,25);
  {a harmadik ablak}
  keret(40,15,70,23,lightmagenta);
  window(40,15,70,23);
  clrscr;
  ablakbair(cyan);
  window(1,1,80,25);
  gotoxy(45,25);
  textcolor(white);
  write('Vége: ESC');
  read(kbd,ch);
  if ch=#27 then halt {a program vége}
  else goto ide;
end.

```


eljárással nyithatunk, ahol a zárójelben megadott adatok (ezeknek integer-eknek kell lenniük) az ablak bal felső és jobb alsó sarkát összekötő átló végpontjai. Az ablak két meg nem adott sarkának koordinátái értelemszerűen

bal alsó: x1, y2
jobb felső: x2, y1.

Az x1, y1, x2, y2 adatok a karakteres képernyő karakterhelyeire vonatkoznak, így a következő feltételeknek eleget kell tenniük:

$0 < x < 81$
 $0 < y < 26$,

továbbá a zárójelben megadott koordinátákra fenn kell állnia az

$x2 > x1$ és az
 $y2 > y1$

relációnak is. Meg kell jegyezni, hogy a 80-as karakterhely és a 25 sor használata az ilyenkor bekövetkező soremelések miatt az ablakszerkezetet elrontja.

A definiált ablak ezentúl úgy használható, mint a képernyő, azaz mind a **clrcsr**, mind a **gotoxy** eljárások csak az ablakra vonatkoznak. Az ablakdefiníció mindaddig érvényes, amíg új ablakot nem definiálunk. Ha vissza akarunk térni a teljes képernyő használatára, ez is csak ablakdefinícióval oldható meg:

window(1,1,80,25);

ami a maximális méretű ablak, azaz értelemszerűen a teljes képernyő megnyitását eredményezi.

A 39. ábrán egy egyszerű program listája látható, amellyel különböző ablakokat hozhatunk létre a képernyőn. Az eddig elmondottakkal látszólag elmentmondásban van a program 11-es sorában lévő információ (ez egyébként a futás közben a képernyőn meg is jelenik); ennek a korlátozásnak az a magyarázata, hogy a program a definiált ablakot kívülről be is keretezi, így az x1=1 és x2=80, illetve az y1=1 és y2=25 koordinátákat nem használja. A képernyőn megjelenő ablak keretét a program a megadott színnel (szín) rajzolja, az ablakba írt szöveg szintén a bemenetben megadott színnel (tinta) jelenik meg.

A 40. ábra már egy látványosabb programot mutat be, amely három, egymást részben átfedő ablakot nyit, ezek mindegyike más-más keret- és írásszintet használ. Szokásunk szerint egy, a témához nem szorosan kapcsolódó újdonság is található a programban, éspedig a **halt** eljárás, amely a program leállítására alkalmazható (lásd a program hátulról számított harmadik sorát).

Nagy Imre

Kulccsal vagy kulcs nélkül

A szoftver a számítás- és számítógéptech-nika tagadhatatlanul legnagyobb értéke. Különösen igaz ez a HC-PC kategóriára, ahol a relatív értéket kifejező hányados (szoftver/hardver) több száz, sőt több ezer-szeres is lehet. A szoftverállomány tehát mindenképpen sokoldalú védelemre szorul. Ez a védelem többféle — általában egymással kombinált — módon valósítható meg.

Az egyik, mindenképpen szükséges megoldás a teljes szoftverállomány hajlékonylemezen vagy magnesszalagon történő tárolása, esetleg még külön egy biztonsági másolaton, például BACKUP formában is. A másik, amely nem védi ugyan meg a merevlemez tartalmát, de a személyes felelősség kérdését tisztázza a szándékos vagy véletlen „rongálások” esetén.

A mellékelt programmal ez utóbbi problémának a megközelítését tűztem ki célul. A megoldás igen egyszerű. A PC indítását végző rendszerlemezen, vagy ha a gép a merevlemezről indul, azon (illetve mindkettőn) egy „kulcsszó”-programot kell aktivizálni. A programra ugrást az AUTOEXEC.BAT fájlba kell beírni. A rendszerinduláskor tehát a kulcsszóprogram automatikusan elindul, és a gép használatát nem engedélyezi mindaddig, amíg a kezelő a megfelelő kulcsszót meg nem adja.

E megoldás alkalmazása különösen iskolákban előnyös akkor, ha a gépteremben sok gép van, és azokat sokan, rendszeresen és felügyelet nélkül használhatják. Bár a program könnyen „feltörhető” — még akkor is, ha a gépet használók ezen a téren bizonyított képességeit most figyelmen kívül hagyjuk —, de a kulcsszó és a géphasználat illetéktelennek történő átadása egy megfelelően szabályozott környezetben (minden géphasználó csak a neki engedélyezett gépen dolgozhat) senkinek nem lehet érdeke.

Az 1. listán a Turbo Pascal 3.01 verzióban megírt kulcsszóprogram látható. A program színes monitorhoz készült, ennek hiányában a színekre vonatkozó részek kihagyhatók belőle. A kulcsszó megadása a program végén lévő

Password('kulcsszó')
eljáráshívásban lehetséges.

A programot a Pascal fordítóval ".COM" típusú fájlra fordítjuk, és a rendszerindítást végző lemezen helyezzük el. Ha a lemez könyvtárszervezésű, ügyelni kell arra, hogy az AUTOEXEC.BAT a programhoz hozzáférhessen.

A 2. lista az aktivizáláshoz szükséges AUTOEXEC.BAT program egy lehetséges megoldását tartalmazza.

A program elkészítésével járó munka bőven megtérül, mert használatával jóval szervezettebbé lehet tenni a gépteremben folyó munkát, és nagy részben meg lehet takarítani azt a fáradságot, amelyet egy „feltűrt” merevlemez tartalmának a helyreállítása jelent — a vírusfertőzések lokalizálásáról most nem is beszélve.

Igaz Gábor

```

program Kulcsszo;
($C-)
(
[-----]
: Kulcsszo ellenorzo program.
: Hivasa: PassWord('Kulcsszo');
: Visszateres csak akkor ha a
: kulcsszo egyezik!!
: A valtozodeklaracioiban a
: Passtype = String[20]-nak
: szerepelnie kell!
:
: Keszitette: Igaz Gabor 1989.III.1
[-----]
)

```

```
Type Passtype = String[20]; ( ne felejtsd el! )
```

```
Procedure PassWord(Kulcsszo : Passtype;
Var JelzoByte : Boolean;
```

```
Procedure Keret(FelsoBalX,FelsoBalY,
AlsoJobbX,AlsoJobbY: Integer);
```

```
Var I: Integer;
```

```
Begin
```

```
GotoXY(FelsoBalX,FelsoBalY);
```

```
Write('I');
```

```
For I:=FelsoBalX+1 To AlsoJobbX-1
```

```
Do Write('M');
```

```
Write(' ');
```

```
For I:=FelsoBalY+1 To AlsoJobbY-1 Do
```

```
Begin
```

```
GotoXY(FelsoBalX,I);
```

```
Write(' ');
```

```
GotoXY(AlsoJobbX,I);
```

```
Write(' ');
```

```
End;
```

```
GotoXY(FelsoBalX,AlsoJobbY);
```

```
Write('H');
```

```
For I:=FelsoBalX+1 To AlsoJobbX-1
```

```
Do Write('M');
```

```
Write(' ');
```

```
End; (Keret)
```

```
Procedure Init(Pass:Passtype);
```

```
Var I,J : Integer;
```

```
Begin
```

```
TextColor(LightGreen);
```

```
ClrScr;
```

```
J:=48-(14+Length(Pass)) Div 2;
```

```
Keret(J-3,B,J+Length(Pass)+12,12);
```

```
Gotoxy(J,10);
```

```
TextColor(LightRed);
```

```
Write('Password: ');
```

```
TextColor(Cyan);
```

```
For I := 1 To Length(Pass) Do Write('-');
```

```
Gotoxy(J+10,10);
```

```
End; ( Init )
```

```
Function OlvPass(Pass:Passtype):Boolean;
```

```
Var I : Integer;
```

```
Ch : Char;
```

```
Olvassott : Passtype;
```

```
Begin
```

```
Olvassott:='';
```

```
For I:= 1 To Length(Pass) Do
```

```
Begin;
```

```
Read(Kbd,Ch);
```

```
If Ch = #27 Then
```

```
Begin;
```

```
JelzoByte := False;
```

```
OlvPass := False;
```

```
Exit;
```

```
End;
```

```
If Ch <> #27 Then
```

```
Begin;
```

```
TextColor(Cyan);
```

```
Write('*');
```

```
Olvassott:=Olvassott+Ch;
```

```
End;
```

```
End;
```

```
JelzoByte:=True;
```

```
OlvPass := Olvassott = Pass ;
```

```
End; ( OlvPass )
```

```
Begin (PassWord )
```

```
JelzoByte:=False;
```

```
Repeat;
```

```
Begin;
```

```
Init(Kulcsszo);
```

```
If JelzoByte = True Then Write(Chr(7));
```

```
End;
```

```
Until OlvPass(Kulcsszo);
```

```
TextColor(LightGray);
```

```
End; ( PassWord )
```

```
Begin
```

```
ClrScr;
```

```
Password('0167');
```

```
ClrScr;
```

```
End.
```

1. lista

2. lista

```

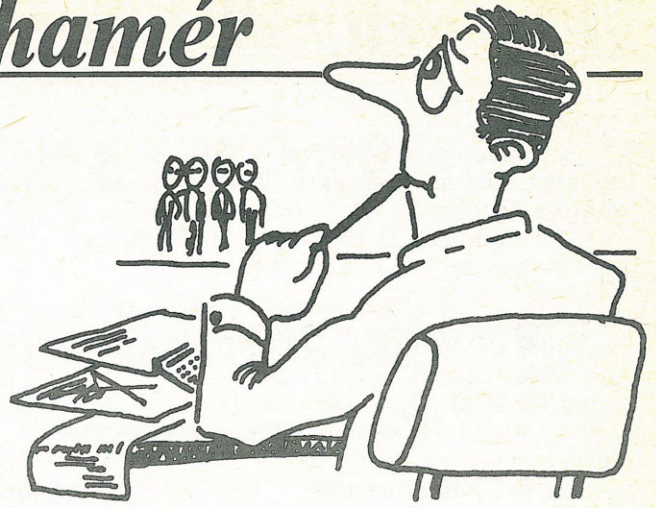
echo off
path=c:\;c:\dos33;c:\pascal;c:\pctools
prompt $p $d $t $g
kulcsszo
cls

```


Nemes Tihamér

Országos Középiskolai Számítástechnikai Verseny

2. forduló

Készíts programot egy digitális áramkör működésének szimulálására! Az áramkör működésében feltételezzük, hogy minden alapelem kimenetén egységnyi idő múlva jelenik meg a bemeneti jelkombináció hatása, és ez azonnal megjelenik a következő alaelemek bemenetén is. (Azaz az információ a vezetékeken \emptyset , a kapukon egységnyi idő alatt halad át.)

Az áramkör alapelemei a következő kapuk lehetnek: INVERTER (NOT), AND, OR, NAND, NOR, EXOR kapuk. (Az inverternek 1, a többi kapunak pedig 2 bemenete van.) Az áramkörben használható kapuk száma maximum 10 lehet. Kezdetben minden kapu minden bemenetén valamilyen határozott érték (például \emptyset) van.

Az áramkör leírását úgy adjuk meg, hogy az alapelemek bemeneteihez, illetve kimenetéhez rendelünk egy csomópont-azonosító számot, s az azonos csomópont-hoz tartozó be-, illetve kimeneteket tekintjük összekötöttnek (lásd az ábrát).

A szimulálandó hálózatról, áramköréről tegyük fel, hogy véges időn belül kialakul valamilyen stabil kimeneti jelkombináció (például ha N kapu van az áramkörben, akkor ez a korlát legyen N^2 !)

FELADATOK

- A: Add meg, hogyan ábrázolod a memóriában az áramkört!
- B: Olvasd be az áramkör leírását tetszőleges, általad választott módon, s ebből építsd fel az áramkört az általad megválasztott adatszerkezet alapján! (Természetesen nem szükséges kirajzolni a képernyőre az áramkört!)
- C: Olvasd be bemeneti jelkombinációkat és az áramkör működésének szimulálásával határozd meg az ezekre adott kimenetet! (A kimenetet akkor tekintjük késznek, amikor az áramkör minden alapelemének kimenete változatlan marad.)
- D: Állítsd elő automatikusan az összes bemeneti jelkombinációt, és az áramkör működésének szimulálásával határozd meg az ezekre adott kimenetet!
- E: Ellenőrizd, hogy az áramkör leírását helyesen adták-e meg!

A lehetséges hibák:

- egy kapu kimenetét sehova sem kötötték, és az nem is az áramkör kimenete,
- egy kapu bemenetét sehova sem kötötték, és az nem is az áramkör bemenete,
- két (vagy több) kapu kimenetét összekötötték,
- van olyan kapu a hálózatban, amelyet a bemenetről nem lehet elérni,
- az áramkör valamelyik kimenete nem valamelyik kapu kimenete,
- az áramkör valamelyik bemenetét nem kötötték egy kapu bemenetére sem,
- a korlátnak állított időegységyszám után sem alakul ki stabil kimenete az áramkörnek.

Az egyes kapuk működésének leírása:

INV	0	1	
0	1	0	
1	0	1	

OR	0	1	
0	0	1	
1	1	1	

AND	0	1	
0	0	0	
1	0	0	
0	1	0	
1	1	1	

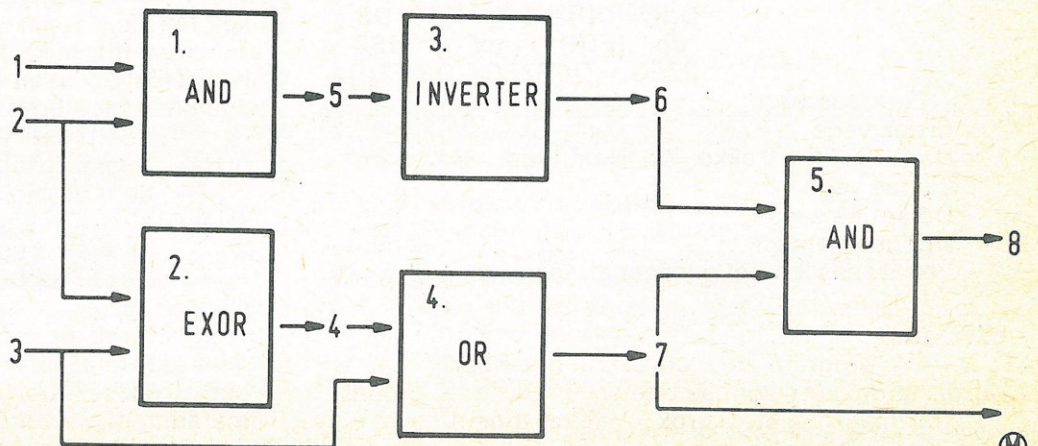
EXOR	0	1	
0	0	1	
1	1	0	

NOR	0	1	
0	1	0	
1	0	0	

NAND	0	1	
0	1	1	
1	1	0	Ⓜ

Példa (programod kipróbálásához célszerű ennél egyszerűbb áramköröket választanod):

Az áramkör rajza:

Leírása:

- 1. AND: 1,2,5
- 2. EXOR: 2,3,4
- 3. INVERTER: 5,6
- 4. OR: 4,3,7
- 5. AND: 6,7,8

Az áramkör bemenetei: 1,2,3
Az áramkör kimenetei: 7,8

Bemeneti kombinációk	Kimenetek
1,1,1	1,0
0,0,0	0,0
0,0,1	1,1

A verseny első fordulójának

1. feladat

Az eredmény 64, mivel a 20-as és az 50-es sort egyszer, a 60-ast kétszer, a 70-est négyszer, ... hajtja végre a program.

Jó eredmény: 1 pont
Magyarázat: 2 pont

2. feladat

- 1030 DO WHILE J >= 1 AND IS\$ < T\$(J) 1 pont
 1040 T\$(J+1) = T\$(J): J = J - 1 1 pont
 1060 T\$(J+1) = IS\$ 1 pont
 1. → az I-1. elemig a T\$() vektor rendezett 1 pont
 és IS\$ a beszúrandó 1 pont
 2. → a J+1 .. I intervallumban a T\$() vektor rendezett, 1 pont
 IS\$ helye az 1 .. J indexű elemek valamelyike 1 pont
 3. → az 1 .. I intervallumban rendezve van a T\$() vektor 1 pont

3. feladat

- az X tizedes törtet kettedes törtté (azaz kettes számrendszerbeli törtté) alakítja 1 pont
 — befejeződik, ha már előállítottunk 30 számjegyet, 1 pont
 vagy ha a végtelen szakaszos kettedes tört első ismétlődő szakaszának vége van, 2 pont
 vagy ha nulla maradékot kapunk valamelyik lépésben, azaz az utolsó értékes jegynél 1 pont
 — $x = 0,3$ -ra az eredmény 0,01001 1 pont

4. feladat

- K1\$ kulcs szerinti helyére igyekszik tenni a (K1\$, K2\$) sort a táblázatban 2 pont
 — ha az így kiszámított hely szabad, akkor oda teszi, 1 pont
 — ha nem, akkor megkeresi a mögötte levő legközelebbi üres helyet és oda teszi 2 pont
 — ha nincs üres hely, akkor kiírja, hogy "baj!!!" 1 pont

5. feladat

A D() vektor tartalmazza az egyes érmék darabszámát. Pénzvisszaadás(ÖSSZEG):

Ciklus I = 1-től 5-ig

Ha $\text{ÖSSZEG} >= \text{FT}(I)$ akkor $\text{DB} := \text{INT}(\text{ÖSSZEG}/\text{FT}(I))$ ha $\text{D}(I) < \text{DB}$ akkor $\text{DB} := \text{D}(I)$
 $\text{D}(I) := \text{D}(I) - \text{DB}$ Ki: DB;
 "db."; (FT(I), "Ft-os" ÖSZ-
 SZEG := ÖSSZEG - DB * FT(I)

Elágazás vége

Ciklus vége

Ha $\text{ÖSSZEG} > 0$ akkor Ki: "Nem tudok visszaadni"

Eljárás vége.

DB korlátozása 2 pont

D(I) csökkentése 2 pont

Visszaadás lehetetlenségének kezelése 2 pont

6. feladat

- A program egy egyszerű hóembert rajzol, három kört egymás tetején 3 pont
 (egymás melletti körök — fekvő hóember — csak 2 pontot ér)
 — A felső két kör sugara mindig kétharmada az alatta levő kör sugarának 1 pont
 — A legalsó kör sugara 30 egység 1 pont

megfejtései

- a GVONAL eljárás egy félkörivet közelít szabályos sokszöggel 1 pont
 — Az :Y paraméter a körív sugarát adja meg 1 pont

7. feladat

A G1 0-ba ragadásának felismeréséhez $A=0$, $B=1$, $C=1$ szükséges, így a 100-as sor első száma: 6 1 pont

Ha a kapu jól működik, akkor $Y=0$, egyébként $Y=1$, tehát a második szám: 0 1 pont

A másik két sor hasonlóan:

110-es sor: 1,0 vagy 3,0 vagy 5,0 a jó számpár 2 pont

120-as sor: 7,1 a jó számpár 2 pont

Indoklás: a tesztelt kapu kimenetének hibája akkor deríthető ki, ha a kapu vezérlése olyan, hogy a kimeneten 1-nek kellene lennie és ez az 1-es ki tud jutni az áramkör Y kimenetére 1 pont

(Például a G1 kimenete akkor 1, ha $A=0$ és B,C mindegyike 1, mivel ekkor G1 második bemenete 0 lesz. A jel akkor jut ki G3 kimenetére — ami az áramkör kimenete —, ha G3 másik bemenete 0, ez itt teljesül. A hiba tehát kideríthető a fenti vezérléssel, mert G1 hibája esetén 0 helyett 1 jelenik meg az áramkör kimenetén. Itt természetesen kihasználjuk azt, hogy az áramkörben egyszerre csak egy hibás kapu lehet.)

8. feladat

Problémaként 1 pont (csak algoritmikus problémákra adható), néhányat felsorolunk:

— a ki-, ill. beszállást 10 másodpercen belül be kell fejezni,

— a lift, miközben egy szinten áthalad, egyetlen hívást és egyetlen parancsot képes fogadni (hiába nyomnak meg egyszerre több gombot),

— nem veszi észre, hogy az adott szintre már hívták (ugyanazt többször is megnyomhatják),

— nem veszi észre, hogy a többszörösen hívtott szintekre nem kell még egyszer elmennie,

— nem áll meg közbülső szinteken,

— 32-nél több hívás esetén indexhatár-túllépéssel leáll,

— ha az utasok utolsó, liftben maradt csoportja nem száll ki az általuk megjelölt szinten, akkor az ajtó becsukódása után mindaddig kénytelenek a liftben maradni, míg kívülről valaki nem hívja a liftet,

— beszállás után, amennyiben a liftnek nincs több tárolt úticélja, az utasoknak a következő lifthívást meg kell várniuk, mert a lift nem figyel a PARANCS gombot.

Hogyan és mire használjuk a rasztert a C64-en?

Nyilván sokaknak tetszettek a különféle játékprogramok, bejelentkezések látványos vizuális effektusai, nyolcnál több sprite egyidejű megjelenítése a képernyőn, sprite-ok láthatósága a képernyő keretén is, a képernyő egyes területeinek különböző üzemmódbeli használata... Többekben felmerülhetett az a kérdés, hogy mi módon lehet ezeket az effektusokat előállítani.

Az ilyen és ehhez hasonló képernyőkezeléseket vagy a VIC (videovezérlő chip) „becsapását” a raszter használata nélkül nem lehet megoldani.

Itt merül fel az a kérdés, hogy mi a raszter? A képernyőn megjelenő kép ciklikus frissítése a VIC feladata. A kép frissítése soronként történik. Egy kilenc bites számláló, a raszterszámláló mutatja meg, hogy melyik pixelsorban tart éppen. Például egy karaktersor nyolc pixelsorból áll (gondoljunk a nagy felbontású grafikára), tehát a számláló értéke is nyolccal fog nőni, ha egy karaktersor frissítése megtörtént.

A számláló segítségével mindig pontosan a számunkra megfelelő időben hajthatjuk végre a módosításokat a képernyőn. A pontos időzítésre a zene megszólaltatásánál is felhasználhatjuk. Így készülnek azok a töltőprogramok, melyek a program töltése közben zenélnek, scrolloznak, és még gyorsabbak is az eredeti töltési sebességénél.

A VIC következő regisztereit kell ismernünk a raszter használatához:

- \$D011 (53265) 7. bitje a raszterszámláló 8. bitje
- \$D012 (53266) a raszterszámláló 0–7. bitjei
- \$D019 (53273) 0. bitje jelzi (=1), hogy rasztermegszakítás történt
- \$D01A (53274) 0. bitje engedélyezi (=1) a raszter megszakítását

Ezekkel a regiszterekkel használható a raszter, de nem árt, ha minden felhasználó felrészíti a C64 megszakítási rendszerére, illetve a VIC többi regiszterére vonatkozó ismereteit, ugyanis ezeket sokszor kell használni.

Most, hogy a megfelelő regisztereket már ismerjük, nézzük meg, mit kell tennünk konkrétan a raszter kezeléséhez. Az egyik lehetőség az, hogy állandóan figyeljük a raszterszámlálót (\$D011/\$D012), és amint a számunkra megfelelő értéket mutatja, azaz azt a sort frissíti a VIC, ahol változtatni akarunk a képernyőn, végrehajtjuk a változtatást, majd újra várunk a következő egyezésig, változtatunk, majd újra várunk...

Ez bizony nem a műveleti idő legjobb kihasználása, főleg ha közben kismillió dolgot kellene csinálni. Nézzünk egy jobb módszert! Írjuk át a megszakításokat (IRQ) egy saját rutinra. Ezt a \$0314/\$0315 címen található mutató átírásával tehetjük meg (ha a KERNAL ROM-ot kikapcsoltuk, akkor a \$FFFE, \$FFFF címen). Saját megszakításrutinunkban figyeljük, hogy történt-e rasztermegszakítás, ilyenkor ugyanis \$D019 0. bitjének értéke 1. Ehhez még tudnunk kell azt, hogy ha egy általunk kiválasztott raszterértéket beleírunk a számlálóba, és engedélyezzük a rasztermegszakítást, akkor a rasztermegszakítás megtörténik, amint a számláló eléri a beleírt értéket. Természetesen minden megszakítás után újra be kell állítani a számláló értékét, és törölni kell a megszakításjelző bitet. Ha egymáshoz közeli értékeknek kell módosítanunk a képernyő állapotát, akkor célszerű a két módszert együtt alkalmazni. Arra azonban ügyeljünk, hogy megszakításrutinunk a következő megszakítás előtt véget érjen.

Első példaprogramunkban (1. lista) a rasztermegszakítás segítségével a képernyő színét rasztersoronként változtatjuk meg. A módszerrel látványos érdekességeket és érdekes látványosságokat lehet megjeleníteni. Bármely képernyőn megjelenő alakzatot rasztersoronként lehet színeztetni, azaz egy karakter vagy egy sprite akár 16 színű is lehet.

A megszakítási rendszer inicializálása

- 9–11 A megszakításvektor módosítása
- 14–20 A munkaváltozók és a munkaterület inicializálása

- 22–25 Rasztermegszakítás helyének beállítása
- 26–28 CIA megszakítások tiltása (Timer, SDR, FLAG)
- 29–30 Rasztermegszakítás engedélyezése

A megszakításrutin kezdete

- 34 Megszakításjelző törlése
- 35–44 A pontos időzítés miatti utasítások

Színbeállító rész

- 45 8 rasztersor egy karaktersor
- 46–49 A színek beállítása a STACK táblázatból, színmutató növelése
- 50–51 Karaktersor vége?
- 52–53 Címtáblázat vége?
- 54 Időzítőrutin meghívása
- 55–56 A színek beállításának folytatása

Időzítőrutin

- 58–71 A színek megváltoztatásának pontos hozzáigazítása a rasztersorokhoz

A színbeállító rész vége

- 73–75 Időzítés
- 76–77 Képernyő- és keretszín fekete

Effektusgenerátor

- 79–110 A szintáblázat módosításával dinamikus képernyő előállítása

A megszakításrutin vége

- 112–113 A rasztermegszakítás helyének beállítása
- 114 Az eredeti ROM rutin vége (kilépés a megszakításból)

Táblázatok

- 116–140 Adattáblázat (a színek kódszámát tartalmazza)
- 142–143 Munkaváltozók
- 145 Szintáblázat (az aktuális szinkódokat tartalmazza)

A 2. lista programja a raszter segítségével kiterjeszti a sprite-teret a keret alsó és felső részére is, úgy, hogy 8 sprite-ot használhatunk a keret felső részén és a képernyőn, és nyolcat a keret alsó részén. A VIC chipet a 24/25 soros üzemmód megfelelő idejű átváltásával lehet becsapni. A sprite-teret ki lehet terjeszteni a keret jobb és bal szélére is, de ez egy jóval bonyolultabb programot igényel.

A megszakítási rendszer inicializálása

- 11–15 A 11. sprite-lap feltöltése
- 17–20 A megszakítás átírása a saját rutinra
- 21–25 A CIA megszakítások tiltása (Timer, SDR, FLAG)
- 26 A keretre kerülő információ
- 27 Keretszín
- 28–31 A megszakítás helyének beállítása
- 32–33 Képernyőalapszín
- 34–35 Rasztermegszakítás engedélyezése
- 36–37 Rasztermegszakítás-jelző törlése
- 38–39 Munkaváltozó-inicializálás

A megszakításrutin kezdete

- 45–46 Rasztermegszakítás-jelző törlése
- 48 Ha nem raszter miatt, akkor az eredeti rutin
- 50–55 Raszterező-mutató növelése
- 56–61 A raszterező paraméterezése, a következő megszakítás helyének beírása
- 62–64 Időzítés
- 65–101 Raszterező paraméterezése (nagyítás, szín, koordináták)
- 103 Az eredeti ROM rutin vége (kilépés a megszakításból)

Paramétertábla

- 105 Megszakítások helye
- 106 Képernyőüzemmódok

- 107 Sprite-ok engedélyezése
- 108-109 Nagyítás
- 110 Multicolor üzemmód
- 111 X koordináta MSB
- 112-113 Színek (felső terület)
- 114-115 Színek (alsó terület)
- 116-119 Koordináták (felső terület)
- 120-123 Koordináták (alsó terület)
- 124-125 Sprite-mutatók (felső terület)
- 126-127 Sprite-mutatók (alsó terület)

Programjaink elsősorban ö. 'etébresztő céllal készültek; javasoljuk a paramétertáblák átírását, a programok testre szabását.

Bakos Imre—Kelemen Róbert

1. lista

```

0000      *= $C000
0001 ;
0002      .OBJ M
0003 ;*****
0004 ;* KEPERNYOSZINEZES *
0005 ;*
0006 ;* RASZTERSORONKENT *
0007 ;*****
0008 S      SEI
0009      LDA #<IRQ
0010      STA $0314
0011      LDA #>IRQ
0012      STA $0315
0013 ;
0014      LDX #$5F
0015      LDA #0
0016      STA COUNT
0017      STA DIRECT
0018 LP     STA STACK,X
0019      DEX
0020      BPL LP
0021 ;
0022      LDA #$62
0023      STA $D012
0024      LDA #$1B
0025      STA $D011
0026      LDA #$7F
0027      STA $DC0D
0028      STA $DD0D
0029      LDA #1
0030      STA $D01A
0031      CLI
0032 STP   JMP STP
0033 ;
0034 IRQ   INC $D019
0035      NOP
0036      NOP
0037      NOP
0038      NQP
0039      NOP
0040
0041      LDX #3
0042 W1    DEX
0043      BNE W1
0044      NOP
0045 NS    LDY #8
0046      LDA STACK,X
0047 STORCOL STA $D020
0048      STA $D021
0049      INX
0050      DEY
0051      BEQ NS
0052      CPX #$5F
0053      BCS EXTRAS
0054      JSR WAITRAS
0055      LDA STACK,X
0056      BCC STORCOL
0057 ;
0058 WAITRAS NOP
0059      NOP
0060      NOP
0061      NOP
0062      NOP
0063      NOP
0064      NOP
0065      NOP
0066      NOP
0067      HOF
0068      NOP
0069      NOP
0070      NOP
0071      RTS
0072 ;
0073 EXTRAS LDY #5
0074 W2    DEY
0075      BNE W2
0076      STY $D020
0077      STY $D021
0078 ;
0079      LDX COUNT
0080      BEQ SET
0081 ;
0082      CPX #44
0083      BEQ CLEAR
0084      LDA DIRECT
0085      BEQ SET
0086 CLEAR LDA #1

```

```

0087      STA DIRECT
0088      LDA #44
0089      SEC
0090      SBC COUNT
0091      TAX
0092      LDA #0
0093      STA STACK,X
0094      LDX COUNT
0095      STA STACK+45,X
0096      DEX
0097      JMP EX
0098 SET   LDA #0
0099      STA DIRECT
0100      LDA #44
0101      SEC
0102      SBC COUNT
0103      TAX
0104      LDA COLS,X
0105      STA STACK,X
0106      LDX COUNT
0107      LDA COLS+45,X
0108      STA STACK+45,X
0109      INX
0110 EX   STX COUNT
0111 ;
0112      LDA #$62
0113      STA $D012
0114      JMP $E7E
0115 ;
0116 COLS .BYTE 11,11,12,12
0117      .BYTE 12,11,12,12
0118      .BYTE 15,07,01,07
0119      .BYTE 15,12
0120      .BYTE 11,11,12,12
0121      .BYTE 15,15,07,07
0122      .BYTE 10,10,08,08
0123      .BYTE 02,02,09,09
0124      .BYTE 02,02,08,08
0125      .BYTE 10,10,07,07
0126      .BYTE 15,15,12,12
0127      .BYTE 11,11,00,00
0128      .BYTE 11,11,12,12
0129      .BYTE 15,15,07,07
0130      .BYTE 13,13,03,03
0131      .BYTE 05,05,14,14
0132      .BYTE 06,06,14,14
0133      .BYTE 05,05,03,03
0134      .BYTE 13,13,07,07
0135      .BYTE 15,15,12,12
0136      .BYTE 11,11,12,15
0137      .BYTE 07,01,07,15
0138      .BYTE 12,12,11,12
0139      .BYTE 15,12,11,11
0140      .BYTE 00,00,00,00
0141 ;
0142 COUNT .BYTE 0
0143 DIRECT .BYTE 0
0144 ;
0145 STACK *= *
0146      .END

```

2. lista

```

0000      *= $C000
0001 ;
0002      .OBJ M
0003 ;*****
0004 ;* SPRITE HEZO A *
0005 ;* KERET ALSO ES *
0006 ;* FELSO RESZEN *
0007 ;*****
0008 S      SEI
0009 ; 11. SPRITE BLOKK
0010 ; FELTOLTESE
0011      LDY #62
0012      LDA #FF
0013 LP     STA 704,Y
0014      DEY
0015      BPL LP
0016 ;
0017      LDA #<IRQ
0018      STA $0314

```

```

0019      LDA #>IRQ
0020      STA $0315
0021      LDA #7F
0022      STA $DC0D
0023      STA $DD0D
0024      LDX #0
0025      STX $DC0E
0026      STX $3FFF
0027      STX $D020
0028      STX $D012
0029      LDA $D011
0030      AND #7F
0031      STA $D011
0032      DEX
0033      STX $D021
0034      LDA #81
0035      STA $D01A
0036      LDA $D019
0037      STA $D019
0038      LDA #0
0039      STA COUNT
0040      CLI
0041 STP   JMP STP
0042 ;
0043 COUNT .BYTE 0
0044 ;
0045 IRQ   LDA $D019
0046      STA $D019
0047      BMI START
0048      JMP $EA81
0049 START SEI
0050      LDX COUNT
0051      INX
0052      TXA
0053      AND #3
0054      STA COUNT
0055      TAX
0056      LDA RASTER,X
0057      STA $D012
0058      LDA MODE,X
0059      STA $D011
0060      LDA SPREN,X
0061      STA $D015
0062      LDY #6
0063 WAIT  DEY
0064      BNE WAIT
0065      LDA XSIZE,X
0066      STA $D01D
0067      LDA YSIZE,X
0068      STA $D017
0069      LDA MULTI,X
0070      STA $D01C
0071      LDA XMSB,X
0072      STA $D010
0073      CPX #0
0074      BEQ WRK03
0075      CPX #3
0076      BEQ WRK03
0077      LDY #7
0078 LP1   LDA SCOLS,Y
0079      STA $D027,Y
0080      LDA POINT,Y
0081      STA $07F8,Y
0082      DEY
0083      BPL LP1
0084      LDY #15
0085 LP2   LDA COORD,Y
0086      STA $D000,Y
0087      DEY
0088      BPL LP2
0089      JMP EX
0090 WRK03 LDY #7
0091 LP3   LDA SCOLSK,Y
0092      STA $D027,Y
0093      LDA POINTK,Y
0094      STA $07F8,Y
0095      DEY
0096      BPL LP3
0097      LDY #15
0098 LP4   LDA COORDK,Y
0099      STA $D000,Y
0100      DEY
0101      BPL LP4
0102 EX   CLI
0103      JMP $EA81
0104 ;
0105 RASTER .BYTE 0,2,$F9,$FF
0106 MODE .BYTE $13,$13,$1B,$13
0107 SPREN .BYTE 255,255,255,255
0108 XSIZE .BYTE 0,0,0,0
0109 YSIZE .BYTE 0,0,0,0
0110 MULTI .BYTE 0,0,0,0
0111 XMSB .BYTE $C0,$C0,$C0,$C0
0112 SCOLS .BYTE 0,0,0,0
0113      .BYTE 0,0,0,0
0114 SCOLSK .BYTE 1,1,1,1
0115      .BYTE 1,1,1,1
0116 COORD .BYTE $20,$10,$50,$30
0117      .BYTE $80,$50,$A0,$70
0118      .BYTE $D0,$70,$F0,$50
0119      .BYTE $10,$30,$30,$10
0120 COORDK .BYTE $20,$15,$50,$18
0121      .BYTE $80,$10,$A0,$18
0122      .BYTE $D0,$08,$F0,$08
0123      .BYTE $10,$10,$30,$18
0124 POINT .BYTE 11,11,11,11
0125      .BYTE 11,11,11,11
0126 POINTK .BYTE 11,11,11,11
0127      .BYTE 11,11,11,11
0128 ;
0129      .END

```

FELADATOK

— MEGOLDÁSOK

Sorozatunkat elsősorban középiskolásoknak szánjuk, de reméljük, hogy minden olvasónknak tanulási lehetőséget és szórakozást nyújt.

A feladatok a Nemes Tihamér országos számítástechnikai verseny színvonalának felelnek meg. Minden esetben olyat választunk, amely röviden, gyorsan megoldható, de a megoldáshoz ötletre van szükség. A megoldást mindig a következő számban közöljük.

Mivel változatosságra törekszünk, különböző programozási nyelveket használunk. Az is előfordul, hogy egy feladatra több programnyelven is közlünk megoldást, ezzel is elősegítve az ismeretszerzést.

A szerkesztőség várja az olvasók, a versenyzők leveleit. A legötletesebb program beküldőjét könyvtalvánnyal jutalmazzuk. Ne feledjenek azonban a programhoz leírást is mellékelni!

14. feladat: Nyolc királynő

Elhelyezhető-e egy sakk-táblán nyolc királynő úgy, hogy egyik se üsse semelyik másikat? Írjon programot, amely megadja az összes lehetséges elrendezést!

Megoldás

A feladat legegyszerűbb megoldása az lenne, ha a sakk-táblán véletlenszerűen elhelyezzük a nyolc királynőt, majd megvizsgáljuk, ütik-e egymást. Ha igen, akkor vizsgáljuk a következő elrendezést. Ily módon igen egyszerű programhoz jutunk, amelynek csak egy hibája van — nagyon hosszú ideig fut, hiszen 4 426 165 368 a lehetséges elrendezések száma.

A mostani feladat legyen némileg rendhagyó: ne csak az legyen a cél, hogy egy, a problémát megoldó programot írunk, hanem az is, hogy hatékony programot írjunk.

Jobb megoldást kaphatunk, ha kihasználjuk, hogy a feladat megoldását adó elrendezésnél minden oszlopban pontosan egy királynőnek kell állnia, mert különben ütnék egymást. Ha ennek figyelembevételével határozzuk meg a vizsgálandó elrendezéseket, már csak 16 777 216 esetet kell vizsgálni. Ez is elég nagy szám, ezért gyakorlati megvalósításra még aligha alkalmas.

Tovább javíthatjuk az algoritmust, ha minden királynő

elhelyezése után megvizsgáljuk, hogy üti-e a már a táblán lévőket. Így a hibás esetek nagy számát időben ki tudjuk zárni, s egy jól használható algoritmushoz jutunk.

Megoldásul két programot közlünk itt: egy Turbo Pascal 5.0 és egy Turbo-C 2.0 nyelvt. Mindkettő IBM PC számítógépen, Herkules monokróm grafikus adapterrel futott. A két program jól mutatja a két nyelv közötti különbségeket és hasonlóságokat. A programok kissé különbözőek, a feladat két eltérő megoldását jelentik. A Pascal nyelvű program a királynők elhelyezését rekurzívan, a C nyelvű program iteratívan valósítja meg.

Tekintsük át először a két programban fellelhető, egymásnak megfelelő elemeket. A sakk-tábla tárolására a 'tábla' nevű tömb szolgál. Ennek az egydimenziós tömbnek minden eleme azt mutatja, hogy az adott oszlopban hányadik sorban van a királynő.

A 'kiír' eljárás feladata a sakk-tábla megjelenítése. Ez elég egyszerű formában történik. A vízszintes és a függőleges vonalak meghúzása után a tábla beszámozása következik. Végül az eljárás nyolcszor meghívja a 'királynő' szubrutint, amely a meghatározott mezőbe kirajzol egy-egy királynőt. Jelen esetben ez egyszerűen csak egy négyzetet rajzol.

A kiválasztott elrendezés ellenőrzését 'üt' eljárás végzi. Ez true értékkel tér vissza, ha

az os oszlopban álló királynőt üti valamely os-nél kisebb oszlopban lévő.

A Pascal nyelvű és a C nyelvű szubrutin szinte sorról sorra megfeleltethető egymásnak. A feladatot ténylegesen megoldó részek azonban jelentősen eltérnek.

Vizsgáljuk meg először a rekurzívan működő Pascal nyelvű programot. A 'tesz' eljárás elhelyez az 'os'-adik oszlopba egy királynőt. Ezután megvizsgálja 'üt' segítségével, hogy ezt nem üti-e valamelyik másik már táblán lévő. Ha igen, akkor az 'os'-adik oszlopban eggyel odébb teszi a királynőt, és újra próbálkozik. Ha erre nincs lehetőség, akkor visszalép.

Ha az 'os' oszlopba sikerült úgy elhelyezni egy királynőt, hogy azt nem üti semelyik másik, akkor a 'tesz' rutin önmagát hívja meg a következő királynő elhelyezéséhez. Ha sikerült elhelyezni az utolsót is, akkor a 'kiír' eljárás segítségével a tábla megjelenítése következik. Ezzel a program nem fejeződik be, hanem további megoldásokat keres.

A C nyelvű program működése nehezebben követhető, de hatékonyabb kódot eredményez. Itt is föllelhető mind-egyik, a Pascal program leírásánál ismertetett elem. A visszalépés megvalósítása jóval nehezebb, és az összetett feltételek miatt szükség van két logikai változóra is. Ezek használata ugyan goto utasítással elkerülhető lenne, de ez a program olvashatóságát nagymértékben rontaná. A 'köv' változó arra szolgál, hogy választani lehessen az előre- és a visszalépés közül, a 'vége' pedig a program helyes befejezését biztosítja.

15. feladat: Részvektor összege

Egy program bemenete egy N valós számból álló egydimenziós tömb (vektor). Írjon programot, amely ebből kiválasztja azt az összefüggő részvektort, amely elemeinek összege a legnagyobb! Törekedjen arra, hogy a program nagy N értékekre is gyors legyen!

Pintér Gábor

Egy lehetséges megoldás

■								8
						■		7
				■				6
							■	5
	■							4
			■					3
						■		2
		■						1
a	b	c	d	e	f	g	h	

A Pascal nyelvű program

```

program Nyolc_Kiralyno;

uses
  Crt, Graph;

type
  ( Egy mezo kijelöléséhez )
  oszlop=(a,b,c,d,e,f,g,h);
  sor=(s1,s2,s3,s4,s5,s6,s7,s8);

var
  ( Ez a sakktábla: )
  tabla : array [oszlop] of sor;
  ( Grafikus driver és mód )
  Gd, Gm : integer;

procedure Kiir;
  ( Kirajzolja a táblát. )

const
  ( Egy mezo merete )
  MezoX=40;
  MezoY=30;

var
  ( A képernyő közepe )
  KX, KY : integer;
  ( Segedváltozók )
  i : integer;
  c : char;
  o : oszlop;
  s : sor;

procedure Kiralyno(x,y : integer);
  ( Egy Kiralynó kirajzolása az
  (x,y) koordinataju mezőbe. )
begin
  Bar(x+MezoX div 4,y+MezoY div 4,
    x+3*MezoX div 4,y+3*MezoY div 4);
end;

begin
  ClearDevice;
  ( A tabla közepe )
  KX:=GetMaxX div 2;
  KY:=GetMaxY div 2;
  ( A tabla megrajzolása )

  for i:=-4 to 4
  do Line(KX+i*MezoX,KY-4*MezoY,
    KX+i*MezoX,KY+4*MezoY);
  for i:=-4 to 4
  do Line(KX-4*MezoX,KY+i*MezoY,
    KX+4*MezoX,KY+i*MezoY);
  for o:=a to h
  do OutTextXY(
    KX+trunc(MezoX*(ord(o)-3.6)),
    KY+trunc(4.4*MezoY),
    chr(ord(o)+ord('a')));
  for s:=s1 to s8
  do OutTextXY(
    KX+trunc(4.4*MezoX),
    KY-trunc(MezoY*(ord(s)-3.4)),
    chr(ord(s)+ord('1')));
  for o:=a to h
  do Kiralyno(KX+MezoX*(ord(o)-4),
    KY+MezoY*(ord(tabla[o])-4));
  c:=ReadKey;
end;

function Ut(os : oszlop): boolean;
  ( Megvizsgálja, hogy az os oszlopban
  levő Kiralynót tudja-e útni vala-
  melyik os-nel kisebb oszlopban
  álló. Ha igen, Ut=true. )

var
  Ute : boolean;
  o : oszlop;

begin
  o:=a;
  Ute:=false;
  while not(Ute) and (o<os)
  do begin
    Ute:=Ute or
    ( Azonos sorban vannak )
    ( tabla[o]=tabla[os] ) or
    ( Azonos atloban vannak )
    ( ord(tabla[o])+ord(o)=
    ord(tabla[os])+ord(os) ) or
    ( ord(tabla[o])-ord(o)=

```

```

    ord(tabla[os])-ord(os));
    o:=Succ(o);
  end;
  Ut:=Ute;
end;

procedure Tesz(os : oszlop);
  ( Megpróbál az os-dik oszlopba
  elhelyezni egy kiralynót és
  rekurzívan hívja önmagát a
  többi elhelyezéséhez. )

var
  ( Ebben a sorban van a kiralynó )
  i : sor;

begin
  for i:=s1 to s8
  do begin
    tabla[os]:=i;
    if not Ut(os)
    then begin
      if os=h
      then Kiir
      else Tesz(succ(os));
    end;
  end;
end;

begin
  ( Grafikus md beállítás )
  Gd:=Detect;
  InitGraph(Gd, Gm, '');
  if GraphResult(<)GrOk
  ( Ha nincs grafikus driver )
  then Halt(1);
  Tesz(a);
  CloseGraph;
end.

```

A C nyelvű program

```

#include <stdio.h>
#include <graphics.h>
#include <conio.h>

typedef char boolean;
#define FALSE 0
#define TRUE 1
typedef int sor;
typedef int oszlop;

/* Egy mezo kijelöléséhez */
enum ( a,b,c,d,e,f,g,h,tul );
enum ( s1,s2,s3,s4,s5,s6,s7,s8 );

/* Ez a sakktábla */
sor tabla[8][8] =
  (s1,s1,s1,s1,s1,s1,s1,s1);
/* Grafikus driver es mod */
int gm, gd;

void kiir(void);
/* Kirajzolja a táblát */

void kiralyno(int x, int y);
/* Egy kiralynó kirajzolása az
(x,y) koordinataju mezőbe */

boolean ut(oszlop os);
/* Megvizsgálja, hogy az os oszlopban
levő kiralynót tudja-e útni vala-
melyik os-nel kisebb oszlopban
álló. Ha igen, ut=TRUE. */

/*=====*/

```

```

/* Egy mezo merete */
const mezoX = 40;
const mezoY = 30;

void kiir(){
  /* A képernyő közepe */
  int Kx, Ky;
  /* Segedváltozók */
  int i;
  oszlop o;
  sor s;
  char ch[] = "0";
  cleandevice();
  /* A tabla közepe */
  Kx = getmaxx() / 2;
  Ky = getmaxy() / 2;
  /* A tabla megrajzolása */
  for (i = -4; i <= 4; i++)
    line(Kx + i * mezoX, Ky - 4 * mezoY,
      Kx + i * mezoX, Ky + 4 * mezoY);
  for (i = -4; i <= 4; i++)
    line(Kx - 4 * mezoX, Ky + i * mezoY,
      Kx + 4 * mezoX, Ky + i * mezoY);
  for (o = a; o <= h; o++){
    *ch = o + 'a';
    outtextxy(
      Kx + (int)(mezoX * (o - 3.6)),
      Ky + (int)(4.4 * mezoY),
      ch);
  }
  for (s = s1; s <= s8; s++){
    *ch = s + '1';
    outtextxy(
      Kx + (int)(4.4 * mezoX),
      Ky + (int)(mezoY * (s - 3.4)),
      ch);
  }
  for (o = a; o <= h; o++)
    kiralyno(Kx + mezoX * (o - 4),
      Ky + mezoY * (tabla[o] - 4));
  getch();
}

/*-----*/

void kiralyno(int x, int y){
  bar(x + mezoX / 4, y + mezoY / 4,
    x + 0.75 * mezoX, y + 0.75 * mezoY);
}

/*-----*/

boolean ut(oszlop os){
  boolean ute = FALSE;
  oszlop o = a;

  while (!ute && o < os){
    ute :=
    /* Azonos sorban vannak */
    (tabla[o] == tabla[os]) |
    /* Azonos atloban vannak */
    (tabla[o] + o == tabla[os] + os) |
    (tabla[o] - o == tabla[os] - os);
    o++;
  }
  return(ute);
}

/*-----*/

main(){
  oszlop os;
  boolean kov, vege = FALSE;

  gd = DETECT;
  initgraph(&gd,&gm,"");
  os = a;
  do {
    kov = TRUE;
    if (!ut(os)){
      if (os == h){
        kiir();
      } else {
        os++;
        kov = FALSE;
      }
    }
    if (kov){
      while (tabla[os] == s8){
        if (os == a){
          tabla[os] = s1;
          vege = TRUE;
        } else {
          tabla[os--] = s1;
        }
      }
      (tabla[os])++;
    }
  } while (!vege);
  closegraph();
  return(0);
}

```

BNV-élmény

A kőbányai vásárváros ismét megtelt étellel. A pavilonokból áradó gépzugás és a látogatók zszibongása már messziről hirdette, hogy megnyílt a tavaszi BNV.

Igazi vásári hangulat uralkodott a hangárok között. Fialat srácok járták a standokat, s gyűjtöttek be mindent, ami színes és prospektus-szerű. Kis unokák húzták, vonszolták nagymamát, nagypapát, s magyarázták nekik a sok színes technikai „csodabogár” működését.

Nagyon sok — természetesen főleg nyugati — cég reklámjával a fiatalabb korosztályt is megcélózta. A lurkók büszkén mutogatták egymásnak a „zsákmányt”, a Minolta-sörnyitőt, a Toshiba-jelvényeket, a lufikat, zászlókat, posztereket.

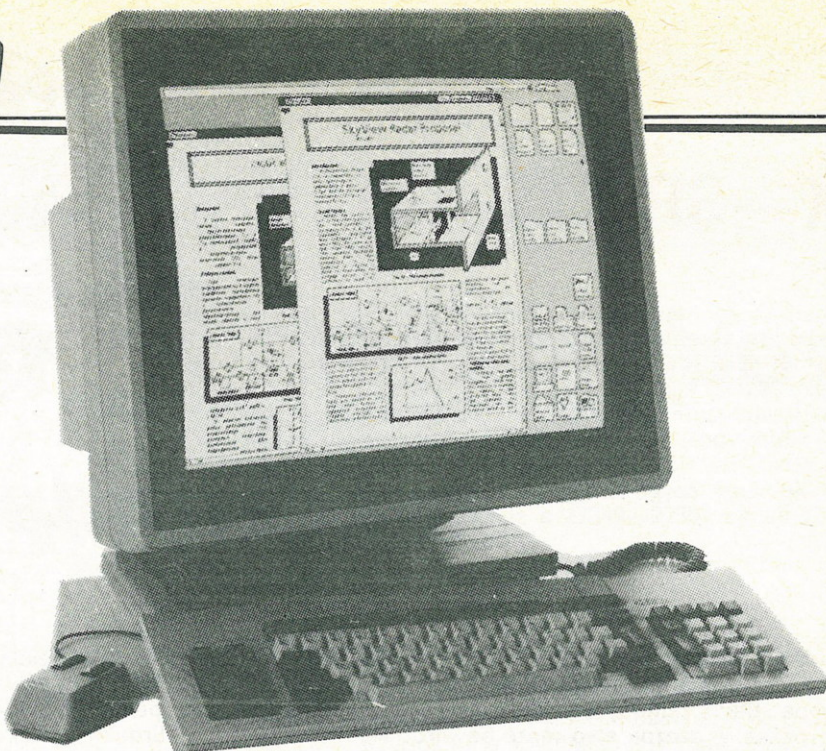
Természetesen a komolyabb érdeklődő is talált magának érdekességet, újdonságot.

Az IBM-nél a PC-hez szokott felhasználónak is elakadt a lélegzete a PS/2 működése láttán. Az aprócska gép úgy kezelte a képernyőt, hogy szinte nehéz volt elszakadni a látványtól. Egyetlen durvább léptetés, képbeli ugrás nélkül, kimunkált háttérrel, változatosan mutatta be önmagát.

Közvetlenül mellé egy AS/400-ast állítottak ki. Ez egy középkategóriás számítógépcsalád, a legújabb fejlesztések egyike. Néhány kiállítóval odobb szintén egy hasonló jellegű gépcsaládot reklámoztak az Alpha Micronál, az AM-et, de a gépet a kiállítás idejéig nem sikerült behozniuk az országba, habár — prospektusuk szerint — már Cocom-engedélyes hardver.

Ezeknél a gépeknél főleg a mega- és gigabájtok kápráztattak el, bár már egy táskányi méretű PC, miután végzett a winchester tartalmának listázásával, egy nyolcjegyű számot biggyesztett a lista végére a szabad terület mérete gyanánt (ezt jó lesz megszokni!).

A szoftverekben is megvolt a választék. A szuperfelbontású képernyőkhöz csodálatos

demo-programok társultak, a RANK XEROX-nál pedig bemutatták a Ventura Publisher 2.0 magyar és angol nyelvű változatát. A hazai élvonalba tartozó számítástechnikai kisszövetkezetek is előálltak programújdonságaikkal. A Controll színvonalasan berendezett standja is tükrözte az irányzatot, hogy a piacon az uralkodó géptípus egyértelműen a PC.

A kiállításon persze teret kaptak a robottechnikával, szerszámgépgyártással foglalkozó cégek is. A bemutató kitöltötte az egész vásár területét, és ha valaki mindent alaposan végig akart nézni, bizony kevésnek bizonyult egy nap.

A BNV hagyományaihoz hűen, magas színvonalon, igazán változatos képet vázolt a fejlődés pillanatnyi távlatairól.

(SANY)

Miből lesz a cserebogár?

A következő sorokban négy Commodore 64-es és két Amiga-programról lesz szó. A C64-esre három új játékprogramot és egy új GEOS-családatagot mutatunk be, míg Amigára egy karakterkészlet-csomagot és egy új akciójátékot.

RAMPAGE

A nemrég készült akciójáték kiváló háromdimenziós grafikával és animációval rendelkezik, bár ez kissé lassítja a futás sebességét. A játékban szereplő szörnyek ismerősek lehetnek a *Monstre-Movie* című hasonló játékból. Itt is megtalálhatók az emberi fantázia óriás szörnyszülőitől King-Kongtól Godzilláig. A játékban egy vagy két játékos vehet részt, végigvonulva az USA különböző városainak 157 helyszínén.

Double Dragon

Megszületett az ismert *Kung-Fu* játék C64-es verziója is. A játékban két ikertestvér mérli össze erejét egy garázdálkodó bandával, melynek tagjai elrabolták az egyik testvér barátját. A pergő akciófilmek és játékok kedvelői valószínűleg élvezni fogják a kitűnő grafikát és animációt.

GEOS Writer '64

A legújabb GEOS-termék egy új szövegszerkesztő, szótárral egybekötve. Több mint százezer szót tartalmazó szótára kiváló-

an használható WYSIWYG-módban is. Forgalmazói levelezéshez ajánlják, de természetesen kompatibilis a geoPaint és geoWrite GEOS-programokkal is.

Dream Zone

Az amigások újabb fantáziadús játékkal gazdagíthatják gyűjteményüket.

A játék alapötlete kísértetiesen hasonlít a *Freddy*-filmekre (*Nightmare on Elm street*, *Freddy's revenge*), miszerint képtelenek vagyunk felébredni, azaz elszabadulni az általunk megálmódott szörnyű helyzetekből. Jelen esetben egy örült tudós találmánya tart fogva álmvilágunkban, ahonnan csak különböző szörnyek legyőzésével szabadulhatunk.

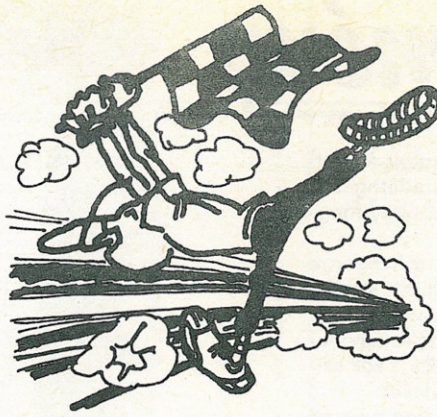
ProFonts I—II

Mindkét csomag új karakterkészleteket tartalmaz a ProWrite szövegszerkesztő programhoz. A ProFont Volume I. kiadványokhoz, levelezéshez nyújt további karakterkészleteket különböző méretben. A ProFonts Volume II. pedig szép rajzolatú, dekoratív karaktereket tartalmaz, felhívásokhoz, plakátokhoz. Mindkettő használható a DPaint II. grafikus- és a PageSetter szövegszerkesztő programokhoz.

Tass Csaba

ZX—SPECTRUM

Szedjük szét

a Formula One-t!

Az idén új lendületet kapott a Forma—1. A turbók kizárásával a kis csapatok is nagyobb esélyhez jutottak; több nagy csapat titkos reményévé vált a McLaren—Honda istálló legyőzése. A szezon első része beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Az első versenyen, Braziliában Mansell az új Ferrariban nyert, felborítva a papírformát. Imolában Berger szintén az új Ferrariban bukott, úgy, hogy le kellett fújni a futamot. Monacóban felröppent a hír: Senna és Prost összeveszett! Ezután a versenyen valami eddig nem tapasztalt parázs hangulat uralkodott.

Ilyen futamok után a spectrumos — kedvet kapva a versenyhez —, elkezd bogarászni programtárát, és előbb-utóbb kezébe kerül egy 1985-ös program, a Formula One. Ám mindig felmerül a programmal szemben egy-két olyan kifogás, ami miatt mégsem tölti be. Ilyenek jutnak az eszébe: régi, ezért az adatok elavultak; a teljes játék végigjártása nagyon sok időt igényel; ha valaki az első futamban kiesik, anyagilag csődbe jut, és kész csoda, ha egyáltalán a következőben indulni tud.

Ezért „szedtem szét” ezt a programot, és amit sikerült elérnem, azt most közreadom. A leírás segítségével bárki olyan adatokat vihet a programba, amilyeneket csak akar, aktuálisra, 1989-essé téve a Formula One-t.

A program három részből áll: 10000, 72000, 38934. Ezek közül a harmadik rész számunkra az érdekes. Tekerjük oda a kazettát, és írjuk be a következő programot:

```
10 REM nnnnnnnnnnnnnnnnn
20 FOR f=23760 TO 23773: READ a: POKE f,a:
NEXT f
30 DATA 221,33,232,103,62,255,17,22,152,55,205,
86,5,201
40 CLEAR 26599: RANDOMIZE USR 23760
```

Futtatva a programot és indítva a magnót, a 38934 bájttal hosszú fejléc nélküli fájl a 26600-as címtől kezdve a memóriába kerül.

MICSODA	METTŐL	MEDDIG	DB	EGY HOSSZA
versenyzők	28 305	28 544	24	10
csapatnevek	28 573	28 620	6	8
csapatfőnökök	28 643	28 702	6	10
nagydíjak	28 709	28 836	16	8
	+37 890	+38 017		
pályanevek	28 837	29 124	16	18
szponzorok	34 673	34 828	13	12
versenykörök száma	38 022	38 053	16	2

Ez a táblázat azt mutatja, hogy mi és hol található a tárlóban. Melyik sor mit is jelent? A versenyzők sor egyértelmű; a csapatnevek: például McLaren; a csapatfőnökök: például Ron Dennis; a nagydíjak: például Hungarian (a programba

mindenütt angolul írunk bele, hiszen az egész program angol nyelvű!); a pályanevek: például Hungaroring; a szponzorok: például Marlboro; a versenykörök száma egyértelmű.

Érdekes, hogy ezeket az adatokat milyen módon tárolja a program a memóriában. A tárolandó szöveget karakterenként ASCII kódokra bontja (például: N=78; n=110), majd folyamatosan beírja a címekre. Ezt meg is nézhetjük a következő rutinnal:

```
10 FOR f=28305 TO 28544
20 PRINT f;","; PEEK f;",";
30 IF PEEK f < 16 OR PEEK f > 23
THEN PRINT CHR$ PEEK f;: PRINT " "
40 NEXT f
```

Ha futtatjuk, az utolsó oszlopban olvashatjuk a versenyzők neveit. Kipróbálhatjuk a rutint a csapatokra, nagydíjakra stb., sőt végignézhethetjük a teljes „kiiratraktárt” a 26629—38451 címek közötti részen.

Az átírássra áttérve, leírok egyfajta verziót; mindenki azt változtasson rajta, amit akar, de van egy lényeges dolog. A táblázatban az EGY HOSSZA oszlop azt jelenti, hogy az adott valamiből egynek milyen hosszúnak KELL lennie.

Ha valamelyik név hosszabb ennél, akkor rövidítsünk, ha pedig rövidebb, ki kell pótolni space-szel (a leírásban a space = " ").

A versenyzők

```
10 REM Prost ----- Senna ----- Man
sell ---- Berger ----- Boutsen ---- Pique
t ----- Patrese ---- Nannini ---- Cheever
---- Warwick ---- Alboreto ---- deCesaris
-- Capelli ---- Gugelmin -- Herbert ---- P
almer ---- Arnoux ---- Johansson -- Bru
ndle ---- Alliot ---- Schneider -- Tarqu
ini -- Dalmás ---- Caffi ----
```

```
20 LET k=23760
30 FOR f=28305 TO 28544: POKE
f, PEEK k: LET k=k+1: NEXT f
40 STOP
```

A csapatnevek

```
10 REM WilliamsFerrari -- Arrows --
-- Benetton McLaren -- Lotus ----
20 LET k=23760
30 FOR f=28573 TO 28620: POKE
f, PEEK k: LET k=k+1: NEXT f
40 STOP
```

A csapatfőnökök

```
10 REM F. WilliamsPiccinini -- Oli
ver ---- Collins ---- R. Dennis--P. War
r-----
```

```
20 LET k=23760
30 FOR f=28643 TO 28702: POKE
f, PEEK k: LET k=k+1: NEXT f
40 STOP
```

A nagydíjak

```
10 REM Brazil -- S. MarinoMonaco --
-- Mexican -- USA ---- CanadianFrench --
-- British -- German ---- Hungary -- Belgian
```


PE
To
PE
To
PE
To
PE
To
PE
To
PE
To
PE
To
PE
To
PE
To
PE
To

— Italian — Portugalspanish — Japanes
eAustral—
20 LET k=23760: LET g=37890
30 FOR f=28709 TO 28836: POKE
f, PEEK k: POKE g, PEEK k: LET k
=k+1: LET g=g+1: NEXT f
40 STOP
A pályanevek
10 REM Jacarepagua ----- D. Fer
rari — C., Imola — Monaco ----- M
exico City ----- USA — Circuit -----
----- Gilles-Villeneuve — Paul-Ricard
----- Silverstone ----- Hockenh
eim ----- Hungaroring ----- Spa
-Francorchamps — Monza -----
----- Estoril ----- Jerez -----
----- Suzuka ----- Adelaide -----

20 LET k=23760
30 FOR f=28837 TO 29124: POKE
f, PEEK k: LET k=k+1: NEXT f
40 STOP
A szponzorok
10REM AGIP ----- BENETTON -----
----- BOSCH ----- CAMEL ----- CANON -----
----- ELF ----- FIAT -----
----- ICI ----- MARLBORO -----
----- MOBIL ----- RIELLO ----- SHELL -----
----- USF&G -----

20 LET k=23760
30 FOR f=34673 TO 34828: POKE
f, PEEK k: LET k=k+1: NEXT f
40 STOP
A versenykörök száma
10 REM 36504535545145384246192
646264245
20 LET k=23760
30 FOR f=38022 TO 38053: POKE
f, PEEK k: LET k=k+1: NEXT f
40 STOP

A versenykörök számához még van egy kis kiegészítés. Ha összehasonlítjuk ezeket a számokat az eredeti körszámokkal, látjuk, hogy minden most beírt szám 25-tel kevesebb, mint az eredeti volt. Ez az adat is tetszés szerint változtatható, de mind az előző, mind a most következő rutinban a választott értékkel dolgozzunk! Hogy miért kell még egy rutin? Azért, mert a táblázatból kiolvasott érték csak akkor kell a gépnek, ha kiírja az egyes futamok hosszát. A tényleges futamhossz a 27349–27364 címek közötti 16 bajton van. Írjuk át ezt is!

10 FOR f=27349 TO 27364
20 POKE f, PEEK f-25
30 NEXT f
40 STOP

Az átírt Formula One-ban illúzióromboló lenne, ha verseny közben a program következetesen az 1985-ös dátumot írná ki. Ezért írjuk be a következő pár POKE-ot:

POKE 38997,196:POKE 52465,196
POKE 58957,196:POKE 59608,196

A verseny elején kapott pénz összegét növelhetjük a 48129 címre beírt értékkel. Véleményem szerint 4 a reális.

Ha ezzel megvagyunk, szedjük elő egy üres kazettát, és mentsük ki rá a nagy részt, de csak a fejléc után indítsuk a magnót!

SAVE "F1"CODE 26600,38934

Ezután töltsük vissza a programot: a betöltőt és a képernyőt az eredeti, a nagy részt viszont az új kazettáról. Ha minden O.K., akkor másolóprogram segítségével rakjuk össze a Formula One 1989-et!

Kis Piroska Zoltán

Ezúttal Bakos Attila C64-re készült gyűjteményéből adunk közre egy csokorra valót.

ACTION BIKER	15489,78		7254,234
ANCIPITAL	1011,248		3337,234
	1012,252		3338,234
	RUN + RESET		3339,234
	18679,173		9384,234
	SYS16384		9385,234
BEACH HEAD	8567,173		9368,234
	28486,173		9369,234
	29768,173		9370,234
	34074,173		9282,234
BOOTY	21063,165		9283,234
CAULDRON I.	30759,169		9284,234, majd ezek után SYS2176.
	30760, 9		ZAPPIT
CITY COBRA	2191,174	JACK THE NIPPER	7424,230
	2192,167	KICKMAN	26944,77
	2411,234	LOCO	2547,255
	RUN	LE MANS	10239,166
	18067,234	NEMESIS	43287,0
	18068,234		42386,12
	18069,234		SYS32777
	SYS2064		6099,173
DALLAS STAR	3271,0	RAMBO	8543,9
ESCAPE	5514,27	TIME RUNNER	13972,életek
FLAK	478,36	URIDIUM	13973,szint
FLASHBIER	9142,173		4516,252
GHOST N GOBLINS	2579,12	WHO DARES WINS	4516,252
GOONIES	3002,173	WHO DARES WINS II.	15697,173
	16005,173		6991,0
GRIDDER	6757,173	XERONIX	2273,238
GYRUSS	3999,200	YIE AR KUNG-FU	41603,208
INFILTRATOR	(lemezes verzió)	ZAGA	9551,9
	LOAD"OUTPUT",8,1	ZORRO	5423,127
	7252,234		6431,125
	7253,234		

ÖRÖKÉLET

A novoszibirszki

pályázat értékelése

A Mikroszámítógép Magazin ez évi 4. számában jelent meg a most értékelt pályázat. A pályázóknak a programot és a blokkdiagramot április 15-ig kellett be-
küldeniük. A határidő után érkezett mű-
veket nem vettük figyelembe. A feladat
a következő volt:

A felhasználó által adott n számú,
mindkét oldalán fehér kártyalapot kiterítünk az asztalra. A kártyákat felfelé néző
oldalukon 1-től n -ig sorszámozzuk, majd
megfordítjuk és összekeverjük. Az újabb
terítést követően a kártyák fehéren mar-
adt oldalát is sorszámmal látjuk el. Ha
kész, ismét megkeverjük a lapokat, de
közben meg is fordítunk néhányat. Vé-
gül az asztalra helyezett kártyák adatait
— külön a felfelé, külön a lefelé néző ol-
dalukon szereplő számokat — balról
jobbra sorrendben feljegyezzük.

Beküldendő az a BASIC nyelvű pro-
gramlista és az az algoritmus, amely a
fenti adatok alapján meghatározza,
mely kártyákat kell megfordítanunk ah-
hoz, hogy a kártyák felfelé néző oldalán
az 1-től n -ig terjedő számok mindegyike
pontosan egyszer szerepeljen. Fontos
szempont, hogy az algoritmus, illetve
program gyors legyen, és minél keve-
sebb lépésből álljon.

A feladat egyébként a tavalyi novosz-
birszki táborban, az egyik versenyről
származik.

A pályázatra 31 pályamű érkezett. Az
elbírálás pártatlansága érdekében min-
den munkát pontoztunk, aminek alapján
az első hét helyezett:

- 1-2. Fülöp Attila, Szeged 104 pont
 - 1-2. Maróti Miklós, Szeged 104 pont
 - 3. Monfera Róbert, Érd 100 pont
 - 4. Brumár Gábor, Budapest 95 pont
 - 5. Oravec Róbert, Miskolc 93 pont
 - 6-7. Haluska László, Budapest 87 pont
 - 6-7. Kórácz Tamás, Szeged 87 pont
- Három indulót kellett diszkvalifikál-
nunk, mert meglepően hasonló — majd-
nem karakterről karakterre azonos —

programokat küldtek be. Egyébként kb.
90-95 pontot kaptak volna. A két 0 pon-
tos pályamű írói más feladatot oldottak
meg, nyilván félreértették a feladat szö-
vegét.

A pontokat a következőképpen szá-
moltuk. A blokkdiagramért összesen 30
pontot lehetett kapni, 20-at az áttekin-
tetőségért, és 10-et azért, hogy mennyi-
re jól magyarázza a programot. 40 pon-
tot adtunk, ha a program működik, 0-t,
ha nem. (Horváth Attila erre 20-at ka-
pott, mert a program kiszámolja ugyan,
de nem írja ki, hogy mely kártyákat kell
megfordítani.) A program rövidségéért
 $30 - x/2$ pontot adtunk, ahol az x a REM-
eken kívüli lépések száma. Ezenkívül 20
pontot lehetett kapni a sebességért. Ezt
a pontszámot — objektív mérés lehetősé-
gének híján — a programok egymás-
sal való összehasonlítása után ítéltük
meg.

Sok pályázó nem vette komolyan,
hogy „fontos szempont az elbírálásnál a
program (...) hossza”, és igen terebé-
lyes alkotásokat küldtek be. Ezek persze
majdnem mind 0 pontot kaptak a hossza-
ra. Az algoritmus sebességére vonatkozó
figyelmeztetést is sokan elengedték a
fűlök mellett, így kaphattunk például
olyan programot is, amely n -köbvel ará-
nyos lépésszámmal végzi a dolgát. A
pályamunkák — e megjegyzésektől el-
tekintve — arra utaltak, hogy akik jelent-
keztek, komolyan vették a pályázatot, és
rendesen kidolgozott algoritmusokat
küldtek be.

A nyertes programok közül Fülöp Atti-
láét ismertetjük (lásd a *listát*). A pro-
gram úgy fut, hogy rögtön az adatbeké-
rés közben jelöli ki a megfordítandó kár-
tyákat. Ha az éppen most beírt kártya
tetején levő szám eddig még nem for-
dult elő (azaz $A(D)=0$), akkor ezt a kár-
tyát egyszerűen hozzárakja a többihez.
Ha már van ilyen, az aktuális kártya
megfordítását jelző mutatót átállítja (ha
 $Z=0$, $Z:=-1$, ha nem, $Z:=0$), és ha
megfordítva stimmel, azaz $A(E)=0$, ak-

kor megfordítva rakja oda. Ha megfor-
dítva sem jó, azaz $A(E) < 0$, akkor ezt a
kártyát kicseréli azzal, ami miatt nem jó,
és ez utóbbival folytatja a vizsgálatot.
A legvégén pedig kiírja, hogy mely kár-
tyákat kell megfordítani. Ha például hat
kártyát használunk, és az ezeken lévő
számok rendre (1;4), (2;5), (1;6), (2;6),
(3;4), (3;5), voltak, akkor az eredmény a
következő: 1, 6, 4, azaz az első, negyedik
és hatodik kártyát kell megfordítanunk.

Novoszibirszkbe az első négy helye-
zett mehetett volna, de végül is Brumár
Gábor, a negyedik sajnos nem tudta vál-
lalni a részvételt. A Neumann János
Számítógéptudományi Társaság úgy
döntött, hogy negyediknek Késmárki
Mátyást küldi, aki a Nemes Tihamér Kö-
zépiskolai Számítástechnikai Versenyen
hetedik helyezést ért el, de az egyetemi
felvételin elsős lérté az első tíz helye-
zettet megillető kedvezményben nem
részesülhetett. Megjegyezzük, hogy Ma-
róti Miklós (másodikos) a Nemes Tihamér
versenyen hatodikként ugyancsak az
első tíz között végzett.

Szerencsés utat és jó munkát kívá-
nunk tehát a négy táborozónak. Akinek
most nem sikerült nyernie, tanulmányozza
szorgalmasan a Mikroszámítógép
Magazin számait, keressen lehetősé-
get, és próbálkozzon más, újabb pá-
lyázattal!

Futó Tibor — Szoldán Péter

```

110 INPUT N
120 DIM A(N),B(N),C(N)
130 FOR B=1 TO N
140 INPUT D,E
150 Z=0:Y=B
160 IF A(D) > 0 THEN GOTO 180
170 A(D)=E:B(D)=B:GOTO 250
180 Z=(Z+1)
190 IF A(E) < 0 THEN GOTO 210
200 A(E)=D:B(E)=Y:C(E)=Z:GOTO 250
210 Y=A(E):Y2=B(E):Y3=C(E)
220 A(E)=D:B(E)=Y:C(E)=Z
230 D=E:E=Y:Y=Y2:Y2=Y3
240 GOTO 180
250 NEXT B
260 FOR B=1 TO N
270 IF C(B) THEN PRINT B(B)
280 NEXT B
READY.
    
```


		TOP LISTA										
játék programok		IBM	AMIGA	C-128	C-64	C-4(16)	SPECTR.	ENTERP.	TVC	APPLE	felhasználói programok	
1.	Grand Prix C.	●	●	●	●	●	●	●	●	●	1.	Geos 2.0
2.	Rocket R.	●	●	●	●	●	●	●	●	●	2.	dBase IV.
3.	UGHlympics	●	●	●	●	●	●	●	●	●	3.	Giga Paint
4.	Ocean Ranger	●	●	●	●	●	●	●	●	●	4.	Amica Paint
5.	Robocop	●	●	●	●	●	●	●	●	●	5.	Art Studio 1.2
6.	Riziko	●	●	●	●	●	●	●	●	●	6.	Printfox
7.	Zak McCrack.	●	●	●	●	●	●	●	●	●	7.	Pagefox
8.	Bosszu	●	●	●	●	●	●	●	●	●	8.	Newsroom
9.	Battle Chess	●	●	●	●	●	●	●	●	●	9.	Windows
10.	Sanghai	●	●	●	●	●	●	●	●	●	10.	Texter

Listánkat felhasználói, illetve játé-
tékprogramokból állítjuk össze.
A legjobbakat, legérdekesebbeket
a beküldött javaslatok alapján
rangsoroljuk. Ehhez kérjük az olva-
sók közreműködését. C64-re, ZX-
Spectrumra, Enterprise-ra, TVC-re,
Atarira és IBM-re készült program-
rangsorokat várunk havonta.

Címünk:
Mikroszámítógép Magazin
Szerkesztősége
1371 Budapest, Pf. 433
Diákszerkesztőség

Rezidens óra IBM AT-n

Az elmúlt alkalomhoz hasonlóan — amikor egy C64-re írt rezidens óra programmal ismerkedtünk meg a bájtok átalakítása kapcsán —, most a 8086-os mikroprocesszor-család gépi kódján írt rezidens óra program kapcsán ejtünk pár szót a bájtok átalakításáról. Az óra, amit le fogunk olvasni, szintén BCD kódban adja vissza az időt. Az IBM AT-nak van egy belső órája, amit a gép kikapcsolásakor is életben tart egy kisméretű gomb-elem.

A pontos időt a DOS-ban a TIME utasítással állíthatjuk be. A programban a BIOS-nak a rendszeridőt lekérdező 1AH megszakítást (interruptját) fogjuk felhasználni, amely a kézikönyvek tanúsága szerint csak IBM AT-n áll rendelkezésre, tehát IBM XT-n nem. Itt érdemes megjegyezni, hogy a program az IBM PS/2-n is változtatás nélkül futtatható.

Előljáróban még annyit, hogy az 1AH BIOS-megszakítás akkor kérdezi le a valós idejű órát, ha az 1AH megszakítás meghívása előtt az AH tárolóba 2-t teszünk. A megszakításrutin lefutása után a rendszeridőt BCD kódban kapjuk vissza: a CH-ban az órákat, a CL-ben a perceket és a DH-ban a másodperceket. A C64-gyel ellentétben itt nem jelzi külön bit a délutánt és a délelőttöt, hanem egy igazi 24 órás időmérővel van dolgunk. Ezért az idő kiírása is egyszerűbb, mint a C64 esetében volt: nem kell a délutánt jelző bitet figyelni és annak függvényében 12-t a BCD számhoz hozzáadni.

Ahhoz, hogy az időt a képernyőn megjeleníthessük, csatlakoznunk kell egy olyan megszakításhoz, amely másodpercenként többször megy végbe. Erre a BIOS 1CH megszakítása nyújt lehetőséget, amely minden másodpercben 18,2-szer hajtódik végre, és amelyet a rendszer a jó kedvű programozók kedvéért tart fent, ugyanis itt alapállapotban semmilyen program nincs, csak egy üres IRET utasítás. Erről mindenki saját maga is meggyőződhet, ha a DEBUG segítségével megnézi a megszakításvektorok táblájában azt a címet, amely az 1CH megszakításhoz tartozik.

A DEBUG d 0:70 L 4 utasításával megjeleníthetjük azt a 4 bájtot, amely a megszakításcímet tartalmazza; ez az én esetemben egy HAT—31 típusú, IBM AT-vel kompatibilis számítógépen a következő volt: 53 FF 00 F0. Mivel a cím alsó bájta, felső bájta sorrendben tartalmazza előbb az ofszet, majd a szegmens értékét, ezért ez esetünkben az F000:FF53 címet jelenti. Szintén a DEBUG segítségével nézhetjük meg azt is, hogy mi található ezen a címen, ha kiadjuk az U F000:FF53 utasítást. Egy IRET-et kell találnunk.

A rezidens óra gépi kódja a listán látható. A programot úgy írtuk meg, hogy más programokkal együtt is működőképes legyen; olyanokkal is, amelyek korábban már esetleg szintén átírták az 1CH megszakításrutin-címet a BIOS vektorok területén: 0:0070—0:0073. Emiatt az 1CH megszakításrutin eredeti címét a DOS 35H funkcióhívása segítségével előbb lekérdezzük (lásd a lista 01B2—01BE sorait), és a program adatterületén, 0108—010B alatt tároljuk OLD_VEKT illetve OLD_INT néven is. A DOS 35H funkció meghívása előtt a lekérdezendő megszakítás sorszá-

mát, esetünkben az 1CH-t kell az AL tárolóba tenni, az AH-ba pedig természetesen a 35H kerül. Visszatéréskor — az INT 21H után, amely a DOS-funkció hívását valószínűsíti meg — ES:BX-ben kapjuk vissza a keresett megszakításvektor címét.

A saját rutinunk címét a 25H-s DOS-funkció hívásával írhatjuk be a BIOS-megszakítás vektortáblájába, amelyhez a DS:DX-ben kell a funkcióhívás előtt elhelyezni az új címet (a lista 01B0—01B1, illetve 01C2—01C9 sorai). Rezidenssé pedig szintén a DOS-funkciók egyikével, a 31H-val lehet tenni a programot, amely-

A rezidens óra gépi kódú programja

```

COMMENT * Ez a program a rendszer időt kérdezi le és írja fel a
          színes (CGA) képernyő jobb felső sarkába. *

;----- Az állandók területe -----

= 0020          SPACE          EQU      20h
= 000D          SZINKOD        EQU      0Dh
= 003A          COLON          EQU      3Ah
= B800          SCREEN        EQU      0B800h
= 3100          RESID          EQU      3100h
= 0021          DOSFUNC        EQU      21h
= 001A          BIOS_IDO       EQU      1Ah

;----- Makrok birodalma -----

KEPIRO MACRO REGX              ;; képernyőre írja
MOV     ES:[DI],REGX          ;; ki a bájtot
ADD     DI,2
ENDM

SZAMIRO MACRO REGX            ;; REGX-et számként
OR      REGX, 0030h          ;; írja ki a
KEPIRO REGX                  ;; képernyőre
ENDM

CHARIRO MACRO CHR             CHR
MOV     BL,CHR
KEPIRO BX
ENDM

;----- Program terület -----

0000          CODE          SEGMENT
                                     ASSUME CS:CODE, DS:CODE, SS:CODE

0100          ORG          100h

0100          E9 01AF R      START: JMP     INIT
0103          B800          KEP     DW     (SCREEN)
0105          0D           SZIN    DB     (SZINKOD)
0106          0000          IDO_TMP DW     (0000h)
0108                      OLD_VEKT LABEL DWORD
0108          0000 0000      OLD_INT DW     0000h,0000h

010C          TIMER:
010C          FA           CLI
010D          2E: FF 06 0106 R  INC     CS:[IDO_TMP]
0112          2E: 83 3E 0106 R 09 CMP     CS:[IDO_TMP],0009h
0118          74 06          JE     IDOKIJELZES
011A          FB           STI
011B          2E: FF 2E 0108 R  JMP     DWORD PTR CS:[OLD_VEKT]
    
```

hez a program helyszükségletét paragrafusokban kell megadnunk (a lista 01CB—01E1 sorai).

Nézzük meg egy kicsit részletesebben, hogyan történik a BCD bájtok átalakítása. Az IDŐKIJELZÉS alprogramnál először elmentjük a tárolók korábbi értékét, majd az 1AH BIOS megszakítással lekérdezzük az órát. Ezután a visszakapott változók értékeit a veremtárolóban helyezzük biztonságba (a lista 0120—0138 sorai). Indirekt módon, hogy később szabadon módosítani lehessen őket, kezdőértéket adunk az ES-nek, a DI-nek és a BH-nak. Az extra szegmens, az ES, a CGA képernyő címét, a B800H-t kapja meg kezdőértékként az adatterület 0103H-s szóterületéről. Amennyiben az IBM AT monitorja nem színes, akkor az ezen az adatterületen lévő szó értékét B000H-ra kell módosítani, mivel a fekete-fehér mono monitorok a kép megjelenítéséhez szükséges információt erről a memóriaterületről veszik. A DI indexregiszternek a 88H kezdőértéket adtuk, amely a képernyő legfelső sorának jobb oldalára esik. A BH tároló tartalmazza a bájt megjelenítéséhez szükséges színinformációt, az úgynevezett attribútum-bájtot.

Itt most pár szót kell szólnunk arról, hogyan is tárolja az IBM a karakteres képernyő megjelenítéséhez szükséges információkat. A karakteres képernyő sorfolytonos számozású, azzal a megszorítással, hogy a megjelenítendő bájt ASCII kódját az attribútum-bájt követi, amely a bájt megjelenítéséhez szükséges színinformációkat tartalmazza. Esetünkben a színkód 0DH-val egyenlő, amelyben a 0 a fekete háttérrel jelenti, a D pedig a karakter intenzív lila színét. A 80 oszlopos megjelenítés esetében ez azt jelenti, hogy egy sor 160 bájtból épül fel. Így most már láthatjuk, hogy a DI-nek a 088H hexadecimális kezdőértéke, amely megfelel a decimális 136-nak, még nem jelenti teljesen a sor végét, hiszen akkor nem férne el mögötte több karakter. Erre a területre még $(160-136)/2=12$ darab karakter írható. Mi 8 karaktert írunk ki a képernyőre, így a képernyő jobb oldalán 4 karakter helye üresen marad. Ha a DI indexregiszternek a 0088H helyett a 0090H kezdőértéket adnánk, akkor kerülne pontosan az óra az első sor jobb szélére.

Visszatérve a programhoz, az átalakított BCD számokat makrók írják be közvetlenül a képernyő memóriájába, aminek a gyorsaságon kívül megvan még az az előnye is, hogy a DOS nem szerzett róla tudomást, így még olyan szövegszerkesztők esetében is nyugodtan „ketyeghet” az órák, amelyek nem a grafikus, hanem a karakteres képernyőt használják fel a szövegek szerkesztésére. Ilyen többek között a Norton Editor és az IBM Personal Editor I és II is. Ekkor ugyanis a ketyegő óra ér-

téke nem válik a szerkesztett szöveg részévé, és ily módon nem szemeteli tele a szerkesztendő szöveget az órák, percek és másodpercek fölösleges bájtjaival.

A lista 014A-adik soránál a CH-ban levő órák értékét — amelyről tételezzük fel, hogy 23H-val egyenlő — visszük át az AL regiszterbe, majd meghívjuk a KEPIR alprogramot, ugyanis ez fogja a BCD bájtot a képernyőre írni. A KEPIR alprogram 017E-edik soránál az AND AX, 00F0H utasítás hatására AH=0-val, AL=20H-val lesz egyenlő. A következő két utasítás: a MOV CL,4 és az SHR AX, CL négyszer jobbra forgatja az AX-et, emiatt az AL most 02H-val lesz egyenlő, amit az alprogram az összehasonlítás után a TIZESEK című soroknál (194-19C) számként ír fel a képernyőre; a 2-es ASCII kód-

ja 32H, emiatt kell a lista 196. sorában a BL-hez 30H-t hozzáadni. Figyelem! A BH állandóan az attribútum-bájtot, a színkód bájtját: 0DH-t tartalmazza, ezért lesz a BL-ben lévő bájt megjelenített színe intenzív lila a képernyőn.

A lista 199. sorában a MOV ES [DI], BX utasítás az, ami közvetlenül a képernyőmemória területére beírja a BX értékét, mégpedig most a B800:88-as memóriarekeszbe a BL értékét: a 2-es szám ASCII kódját, a 32H-t, a B800:89-es tárolóba pedig a BH értékét, a színkódot: 0DH-t. A lista 19C-edik sorában az indexregisztert 2 bájtal továbbléptetjük, hogy az új karakter a korábbi mellé kerüljön. Az EGYESEK című 19F-edik sorban újra elővesszük a BCD szám eredeti értékét, a 23H-t, majd az AND AX, 0FH utasítással

```

0120                                     IDOKI JELZES:
0120 9C                                     PUSHF
0121 1E                                     PUSH    DS
0122 50                                     PUSH    AX
0123 53                                     PUSH    BX
0124 51                                     PUSH    CX
0125 52                                     PUSH    DX
0126 56                                     PUSH    SI
0127 57                                     PUSH    DI
0128 06                                     PUSH    ES
0129 16                                     PUSH    SS
012A 54                                     PUSH    SP
012B 55                                     PUSH    BP
.012C 2E: C7 06 0106 R 0000             MOV     CS:[IDO_TMP],0
0133 B4 02                                     MOV     AH, 2 ; BIOS Interrupt
0135 CD 1A                                     INT     BIOS_IDO ; az óra lekérdezésére
0137 52                                     PUSH    DX ; DH = másodpercek
0138 51                                     PUSH    CX ; CH = órák, CL = percek
0139 B8 ---- R                               MOV     AX, CODE ; DS-nek új kezdő-
013C 8E DB                                     MOV     DS, AX ; értéket adunk.
013E A1 0103 R                               MOV     AX, [KEP] ; Színes keptár
0141 8E '0                                     MOV     ES, AX ; ES=SCREEN
0143 BF 0088                                     MOV     DI, 88h ; a felső sor jobboldala
0146 8A 3E 0105 R                             MOV     BH, [SZINI] ; SZINKOD: intenzív lila
014A 8A C5                                     MOV     AL, CH ; CH - ÓRA kiírása
014C E8 017D R                               CALL    KEPIR ; a képernyőre.
                                         CHARIRO COLON ; kettospont
014F B3 3A                                     1      MOV     BL, COLON
0151 26: 89 1D                               2      MOV     ES:[DI], BX
0154 83 C7 02                               2      ADD     DI, 2
0157 59                                     POP     CX
0158 8A C1                                     MOV     AL, CL ; CL - PERC kiírása
015A E8 017D R                               CALL    KEPIR ; a képernyőre.
                                         CHARIRO COLON
015D B3 3A                                     1      MOV     BL, COLON
015F 26: 89 1D                               2      MOV     ES:[DI], BX
0162 83 C7 02                               2      ADD     DI, 2
0165 5A                                     POP     DX
0166 8A C6                                     MOV     AL, DH ; DH - másodperc kiírása
0168 E8 017D R                               CALL    KEPIR ; a képernyőre.
016B 5D                                     POP     BP
016C 5C                                     POP     SP
016D 17                                     POP     SS
016E 07                                     POP     ES ;Vissza állítjuk
016F 5F                                     POP     DI ;a tárolók
0170 5E                                     POP     SI ;korábbi tartalmát.
0171 5A                                     POP     DX
0172 59                                     POP     CX
0173 5B                                     POP     BX
0174 58                                     POP     AX
0175 1F                                     POP     DS
0176 9D                                     POPF
0177 FB                                     STI
0178 2E: FF 2E 0108 R                       JMP     DWORD PTR CS:[OLD_VEXT]

```

töröljük az AX felső bitjeit, csak az alsó 4 bitet hagyjuk változatlanul, így AX 0003H-val lesz egyenlő, majd ezt a korábbihoz teljesen hasonlóan, számként a képernyőre írjuk, a lista 1A3—1AE sorainál. Ezzel véget is ér a KEPIR alprogram.

A továbbiakban a program az órák értéke után egy kettőspontot tesz, majd a veremből előszedi a percek korábbi értékét, és azt az előbbiekhöz teljesen hasonló módon a KEPIR alprogram segítségével a képernyőre írja fel. Ha a kiírandó BCD szám kisebb tíznél, akkor a tízesek helyén a nulla helyett egy helyközt (space-t) ír ki a KEPIR alprogram (lásd a lista 185—191-es sorait). A másodperceket is teljesen hasonló módon írja ki a program a 165—168-as soroknál, majd a veremből visszaállítja a változók korábbi értékeit, és

a 178-as sorban egy FAR JMP utasítással visszatér az eredeti 1CH BIOS-megszakításhoz, amely, ha más program nem irányította át, akkor jól tudjuk, hogy csak egy egyszerű IRET utasítást tartalmazott.

Jelenleg a program másodpercenként kétszer írja fel a képernyőre az időt (lásd a lista 10D—11B sorait). Ha a 112-es sorban a 0009H-t lecsökkentjük, akkor gyakrabban fog bekövetkezni az idő kiírása, ha pedig a 9-et megnöveljük, akkor ritkábban. Az 1CH megszakításra másodpercenként 18,2-szer kerül sor (a C64 ebből a szempontból az IBM-nél sokkal „szorgalmasabb”, hiszen ott a rendszermegszakításokra másodpercenként 60-szor kerül sor), így ha a 0009H helyett 0001H-t írunk, akkor másodpercenként 18-szor jelzi ki az időt. Figyelem! 0000H esetében lesz a ki-

rás frekvenciája a legalacsonyabb, ezt ugyanis 1000H-nak értelmezi a program, emiatt csak minden $65536/18,2 = 3601$ másodpercenként, azaz óránként mindössze egyszer jön létre az idő kiírása.

A programot a lista szerint egy szövegszerkesztővel kell elkészíteni, majd a MASM segítségével lefordítani. A keletkezett OBJ kiterjesztésű fájlt a LINK segítségével alakíthatjuk át futtatható EXE fájlá. Ne is kísérletezzünk az EXE2BIN programmal azon, hogy az EXE fájlt COM típusúra átalakítsuk, mert az nem lehetséges.

A programot több már rezidens program társaságában zavartalanul tudtam használni szövegszerkesztőkkel együtt éppúgy, mint a legkülönbözőbb lemezmeveletek alatt, illetve a DOS-parancsok esetén egy IBM AT-vel kompatibilis HAT-31 típusú gépen, valamint egy eredeti, VGA képernyős, IBM PS/2-50-es számítógépen.

Kísérletezzünk szabadon a programmal akkor is, amikor már rezidens módon a helyére töltöttük, oly módon, hogy a DEBUG-gal megkeressük, a memória melyik területén is helyezkedik el éppen. Mivel mi tudjuk, hogy az 1CH BIOS-megszakítás címét módosítottuk, ennek alapján könnyen megtaláljuk a rendszerbe rezidens módon beépült programunkat, ha megnézzük a DEBUG D utasításával a BIOS-megszakítás vektortáblában az 1CH megszakításunk címét, amely mint már korábban említettük, a 0:0070—0073 területen található. Ha így megtaláltuk a programot, akkor keressük meg például a SZÍNKÓD helyét — a program legelején, az adatterületen —, és ott a 0DH szinkódot változtassuk meg olyanra, amilyen nekünk a legjobban tetszik. Így az óránkat a saját ízlésünk szerint alakíthatjuk. Az attribútum- vagy szinkód-bájt egyes bitjeinek a jelentése a következő:

0—2. bit: a karakter színe kék, zöld, piros sorrendben

3. bit: a karakter színintenzitását jelöli

4—6. bit: a háttér színe: kék, zöld és piros

7. bit: a karakter villogtatása

A DI indexregiszter kezdőértékét, a lista 0143-as sorában található 0088H-t módosítva, a képernyő más területére írathatjuk ki az óránkat. Figyelem! Ügyelnünk kell arra, hogy a DI értéke mindig páros legyen, mert különben a karakterek ASCII kódja felcserélődik azok attribútum-bájtjával, mivel ilyenkor nem a megfelelő sorrendben történik ezeknek a bájtoknak a képernyő memóriájába való beírása.

Legközelebb a bájtok, vagy ami egyre megy, a kiterjesztett ASCII kódok átalakítását nézzük meg C64-re és IBM XT/AT-re.

Szabó Péter Pál

```

;-----
; A színes képernyőre ír ki ez az alprogram számokat, egy bájt BCD
; számjegyeit. A bájt értéke: 0-59 köze esik.
;-----
017D          KEPIR      PROC    NEAR          ; Az eredeti AX-t
017E 50        PUSH AX          ; a verembe tesszük, az
017E 25 00F0   AND     AX, OF0H             ; also 4 bit <= 0
0181 B1 04     MOV     CL, 4
0183 D3 E8     SHR    AX, CL               ; AX / 16
0185 3C 00     CMP    AL, 0                ; AL = 0 ?
0187 75 0B     JNE    TIZESEK             ; Ha igen, akkor
                                ; egy helyközt ír ki
0189 B3 20          CHARIRO SPACE
0189 B3 20          1      MOV     BL, SPACE
018B 26: 89 1D   2      MOV     ES: [DI], BX
018E 83 C7 02   2      ADD     DI, 2
0191 EB 0C 90          JMP     EGYESEK
0194 8A D8          TIZESEK: MOV     BL, AL
                                SZAMIRO BX
0196 83 CB 30          1      OR     BX, 0030h
0199 26: 89 1D   2      MOV     ES: [DI], BX
019C 83 C7 02   2      ADD     DI, 2
019F 58          EGYESEK: POP     AX          ; az eredeti AX, az
01A0 25 000F   AND     AX, OFH             ; also 4 bit marad
01A3 8A D8          MOV     BL, AL             ; amit számként ír
                                SZAMIRO BX          ; ki a képernyőre.
01A5 83 CB 30          1      OR     BX, 0030h
01A8 26: 89 1D   2      MOV     ES: [DI], BX
01AB 83 C7 02   2      ADD     DI, 2
01AE C3          RET
01AF          KEPIR      ENDP

;-----
; Itt teszi rezidenssé a programot, és a BIOS 1Ch interruptot
; átirányítja a saját, az időt kiíró rutinunkra
;-----
01AF 06          INIT:   PUSH   ES
01B0 0E          PUSH   CS          ; CS = DS
01B1 1F          POP    DS
01B2 B8 351C      MOV    AX, 351Ch    ; ES:BX-ben kapjuk meg a
01B5 CD 21          INT   DOSFUNC      ; megszakítási rutin
01B7 2E: 89 1E 0108 R MOV    CS: [OLD_INT], BX ; eredeti címét, amit
01BC 8C C0          MOV    AX, ES       ; kimentünk.
01BE 2E: A3 010A R MOV    CS: [OLD_INT+2], AX
01C2 8D 16 010C R LEA   DX, WORD PTR TIMER
01C6 B8 251C      MOV    AX, 251Ch    ; DS:DX-ből átiruk a
01C9 CD 21          INT   DOSFUNC      ; BIOS 1Ch interrupt-
01CB 07          POP    ES          ; jának címét.
01CC 8C CA          MOV    DX, CS       ; Rezidenssé itt tesszük
01CE 8C C0          MOV    AX, ES       ; a programot.
01D0 2B D0          SUB    DX, AX        ; CS - ES
01D2 B8 01AF R    MOV    AX, OFFSET INIT ; A cím átszámítása
01D5 B1 04          MOV    CL, 4        ; paragrafusra, 4-szer
01D7 D3 E8          SHR    AX, CL       ; jobbra léptetjük.
01D9 03 D0          ADD    DX, AX       ; Utolsó cím
01DB 42          INC    DX           ; paragrafusokban.
01DC B8 3100      MOV    AX, RESID    ; Rezidens módon fejezi
01DF CD 21          INT   DOSFUNC      ; be a program a
01E1          ENDS          ; működését.
                                END      START
0 Warning Errors
0 Severe Errors

```

COM fájlok egyedi védelme

Mostanában egyre gyakrabban hallatnak magukról a számítógépes vírusok. Ezeknek a kis programcskáknak két fő feladatuk van: az egyik, hogy észrevétlenül terjedjenek, a másik, hogy bizonyos feltételek teljesülése esetén romboljanak. Ha az észrevétlen terjedést sikerül megakadályozni, akkor már jelentős sikereket könyvelhetünk el a vírusok elleni küzdelemben.

A legtöbb vírus COM fájlok útján terjed, mégpedig azért, mert ezek a fájlok egy ugróutasítással és egy két-bájtos címmel kezdődnek. Ez a két bájtt a legelső végrehajtandó utasításra mutat, így a fájl végére másolódott vírusnak elegendő ezt a címet magára irányítania.

Az *assembly* nyelven íródott *1. program* a fertőzés észrevétlen terjedését igyekszik meggátolni úgy, hogy a védendő program címét tárolja, majd az aktuális cím felső bájttát összehasonlítja a lemezen található címmel. Azért kell a lemezen lévő címet vizsgálni, mert a vírus is úgy adja vissza a vezérlést a megtámadott programnak, mint az *1. program*, azaz a működése végén visszairja az eredeti címet a \$101-es ofszetere, majd a \$100-ra ugrik.

A *Pascal* nyelven írt *2. program* lehetővé teszi, hogy az *1. programot* bármilyen fájlhoz hozzáfűzzük. Ez a program olvassa ki a védendő COM fájl kezdőcímét és írja be az *1. program* megfelelő helyeire a fájlnevével együtt.

Az *1. programot* 250 bájttal hosszú COM fájlba kell fordítani, a *2. programot Turbo Pascal V3*-mal érdemes lefordítani, majd az így kapott fájlokat össze kell másolni:

COPY/B 2. program + 1. program

Ezzel a programmal minden egyes COM fájlra egyéni védelmet lehet biztosítani. Ami azt jelenti, hogy a védett programot megtámadhatja ugyan vírus, és az aktivizálódhat is, de csak egyszer, mert rögtön tudomást szerzünk a fertőzés tényéről.

Ez a program saját magával nem védhető le, mert a végén ott a három darab HLT azonosító. Ha a védendő programra nem adunk meg keresési útvonalat, akkor a védett fájl csak az aktuális alkönyvtárból lehet majd hívni. Ha viszont megadjuk a keresési útvonalat, akkor abból az alkönyvtárból nem érdemes átmásolni sehová sem, mert csak ott fog érvényesülni a védelem.

Ajánlatos a védelmet a *COMMAND.COM* fájljal kezdeni, mert a vírusok azt előszeretettel támadják.

Molnár Ferenc

1. program

```

CSEG      SEGMENT BYTE PUBLIC

MAINCODE  PROC
ASSUME   CS:cseg
ORG     100h
GO:      JMP     VIRUS
MAINCODE  ENDP

VIRUS     PROC
jmp      vfolyt
cim:     db      0,0          ; (*)
tartalek: db      0,0,0,0,0,0,0,0,0,0,0
name:    db      50 dup(' ') ; (*)
errav:   db      33,32,86,161,114,117,115,32,33,7,7,36 ; '! Virus !yyy*'
    
```

```

msg:      db      'A program neve:'
          db      52 dup(' ') ; (*)
          db      33,33,7,36,32 ; '!y$'
vfolyt:   push    cs          ; adatszögmens beállítás
          pop     ds
          mov     dx,0000     ; a "name" abszolút címe, a program neve, (*)
          inc     dx
          mov     ax,3d00h    ; file-megnyitás
          cld
          int     21h
          jnc     vnext      ; ugrás, ha a megnyitás sikeres
          mov     dx,0000     ; az "msg" üzenet címe /sikertelen megnyitás/, (*)
          mov     ax,0900h    ; a hibauzenet kiírása
          int     21h
          mov     ax,0        ; a program befejezése
          int     21h
          ret
vnext:    mov     bx,ax       ; a handle mentése BX-be
          push   ds          ; új adatszögmens kiszámítása
          pop     ax         ; új DS = régi DS + 64 K
          add     ah,10h
          push   ax
          pop     ds
          mov     dx,100h    ; puffer offset a beolvasáshoz
          mov     cx,100     ; 100 db beolvasandó byte
          mov     ax,3f00h    ; olvasás file-ból
          int     21h
          mov     ax,3e00h    ; a file lezárása
          int     21h
          mov     bx,102h    ; az ugráscím magas byte-jának beolvasása
          mov     al,[bx]
          push   cs          ; az adatszögmens visszaállítás
          pop     ds
          mov     bx,0000     ;
          cmp     al,00       ; a magas cím-byte összehasonlítása az eredetivel, (*)
          jne     vstop      ; ugrás, ha az értékek nem egyeznek
          mov     bx,0000     ; a "cim" címe, (*)
          mov     ax,[bx]     ; az eredeti ugráscím visszaállítása
          mov     bx,0101h
          mov     [bx],ax
          mov     bx,0100h    ; ugrás a program elejére
          jmp     bx
vstop:    mov     dx,0000     ; az "errmv" címe, (*)
          push   cs
          pop     ds
          mov     ax,0900h    ; az üzenet kiírása
          int     21h
          hlt
          hlt
          hlt                ; a processzor leállítás
          hlt                ; a 3 db HLT az azonosítást szolgálja
VIRUS     ENDP
CSEG      ENDS
END       GO
; (*) jelentése : az értékeket a VSAFE program írja be
    
```

2. program

```

program VSAFE;

type
rek = byte;
nev = string[64];
var
pnev, snev : nev;
st, cst : string[3];
hossz, vcim, aa : real;
i, j, k, shossz : integer;
clo, chi, ul, uh, jel : byte;
f, ff : file of rek;
rc : rek;

procedure INFO;
begin
textcolor(2);
writeln('Ez a program az adott COM file végére egy vírusellenőrző programot fűz, mely ');
writeln('minden indításakor levizsgálja a file-t, hogy nem támadta-e meg vírus. ');
writeln('Ha a program fertőzött lett, akkor ezt a program kiírja, majd leállítja a gépet. ');
writeln('Ennek a programnak az aktuális alkönyvtárban kell lennie ! ');
writeln('A program indítása : ');
writeln(' ');
writeln('        VSAFE [drive:]path\programname.ext ');
writeln(' ');
writeln('A keresési utat ajánlott megadni, mert csak akkor lehetséges más alkönyvtárból');
    
```

```

writeln('hívni a levédett programot, különben csak az aktuális al-könyvtárból hívható. ');
writeln('Ha a program már e védelem előtt fertőzött volt, ez a védelem semmit sem ér ! ');
halt;
end;

procedure ERROR(err_code : byte); (hibaüzenet kiírása)
begin
  textcolor(6);
  case err_code of
    0: writeln('A file nem létezik az adott útvonalon !');
    1: writeln('A file nagyobb 65000 byte-nál, nem bővíthető tovább !');
    2: writeln('A file kisebb 100 byte-nál, nem érdemes védeni !');
    3: writeln('A file már védett !');
  end;
  textcolor(2);
  close (f);
  halt;
end;

procedure NAME(adat : nev); (string beírása az 'f' file-ba)
var j,l : integer;
begin
  l:=length(adat);
  for j:=1 to l-1 do
  begin
    rc:=ord(adat[j]);
    write(f,rc);
    read(ff,rc);
    i:=i+1;
  end;
  rc:=ord(adat[l]);
  write(f,rc);
  jel:=1;
end;

procedure ADDRESS(cim : real); (2 byte-os érték beírása az 'f' file-ba)
var hi, lo : byte;
    r : real;
begin
  hi:=trunc(cim/256);
  r:=hi;
  lo:=trunc(cim-r*256);
  rc:=lo;
  write(f,rc);
  read(ff,rc);
  i:=i+1;
  rc:=hi;
  write(f,rc);
  jel:=1;
end;

begin
  (ha nincs paraméter, akkor a program ismertetése jelenik meg)
  if paramcount=0 then INFO;

  (a programunk neve az útvonallal)
  snev:='';
  getdir(0,snev);
  snev:=snev+'\VSAFE.COM';

  (a védendő program keresési útvonala, neve)
  pnev:=paramstr(1);

  (a programfile megnyitása)
  assign(f,pnev);
  {$I-}
  reset(f);
  (ha hiba lépett fel, akkor nem találta meg, hibaüzenet kiírása)
  if ioresult<>0 then ERROR(0);
  {$I+}
  (a megtalált védendő program hosszának beolvasása)
  hossz:=longfilesize(f);

  (ha a file hosszabb 65000 byte-nál, akkor hibaüzenet)
  if hossz>6.5*1e+4 then ERROR(1);

  (ha a file rövidebb 101 byte-nál, akkor hibaüzenet)
  if hossz<101 then ERROR(2);

  (vizsgálat : a program le volt-e már védve ilyen módon ?)
  longseek(f,hossz-3);
  st:='';
  cst:=chr($F4)+chr($F4)+chr($F4); (3 db HLT kód)
  while not eof(f) do begin
    read(f,rc);
    st:=st+chr(rc);
  end;

```

```

if st=cst then ERROR(3);

  (a kiegészítő program abszolút címe)
  vcim:=hossz+$101;

  (a program kezdő címének beolvasása)
  reset(f);
  read(f,rc);
  read(f,rc);
  clo:=rc;
  read(f,rc);
  chi:=rc;

  (az új kezdőcím kiszámítása)
  uh:=trunc(hossz/256);
  aa:=uh;
  ul:=trunc(hossz-(aa*256));
  ul:=ul-3;

  (az új cím beírása)
  reset(f);
  read(f,rc);
  rc:=ul; write(f,rc);
  rc:=uh; write(f,rc);

  (új rekordra pozicionálás)
  longseek(f,hossz-1);

  (programunk megnyitása)
  assign(ff,snev);
  reset(ff);

  (pozicionálás a programunk kiegészítő részére)
  shossz:=filesize(ff);
  seek(ff,shossz-250);

  (relatív rekord számláló beállítás)
  read(f,rc);
  i:=0;
  (a kiegészítő program hozzáfűzése a védendő programhoz)

  while not eof(ff) do
  begin
    jel:=0;
    read(ff,rc);
    i:=i+1;
    case i of

      7: begin (a 7-8. byte helyett az eredeti ugráscím kell)
          rc:=clo;
          write(f,rc);
          rc:=chi;
          write(f,rc);
          read(ff,rc);
          i:=i+1;
          jel:=1;
        end;

      21: NAME(' '+pnev+chr(0)); (a 21. byte-tól kezdődve a program neve kell)
          (a nevet chr(0)-val kell lezárni)

      100: NAME(pnev+' '); (a 100. byte-tól kezdődve a program neve kell)

      159: ADDRESS(vcim+19); (a 159-160. byte a programnév címe - 1)

      171: ADDRESS(vcim+63); (a 171-172. byte a hibaüzenet címe)

      220: begin (a 220. byte az új cím felső értéke)
          rc:=uh;
          write(f,rc);
          jel:=1;
        end;

      224: ADDRESS(vcim+5); (a 224-225. byte az új cím címe)

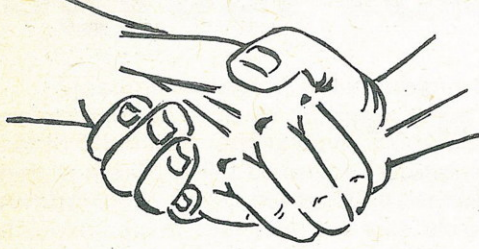
      239: ADDRESS(vcim+69); (a 239-240. byte a figyelmeztető üzenet címe)

    end;
    if jel=0 then write(f,rc);
  end;

  (a sikeres végrehajtás üzenete)
  textcolor(2);
  writeln(pnev, ' --> ',hossz+250:7:0,' bytes');
  close(f);
  close(ff);
end.

```

Programozási fogások és

melléfogások

A legutóbbi alkalommal a *Mikrovilág*ban közölt Form Writer gépi kódú rutinjait előállító programmal kapcsolatos gondokról írtam. Sajnálatos, de egyáltalán nem szokatlan jelenség, hogy a lapnak a hibás program közlése óta — jelen sorok írásának időpontjáig — megjelent három számában hiába kerestem helyreigazítást. Mintha minden a legnagyobb rendben lenne. . .

A folytatás sem szívderítő. A BASIC nyelven írt főprogram a *Mikrovilág* idei 8. számában jelent meg. A RUN-ban közölt, elég nehezen kezelhető és feleslegesen túlbonyolított program „magyar” változata további programozástechnikai csacskaságokkal bővült. A teljes program elemzéséhez sok háttér-információra lenne szükség, melyek ismertetésére terjedelmi okokból nem vállalkozom. Helyette egy rövidebb — szerkezetileg ismétlődő — programrészlet egyszerűsítésének lehetőségét mutatom be.

Az *1/a listán* egy menüpont-kiválasztást kiértékelő programrészlet látható. A teljes programban összesen hat ilyen található, természetesen eltérő sorszámokkal, mindegyiket az aktuális menü képernyőre írása előzi meg. A menüpontok közül valamely számbilentyű leütésével lehet választani, a \emptyset leütése az eggyel magasabb menüsintre való visszatérést, illetve a főmenüből a program befejezését jelenti. Ha a szám kívül esik a megadott tartományon, a futás az aktuális menü újra kiírásával és a kiértékelés megismétlésével folytatódik. Nézzük meg a listán, miként történik ez.

A 100-as címen kezdődő szubrutin egy billentyű leütésére vár. Utána a leütött számnak megfelelő utasításokra ágazik el a program. Külön sorban kezeli a \emptyset választását, itt van az egyszerűsítési lehetőség. Az ON utasítás feltételének az *1/b listán* látható apró módosításával egy utasítást megtakaríthatunk. Természetesen az eredeti megoldás sem hibás, a felesleges zá-

rójelek és a „THEN GOTO” ellenére sem, csupán egy apró fogást kívántam bemutatni. Megfontolandó viszont az, hogy helyes-e a nullás menüpont ilyen módon való kezelése. Ugyanis a VAL függvény akkor is \emptyset értéket ad, ha véletlenül nem számbilentyűt nyomunk le, például ha az 1-es felé nyúlva véletlenül a Q-t nyomjuk le. Ezzel a kérdéssel itt nem akarok tovább foglalkozni, de nem árt elgondolkozni rajta.

A továbbiakban más programokból mutatok újabb példákat a számítógépes szószaporításra. A *2. listán* a C16-ra és Plus/4-re készült *Helycsere* játék egy részlete látható, amely a *Mikrovilág* 1989/6. számában jelent meg. Ez a hat sor — más adatokkal — a programnak egy más helyén hasonló formában megismétlődik. Az egyszerűsítés módja nyilvánvaló: az IF utasítások feltételének megfordításával az ELSE ág feleslegessé válik, elhagyható. Ebből a program írója is megsejtethetett valamit, mert a lap következő, 1989/7. számában közölt *Lóugrás* című programjában már megfordította az IF feltételét. Úgy, ahogy azt a *3. listán* láthatjuk. Csak kötelezővé ne tegyék ezt a programozási módszert!

Érdekes ezekben a programokban a bevitt adatok kezelésének módszere is. Táblás játékokról lévén szó, a lépések kiindulási és célmezejének koordinátáit egy kétjegyű szám formájában kell megadni, melyet a programban egy öt utasításnyi rutin választ szét két egyjegyű számra: a sor- és oszlopkoordinátára. A *Lóugrás*ban ez a *4/a listán* látható módon történik, a *Helycsere*ben egy kicsit bonyolultabban, mert ott a LEFT\$ függvény helyett MID\$ szerepel, viszont az utasításcsoport a programnak négy helyén is előfordul. A feladat sokkal egyszerűbben megoldható a *4/b listán* bemutatott módon.

Az itt említett játékprogramoknak számos más — a fentieknél jóval komolyabb — hibái is vannak, de azokra most nem kívánok kitérni. Talán egyszerűen még sor kerülhet rájuk.

Barna László

1/a lista

```
8200 GOSUB 100:ON (VAL(A$))GOTO 8300,83
50,8370,8390,8430
8210 IF VAL(A$)=0 THEN GOTO 3000
8220 GOTO 8000
```

1/b lista

```
8200 gosub 100 : on val(a$)+1 goto 3000,
8300,8350,8370,8390,8430
8220 goto 8000
```

2.lista

```
500 P=PEEK(3809):IF P=160 THEN 510:ELS
E 330
510 P=PEEK(3813):IF P=160 THEN 520:ELS
E 330
520 P=PEEK(3817):IF P=160 THEN 530:ELS
E 330
530 P=PEEK(3653):IF P=160 THEN 540:ELS
E 330
540 P=PEEK(3657):IF P=160 THEN 550:ELS
E 330
550 P=PEEK(3497):IF P=160 THEN 560:ELS
E 330
```

3.lista

```
200 CHAR ,26,22,"HOVA?":INPUT N:IF N=0
0 THEN 380:ELSE 210
210 IF N=C THEN 290:ELSE 220
220 IF N=D THEN 290:ELSE 230
230 IF N=E THEN 290:ELSE 240
240 IF N=F THEN 290:ELSE 250
250 IF N=G THEN 290:ELSE 260
260 IF N=J THEN 290:ELSE 270
270 IF N=K THEN 290:ELSE 280
280 IF N=M THEN 290:ELSE 370
```

4/a lista

```
290 N$=STR$(N):L$=LEFT$(N$,2):L=VAL(L$)
300 R$=RIGHT$(N$,1):R=VAL(R$)
```

4/b lista

```
290 l=int(n/10) : r=n-10*1
```


Programból alkalmazott parancsmód

A Commodore gépek tulajdonosai ismerik és szellemes programozási ötletként fel is használják számítógépüknek azt a tulajdonságát, hogy a billentyűpufferben több, korábban lenyomott billentyű kódját tárolja. Az Enterprise ezen a téren sem marad le.

Talán észrevették, hogy az Enterprise is „emlékszik” a korábban lenyomott billentyűre. Ez sokszor bosszantó is lehet, de ha céltudatosan felhasználjuk a gépnek ezt a képességét, akkor hasznos és érdekes dolgokat művelhetünk vele.

Első kísérletként írjuk be a gépbe az 1. programot. A semmitmondó program futása közben nyomjunk meg egy tetszőleges billentyűt. A program lefutása és az „O.K.” megjelenése után a következő sorba az EDITOR kiírja a megnyomott karaktert. Ha igyekszünk és több billentyűt nyomunk le a program futása közben, akkor csak az utolsónak lenyomott egy billentyű által meghatározott karaktert írja ki a számítógép.

Ha a program futása közben az F2 funkcióbillentyűt érintjük meg, akkor az „O.K.” után a képernyőn megjelenik a program listája. Természetesen ha valamelyik másik funkcióbillentyűt nyomtuk le, akkor az általa meghatározott parancs kerül végrehajtásra.

Mód van arra is, hogy a próbaprogramunk futása közben egy funkcióbillentyűt és egy karaktert tartalmazó billentyűt is lenyomjunk egymás után. Ekkor mind a funkcióbillentyű által meghatározott szöveg-„blokk”, mind a „karakter” a képernyőre kerül a program lefutása után.

Az Enterprise tehát egy karakterre és egy funkcióbillentyű által meghatározott blokkra (szövegre) is emlékszik. Ezt a lehetőséget különböző célokra mi is felhasználhatjuk. Ehhez azonban ismerni kell néhány dolgot, így a pufferek helyét és tartalmát. De hogy ne legyen olyan egyszerű az életünk, ezek a területek a különböző kiépítésű gépek (angol, német) esetében más-hol helyezkednek el:

	Német	Angol
Van-e karakter a pufferben	43909	48810
A karakter ASCII kódja	43913	48814
A blokk tárolási címe	43915/16	48816/17
A kijelölt blokk hossza	43917	48818

A táblázat megértéséhez és felhasználásához tudni kell még a következőket. A rendszerprogram angol gépeknél a 0. szegmensben, a német gépek esetében (és ezen az UK átkapcsolás sem változtat) a 4. szegmensben lévő KEYBOARD kezelőrutint használja fel a szükséges lekérdezések és kódolások elvégzésére. Ha kiírásra, kiolvasásra karaktert tárol a gép, akkor azt a 43909 (48810) memóriacímre bejegyzett 255 dec értékkel jelzi a rendszerprogram. Ha a puffer nem tárol karaktert (nem érkezett billentyűlenyomás), akkor e memóriacím tartalma 0.

A tárolt blokk hosszát, a megnyomott (átprogramozható) funkcióbillentyű által definiált karakterek számát a 43917 (48818) memóriarekesz tárolja. A funkcióbillentyűk maximálisan 23 karakter hosszú szövegre „taníthatók” meg. A funkcióbillentyűkhöz tartozó szövegek tárolása német gépeknél a 43525, angol gépeknél a 48426 memóriacímen kezdődik. Az aktuális funkcióbillentyűhöz tartozó szöveg tárolási címét tartalmazza a 43915/16, illetve 48816/17 memóriarekesz.

Ennyi ismeret birtokában már értelmes feladatok megoldására is vállalkozhatunk.

A 2. program azt biztosítja, hogy a GET (vagy INKEY\$) által beolvasandó karakter tényleg csak a felhasználás helyén érkező karaktert vegye figyelembe. A 150-es sor üríti a billentyűpuffert, így a korábban esetleg lenyomott billentyűre nem fog emlékezni a program.

A 3. program önmagát fejleszti tovább. Az első sorban levő változó segítségével tartja számon a mindig újrainduló prog-

Információk az Enterprise-piacról

Vállalatunk felmérést kíván készíteni az ENTERPRISE-tulajdonosokról, hogy a jövőben hatékonyabb támogatást nyújthasson a gépek minél sokoldalúbb kihasználásához. Kérjük a tisztelt géptulajdonosokat, hogy a mellékelt INFORMÁCIÓS ADATLAP-ot kitöltve szíveskedjenek szeptember 1-jéig vállalatunk címére beküldeni. (A postaköltséget a címzett fizeti.) Amennyiben ezt nem kívánják megtenni, úgy kérjük, hogy az INFORMÁCIÓS KÁRTYÁ-t küldjék be.

Azok között az ENTERPRISE-tulajdonosok között, akik beküldik a teljes ADATLAP-ot vagy az INFORMÁCIÓS KÁRTYÁ-t, az 1989. évi karácsonyi vásár alatt számos értékes számítástechnikai ajándékot sorsolunk ki.

Levél cím: CENTRUMNAGYKER
1431 Budapest, Pf. 195.

EP-INFO INFORMÁCIÓS KÁRTYA EP-INFO

Név:

Az EP-tulajdonos címe: irsz helység

..... Pf.

Az ENTERPRISE gép típusa: (X) német () angol () utca házszám

EP-INFO INFORMÁCIÓS ADATLAP EP-INFO

(Az adatlap kitöltése és továbbítása nem kötelező!)

1. Az ENTERPRISE 128 k számítógép

tulajdonosának neve:

Lakcíme: irsz helység

..... Pf: utca

..... telefon házszám emelet

2. A gép gyári száma: (a gyári szám a gép alaplapjának egy fehér öntapadós négyzetén található)

3. A gép típusa (X) német () angol ()

4. Adatmagnó (DR) típusa: (X) ENTERPRISE () OMEGA () CLOUD () PHILIPS ()

Egyéb ()

5. A BASIC INTERPRETER cartridge-on lévő típusjel: (X)

üres () fehér pötty () piros pötty ()

zöld pötty () fehér nyíl ()

6. Kérem, jelölje meg, hogy az alábbi hardverkiegészítők közül melyikkel rendelkezik? (X)

egér () „SPEAK EASY” () SPECTRUM EMULATOR kártya () EX-DOS lemezvezérlő kártya ()

EP-PLUS CARTRIDGE () nyomtató () külső botkormány () CBM MFT () televízió computer-át-

kapcsoló ()

7. Ha van mágneslemezegysége, akkor az mekkora kapacitású? (kbájt) (X)

nincs () 180 kbájt () 360 kbájt () 720 kbájt ()

egyéb () kbájt

ram, hogy milyen sorszámmal vegye fel az újabb DATA sorokat. Itt most az INPUT sorban beírt 9-9 adatot (lehetne ez egy karakterátdefiniáló program része) írja be egy DATA sorba a program.

Még futása közben átdefiniálja az F2-t, és a megfelelő változók átírásával olyan jelzést ad a gépnek, mintha lenyomták volna azt. Az F2 tartalma most azt biztosítja, hogy a kurzor a képernyő bal felső sarkába ugorjon, majd két ENTER kerüljön végrehajtásra a program befejeztével parancsmódban.

A program befejezése előtt a megfelelő szintaktikai szabályok szerint kiíratjuk a képernyőre a programba beépítendő programsort, alá pedig egy RUN szöveget. Az ezt követő END hatására a gép parancsmódba kerül, és végrehajtja a megnyomott F2 által kijelölt kurzormozgatást és soremeléseket. Ahogy a RUN szövegen az ENTER hatására „áthalad” a kurzor, a program újraindul, de már az előbb szerkesztett sort is tartalmazza.

Ennek az eljárásnak egy másik alkalmazási lehetőséget mutatja be a 4. program. Ebben INPUT-ként beírt függvény-sztringet értelmeztünk, mint matematikailag értelmezhető kifejezést. Az eljárás itt is az előzőhöz hasonló. A menü adta lehetőséget kihasználva, az első ágat választva (a BASIC szabályai szerint) beírhatjuk a kívánt függvényt. Ezután a program programsorként (sorszám, DEF) írja ki a képernyőre a sztringet és a RUN szöveget. Az átdefiniált F2 — lehetne természetesen akár-

melyik másik is — és rendszerváltozó-értékek hatására felülírja a programot és újraindítja azt. Most már a második menüág alapján beírhatjuk a függvény értelmezési tartományát, mire a program kiírja az értéktáblázatot.

A vállalkozó kedvűek persze akár ábrázolást is megvalósíthatnak a mindig megfelelő függvénykapcsolatot tartalmazó program segítségével.

A további kísérletezési lehetőségeknél vigyázni kell, hiszen beavatkozunk a gép lelkivilágába. A sorszámfelülírás, a puffer-tartalom átírása az adott géptípustól, a programszámtól függ, és ha valamit meg gondolatlanul csinálunk, akkor programunk tönkremehet.

Sz. Lukács János

1. program

```
10 ! billentyűpuffer ellenorzes nemet
20 FOR I=1 TO 100
30 PRINT PEEK(43913);
40 NEXT
```

2. program

```
100 !karakterpuffer urites nemet
110 FOR I=1 TO 50
120 IF PEEK(43909)=255 THEN PRINT "pufferben van"
130 IF PEEK(43909)=0 THEN PRINT "puffer ures"
140 NEXT
150 POKE 43909,0;!angol gepen 48810
160 PRINT "ezzel puffer ures"
170 GET A$
180 IF A$="" THEN GOTO 170
190 PRINT A$
```

3. program

```
1 LET D=1
100 ! program feluliras
110 ! DATA sor eloallito
120 !
130 GOTO 260
140 TEXT
150 POKE 4837,PEEK(4837)+1
160 PRINT PEEK(4837);"DATA ";
170 FOR I=1 TO 9
180 PRINT STR$(B(I));";";
190 NEXT
200 PRINT CHR$(164)
210 PRINT "RUN "
220 SET FKEY 2 CHR$(177)&CHR$(13)&CHR$(13)
230 ! angol POKE 48816,66;POKE 48818,3
240 POKE 43915,29;POKE 43917,3 !nemet
250 END
260 !
270 CLEAR FKEYS
280 ! a pelda kedveert
290 DIM B(9)
300 TEXT
310 FOR I=1 TO 9
320 PRINT I;".adat=";
330 INPUT B(I)
340 NEXT
350 GOTO 140
```

4. program

```
100 ! program feluliras
110 ! programozott parancsmod
120 !
130 GOTO 230
140 INPUT PROMPT "y=";F$
150 TEXT
160 PRINT "250 def y(x)=";F$
170 PRINT "260 f$=";"";F$;"";
180 PRINT "run 230"
190 SET FKEY 2 CHR$(177)&CHR$(13)&CHR$(13)&CHR$(13)
200 ! angol POKE 48816,66;POKE 48818,4
210 POKE 43915,29;POKE 43917,4 !nemet
220 END
230 !
240 CLEAR FKEYS
250 !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
260 !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
270 TEXT
280 PRINT " menu":PRINT
290 PRINT "1. uj fuggveny"
300 PRINT "2. ertekkeszlet"
310 PRINT "3. gyokok"
320 PRINT "4. abrazas"
330 PRINT "5. hatarozott integral"
340 GET V$
350 IF V$>"5" OR V$<"1" THEN GOTO 340
360 ON VAL(V$) GOTO 140,430,520,530,540
370 ! értelmezési tartomány
380 PRINT "y=";F$;PRINT
390 INPUT PROMPT "xmin=";XA
400 INPUT PROMPT "xmax=";XF
410 INPUT PROMPT "lepeskoz=";DX
420 RETURN
430 ! ertekkeszlet
440 GOSUB 370
450 FOR X=XA TO XF STEP DX
460 PRINT X,Y(X)
470 NEXT
480 PRINT "bill nyomásra tovább."
490 GET V$
500 IF V$="" THEN GOTO 490
510 GOTO 270
520 !gyokok
530 !abrazas
540 !hatarozott integral
550 PRINT :PRINT "valamit te is csinálj!"
560 GOTO 480
```

8. Eredeti gyári kazettáinak száma (játék):

9. Másolt programjainak száma (játék):

10. Felhasználói, illetve utility programjainak száma:

11. Az ENTERPRISE-zal foglalkozó könyvek száma: ..

12. Véleménye szerint melyik áruház a legjobban ellátott?

13. Hol vannak Ön szerint a legképzettebb eladók?

14. Ön szerint mi az ENTERPRISE számítógép leggyengébb hardver része?

15. Véleménye szerint mi az ENTERPRISE számítógép leggyengébb szoftvereleme?

16. Milyen elemekkel bővítené még a szoftverválasztékot?

17. Milyen kiegészítőkkel és tartozékokkal bővítené még a hardverválasztékot?

18. Milyennek ítéli a játékprogramok árfekvését? (X):
olcsó () megfelelő () drága () irreálisan magas ()

19. Milyennek ítéli a felhasználói programok árfekvését? (X):
olcsó () megfelelő () drága () irreálisan magas ()

20. Milyennek ítéli a hardverkiegészítők árfekvését? (X):
olcsó () megfelelő () drága () irreálisan magas ()

21. Kérjük, állítsa össze az ENTERPRISE játékprogramok sikerlistáját! (A felsorolásban a Public Domain programok is szerepelhetnek)

EP FUN CLUB's HOT LINE 10

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

22. Kérjük, állítsa össze az ENTERPRISE felhasználói, illetve utility programok sikerlistáját!

EP USER's CLUB CHART

1.

2.

3.

FEJ VAGY ÍRÁS

A közismert, éremmel játszott szerencsejátékot szimulálja Vicsotka Gyula olvasónk programja. A játék lényege, hogy előre meghatározott téttel játszva az a játékos nyer, aki eltalálja, hogy a feldobott érme melyik oldalára esik. A programmal kitűnően érvényesülnek a gép animációs lehetőségei. Jó szerencsét!

```

1 PROGRAM "FEJ_VAGY_IRAS"
2 REM Szitette:Vicsotka Gyula
3 RANDOMIZE
4 WHEN EXCEPTION USE HIBA
5 LET KERT=0
6 TEXT 40
7 PRINT AT 10,10:"KIS TURELMET KER
EK !"
8 SET VIDEO X 12:SET VIDEO Y 15
9 SET VIDEO MODE 1:SET VIDEO COLOR
0
10 FOR I=10 TO 17
11 OPEN #1:"video:"
12 SET #1:PALETTE BLACK,YELLOW
13 NEXT
14 PLOT #10:132,0;252,0;252,16;132,
16;132,0
15 PLOT #11:192,50,ELLIPSE 60,20,PA
INT
16 PLOT #11:192,62,ELLIPSE 60,20,
SET #11:INK 0
17
18 PLOT #11:192,50,ELLIPSE 20,10,PA
INT
19 PLOT #12:192,134,ELLIPSE 60,40,P
AINT
20 PLOT #12:192,146,ELLIPSE 60,40,
SET #12:INK 0
21
22 PLOT #12:192,134,ELLIPSE 30,20,P
AINT
23 SET #12:INK 1
24 PLOT #12:192,134,ELLIPSE 15,8,PA
INT
25 PLOT #13:192,270,ELLIPSE 60,60,
26 PLOT #13:192,270,ELLIPSE 50,50,
27 PLOT #13:192,325,PAINT
28 PLOT #13:192,270,ELLIPSE 20,24,
29 PLOT #13:216,238;192,246;168,238
30 PLOT #13:199,275
31 PLOT #13:185,275
32 PLOT #13:185,252;199,252
33 PLOT #13:176,280;207,280
34 PLOT #13:192,285,PAINT
35 PLOT #13:214,270;214,272
36 PLOT #13:170,272;170,270
37 PLOT #13:192,270;192,262
38 PLOT #14:192,270,ELLIPSE 60,60,
39 PLOT #14:192,270,ELLIPSE 50,50,
40 PLOT #14:192,325,PAINT
41 PLOT #14:185,295;199,295;199,240
;185,240;185,280;175,260;165,264;185,295
42 PLOT #14:192,270,PAINT
43 PLOT #15:192,402,ELLIPSE 60,40,P
AINT
44 PLOT #15:192,390,ELLIPSE 60,40,
SET #15:INK 0
45
46 PLOT #15:192,402,ELLIPSE 40,30,P
AINT
47 SET #15:INK 1
48 PLOT #15:192,380;192,420;175,410
49 PLOT #16:192,490,ELLIPSE 60,20,P
AINT
50 PLOT #16:192,478,ELLIPSE 60,20,
SET #16:INK 0
51
52 PLOT #16:192,490,ELLIPSE 40,10,P
AINT
53 PLOT #17:132,539;252,539;252,523
;132,523;132,539
54 CLEAR SCREEN
55 SOUND PITCH 40,DURATION 30,
56 INPUT PROMPT "Mennyi penzt kersz
? ",AT 10,2:TOKE
57 INPUT PROMPT "Milyen alapon jats
zunk ? ",AT 15,0:ALAP
58 IF ALAP>TOKE THEN 54

```

```

59 LET KERT=KERT+TOKE
60 SET VIDEO X 40:SET VIDEO Y 1
61 SET VIDEO MODE 0
62 OPEN #1:"video:"
63 OPEN #2:"video:"
64 OPEN #3:"video:"
65 SET #1:CORSOR CHARACTER 32
66 SET #2:CORSOR CHARACTER 32
67 SET #3:CORSOR CHARACTER 32
68 CLEAR #1
69 PRINT #1,AT 1,1:"Penzed:";TOKE,"
Alap:";ALAP;
70 DISPLAY #1:AT 19 FROM 1 TO 1
71 DISPLAY #3:AT 18 FROM 1 TO 1
72 SOUND PITCH 40,DURATION 15,
73 PRINT #3,AT 1,13:"Kilepes (ESC)"
;
74 PRINT #2,AT 1,1:"Mire teszel ? (
f,i)";
75 DISPLAY #2:AT 21 FROM 1 TO 1
76 DO
77 GET A$
78 LOOP WHILE A$="" OR A$<>"i" AND
A$<>"f"
AND A$<>CHR$(27)
79 IF A$=CHR$(27) THEN 120
80 SOUND PITCH 40,DURATION 15,
81 IF A$="f" THEN LET TET=13
82 IF A$="i" THEN LET TET=14
83 LET N=RND(2)+13
84 FOR I=10 TO 17
85 DISPLAY #1:AT 1 FROM 1 TO 15
86 FOR T=0 TO 50
87 NEXT
88 NEXT
89 FOR I=17 TO 15 STEP-1
90 DISPLAY #1:AT 1 FROM 1 TO 15
91 FOR T=0 TO 50
92 NEXT
93 NEXT
94 DISPLAY #N:AT 1 FROM 1 TO 15
95 IF N=TET THEN
96 LET TOKE=TOKE+ALAP
97 ENVELOPE NUMBER 1;6,63,63,40;-
3,-63,-63,40
98 SOUND PITCH 40,DURATION 80,ENV
ELOPE 1
99 END IF
100 IF N<>TET THEN
101 LET TOKE=TOKE-ALAP
102 ENVELOPE NUMBER 2;-10,63,63,40
;6,-63,-63,40
103 SOUND PITCH 40,DURATION 80,ENV
ELOPE 2
104 END IF
105 IF TOKE>=ALAP THEN 68
106 IF TOKE>0 THEN LET ALAP=TOKE
107 PRINT #2,AT 1,1:"Elfogyott a pen
zed! Jatszol meg? (i,n)";
108 DO
109 GET A$
110 LOOP WHILE A$="" OR A$<>"i" AND
A$<>"n"
111 IF A$="n" THEN 117
112 FOR I=10 TO 17
113 CLOSE #I
114 NEXT
115 CLOSE #1:CLOSE #2:CLOSE #3
116 GOTO 6
117 CLEAR #1
118 CLEAR #2
119 CLEAR #3
120 IF KERT<=TOKE THEN PRINT #1,AT 1
,1:"Nyertel:";TOKE-KERT;"forintot";
121 IF KERT>TOKE THEN PRINT #1,AT 1,
1:"Vesztetel:";KERT-TOKE;"forintot !";
122 PRINT #2,AT 1,1:"BASIC-be (v), M
as jatekos (u) ";
123 LET C=10
124 DO
125 GET A$
126 DISPLAY #C:AT 1 FROM 1 TO 15
127 LET C=C+1
128 IF C=18 THEN LET C=10
129 FOR I=0 TO 40
130 NEXT
131 LOOP WHILE A$="" OR A$<>"v" AND
A$<>"u"
132 IF A$="u" THEN RUN
133 EXT "BASIC"
134 END WHEN
135 HANDLER HIBA
136 RETRY
137 END HANDLER

```

Hol az INPUT? Itt az INPUT!

A rutin, melynek listáját közöljük, a képernyő általunk meghatározott részén kérdez meg a használatól adott hosszúságú szöveget. Ezzel nemcsak látványossá tehetjük programunkat, hanem a begépelés hibalehetőségeit is csökkenthetjük.

A rutint CALL INPUT (x, y, hossz, b\$) utasítással hívhatjuk meg. Nem működik a DEL, az INS billentyű és a kurzormozgatás. Kilépní az ENTER-rel lehet, ekkor a hívó programban térünk vissza a beolvasott b\$ sztringgel. Törlésre az ERASE billentyű használható.

A 1160 és 1170 számú sorokban az ASCII kódhatárok beállításával változtathatjuk, hogy mely karaktereket fogadja el. Jelenleg a kis- és nagybetűket, a számokat, a vesszőt, a kötőjelet, a pontot, azaz a 44–126 közé eső kódú karaktereket.

A rutin leírása

- 1010 a segédváltozó törlése
- 1020–1040 a beolvasás, ill. kiírás helyére pontokat ír
- 1070 a kurzor pótlására szolgáló nem villogó négyzet kiírása
- 1080–1100 a billentyűzet figyelése
- 1110 ha az ERASE-zel sokat törölünk, azaz DB kisebb lesz mint 0, kezdjük előlről
- 1120–1140 ha a teljes hosszúságú beolvasott sztring végső karaktere nem az ENTER, akkor kezdjük előlről
- 1150 ha az utolsó karakter az ENTER, akkor ugrás a program végére
- 1160–1170 az elfogadott karakterek kiválasztása
- 1180–1230 ha a lenyomott billentyű az ERASE, akkor a kiírt CRSR törlése és egy karakter törlése. Új CRSR és karakter kiírása
- 1250 az új karakter hozzáadása az eredmény-sztringhez

Piros András

```

10 !INPUT RUTIN
20 !HIVAS CALL UTASITASSAL
30 !KESZITETTE:
40 !PIROS ANDRAS
50 !DEBRECEN
1000 DEF INPUT(X,Y,HOSSZ,REF B$)
1005 CLEAR SCREEN
1010 LET G$=""
1020 FOR I=0 TO HOSSZ-1
1030 PRINT AT X,Y+I:". ";
1040 NEXT
1050 LET DB=-1:LET B$=""
1060 LET DB=DB+1
1070 PRINT AT X,Y+DB:CHR$(159)
1080 DO
1090 LET D$=INKEY$
1100 LOOP WHILE D$=""
1110 IF DB<0 THEN GOTO 1010
1120 IF DB=HOSSZ THEN
1130 IF D$<>CHR$(13) THEN GOTO 1020
1140 END IF
1150 IF D$=CHR$(13) THEN GOTO 1270
1160 IF D$<CHR$(44) OR D$>CHR$(164) T
HEN GOTO 1080
1170 IF D$>CHR$(126) AND D$<CHR$(164)
THEN GOTO 1080
1180 IF D$=CHR$(164) THEN
1190 PRINT AT X,Y+DB:" "
1200 LET DB=DB-1:LET G$=B$(1:DB)
1210 LET B$=G$
1220 GOTO 1070
1230 END IF
1240 PRINT AT X,Y+DB:D$;
1250 LET B$=B$&D$
1260 GOTO 1060
1270 FOR I=DB TO HOSSZ
1280 PRINT AT X,Y+I:" "
1290 NEXT
1300 END DEF
1400 !
    
```

Mi a manó?

Igen sok olvasónk érdeklődött, hogyan tudja levédeni programját. A kérdések nem hivatásos programkészítőktől érkeztek, ami természetes is. Ők ismerik a különböző módszereket! Mi azonban elgondolkoztunk, vajon miért érdekli az amatőröket ez a kérdés. Úgy gondoljuk, kíváncsiságból. Az igazán hatékony módszerekről nem tudunk ismertetést adni, mert azok legalább olyan titkosak, mint maga a program, amelyet védenek velük.

Török János leírt néhány fogást BASIC programok levédésére. Ezeket közkinccsé tesszük.

A STOP billentyűt a SET INTERRUPT STOP OFF utasítással lehet letiltani, vagy lezárjuk a 105-ös csatornát (lásd CLOSE).

A POKE 111140,1 utasítás hatására a program tovább fut, de egyetlen RESET-re is újraindul. Ha ezeket az utasításokat programunkba beépítettük, akkor azt csak úgy tudjuk újraindítani, ha már futott, hogy letöröljük és betöltjük. Ha ellenben a program nem indult el, akkor egyszerűen ki lehet listázni. Ezen már nehezebb segíteni.

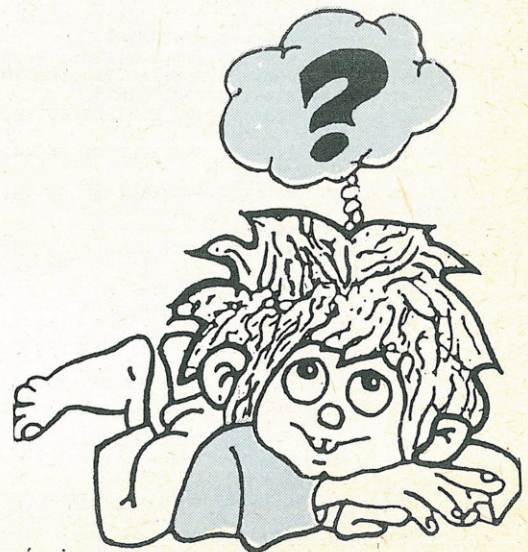
Az első sor sorszámát a 4828 és 4825 címeiken tárolja a gép. Vigyázat, az ALLOCATE utasítás hátrább csúsztatja a tárban!

Kijátszhatjuk az illetéktelen programolvasót, ha az első sor sorszámát nagyobbra állítjuk, mint 10000. Ezt nem lehet kilistázni, de el lehet menteni és kilistázni. Az illetéktelen beavatkozó a DEF-függvényeket sem tudja hívni a sorszámukkal. Ez a levédés sem tökéletes, mint ahogy egyik sem az, mert a programot a LIST FIRST vagy a LIST LAST parancssal kilistázhatjuk.

Jó megoldás az „önindító”, de ezt BASIC nyelven nem lehet megoldani.

Reméljük, hogy olvasóink, leendő szerzőink nem védett programokat küldenek be szerkesztőségünkbe.

Várjuk rovatunkba további ötleteiket, tanácsait.

Gaetsch Günterné rajza

A sorozat alapgondolata — azon a régi felismerésen túl, hogy az elektronika és a számítástechnika elválaszthatatlan egymástól — a következő tapasztalatot summázza. A szoftver — a programok — jelentősége egyre nő, de az is tény, hogy az igazán jó (az adott számítógép nyújtotta lehetőségeket maximálisan kihasználó) programok megírásához a programozónak

Hardver

rendelkeznie kell alapfokú áramköri hardverismerettel is. Megerősíti ezt, hogy szaporodik az olyan berendezések, mikroprocesszort alkalmazó rendszerek száma, amelyek programvezérelten működnek. Az ilyen rendszerek tervezőinek és fejlesztőinek is szükségük van integrált hardver- és szoftverismeretekre.

A hardver élesztése és a monitorprogram

A mikroprocesszoros rendszerek fejlesztésének legkritikusabb szakasza az élesztés. Egy új rendszerben egyszerre több hiba is lehet, ezért az élesztést több lépésben célszerű végrehajtani. A rendszer részekre bontását és az egyes részek fokozatos bekapcsolását megfelelő logikai sorrendben kell elvégezni.

Az elkészült (gyártott) nyomtatott áramköri lapot először vizsgáljuk át szabad szemmel és nagyítóval. Nézzük végig, hogy nincs-e áramköri zárlat vagy fóliaszakadás a lapon. Ezután a tápfeszültség-vezeték bekötve győződünk meg arról, hogy nincs-e tápzárlat a kártyán, azaz nulla-e az áramfelvétel. Az integrált áramköröket — prototípusnál vagy kísérleti stádiumban lévő fejlesztésnél — célszerű foglalatra helyezni, ezért a következő lépés az óra- és RESET-áramkörhöz tartozó elemek és az U1, U4 jelű IC-k foglalatainak a beforrasztása. A 74LS04 áramkör foglalatra helyezése után az U1/6 lábán megjelenik az órajel, a K1 kapcsolót működtetve az U1/26 lábán alacsony, elegendően magas jelszintet kell érzékelnünk.

A működő hardverbe ezek után csupán azt a programot tartalmazó EPROM-ot kell bedugni, ami az adott feladat megoldását biztosítja, és a fejlesztés kész.

De hát éppen ez az előbbi az egész fejlesztés egyik pillére, és ezt a lépést végezhetjük el a fejlesztőrendszerrel. A sorozat előbbi részeiben a fejlesztéssel kapcsolatos kérdésekkel — éppen a fontosságuk miatt — részletesen foglalkoztunk, így most csupán a

jelenlegi viszonyokat és lehetőségeket figyelembe vevő, általunk kidolgozott megoldást mutatjuk be.

Hogyan is történik a tényleges fejlesztés? Az assemblerben megírt és lefordított, összeszerkesztett programot EPROM-ba írjuk (égetjük), majd az így előkészített tokot a fejlesztendő rendszerünkben lévő foglalatra helyezzük, és bekapcsoljuk a rendszert. A legtöbb esetben programunk elindul, de nem jól vagy egyáltalán nem működik, és kereshetjük a hibát.

A program futását a legegyszerűbben a processzortokra csíptetett állapotanalizátorral követhetnénk, ilyenünk azonban általában nincs! Ezért célszerűen olyan környezetet kell kialakítanunk, amelynek egyes komponenseit maga a fejlesztendő rendszer tartalmazza, és a másik része is viszonylag egyszerűen megvalósítható.

Maga a rendszer egy IBM PC számítógépből és a hozzá soros vonalon kapcsolódó fejlesztendő rendszerből áll. A fejlesztendő rendszer induláskor egy olyan EPROM-ot tartalmaz, amelyben egy, a programfuttatást segítő monitorprogram van. Ez a program biztosítja, hogy az IBM PC-n fejlesztett programunkat hexadecimális formában írjuk át a fejlesztendő rendszerünk RAM-jába.

Az IBM PC szerepe kettős. *Fejlesztői üzemmódban* a program írható, szerkeszthető, fordítható, linkelhető, majd a tárgykód hexadecimális formában a rendszerbe átírható, és monitor üzemmódban futtatható. *Monitor üzemmódban* a PC a monitor termináljaként működik. A monitorra rajta keresztül adhatók parancsok, a

monitor válasza pedig a képernyőn jelennek meg.

A rendszerhez természetesen egy EPROM-égető készülék is tartozik, amellyel a végső fázisban beégethetjük a RAM-ban kipróbált programunkat.

A kapcsolatot az IBM PC-vel a fejlesztendő rendszerbe bedugható soros illesztőkártyán keresztül valósítjuk meg. A kapcsolás elemei: egy Intel 8251-es soros periféria-áramkör, egy MC14411-es oszcillátor és baudrate generátor-áramkör, a TTL (+5 V) — RS232 (+12 V, -12 V) szintek illesztését végző MC1488 és MC1489-es áramkörök. A +12 V, -12 V feszültségeket külön tápegység állítja elő. Az illesztőben lévő 8251-es áramkör programozását és kezelését az EPROM-ban lévő monitorprogram egyik része végzi.

A monitor az alsó 32 kb-átos EPROM alsó részén helyezkedik el (0000H—1FFFH), feladata a programbelövés.

Az IBM PC mint terminál

A fejlesztőrendszerhez soros vonalon hozzákapcsolt IBM PC/XT számítógép szolgál a monitor termináljaként. A PC-n a TERMINAL.EXE programot kell meghívni, ez vezérli a fejlesztőrendszerrel a kommunikációt. A soros adatátviteli vonalat a TERMINAL program kezeli, és a szükséges karakterkonverziókat is elvégzi. Meghívását követően listát ad a funkció-

billentyűk szerepéről. Az egyes funkciók az alábbiak:

- F1: Dir — a DOS dir parancsának felel meg. A "Dir:" kérdésre a szükséges directory-maszkot kell beírni.
- F2: Del — a DOS del (erase) parancsával egyenértékű. A "*Delete*" felirat után megjelenő "Filename:" kérdésre a törölni kívánt fájl nevét kell beírni.
- F3: Chdir — a DOS chdir (cd) parancsához hasonlóan a "Path:" kérdésre a kívánt útvonalat kell beírni.
- F4: Load — segítségével Intel hexa formátumú fájl lehet áttölteni a tesztgép RAM-jába. A "*Loader*" felirat után megjelenő "Filename:" kérdésre a fájl nevét kell beírni (xxxxxxx.HEX). A fájl bináris formában betöltődik a rekordokban adott címinformációknak megfelelő memóriaterületekre. Az áttöltés alatt a képernyőn a memóriacímek jelennek meg, az áttöltés végén hangjelzést ad a program.
- F5: Shell — ideiglenesen kiléphetünk a TERMINAL programból és visszatérhetünk a DOS-ba. Az "EXIT" parancs beírásával térhetünk vissza a TERMINAL programba.
- F10: Exit — a TERMINAL programból való kilépés kezdeményezése. A képernyőn megjelenő "Are you sure..." kérdésre adott Y válasz esetén a DOS-ba térünk vissza, N válaszra a program ignorálja a kilépési kérést.

A funkcióbillentyűk kizárólag a TEST-

MONITOR futása alatt használhatók, a főprogram futása közben nem.

A TERMINAL program a kisbetű—nagybetű konverziót végzi el, így a monitorparancsok kisbetűkkel is hívhatók. A program a főbb hibajelenségek esetén szöveges hibaüzenetet ad (például "file not found"), egyéb hibáknál "Error:xx" üzenet jelenik meg. A hibák magyarázata a Microsoft QuickBasic v4.00b leírásában található, a TERMINAL program ugyanis ezzel a fordítóval készült.

A TERMINAL program a DOS parancssorában megadott paraméterekkel is hívható. A parancs alakja:

TERMINAL [baudrate] [,load_file_name]

ahol baudrate a soros vonal adatátviteli sebessége, load_file_name az F4 funkcióbillentyű kiválasztásával indított "load" funkció során betöltendő Intel hexa fájl neve. Ha a baudrate-et megadjuk, akkor az erre vonatkozó kérdést a program nem teszi fel, ha a load_file nevet is megadjuk, akkor az első F4 parancsnál nem kérdezi meg a hexa fájl nevét. Ha bármely parancssorbeli paramétert megadjuk, a program a funkcióbillentyűk listáját nem fogja kiírni.

A tesztmonitor

A tesztmonitor a TMON v3.2 felhasználásával készült, abból egyes funkciókat elhagytunk, másokkal a fejlesztési munka igényeinek megfelelően kiegészítettük. A monitor mérete kb. 2,5 kbájt.

A monitor a főmenüből a TEST-MONITOR parancs kiválasztásával

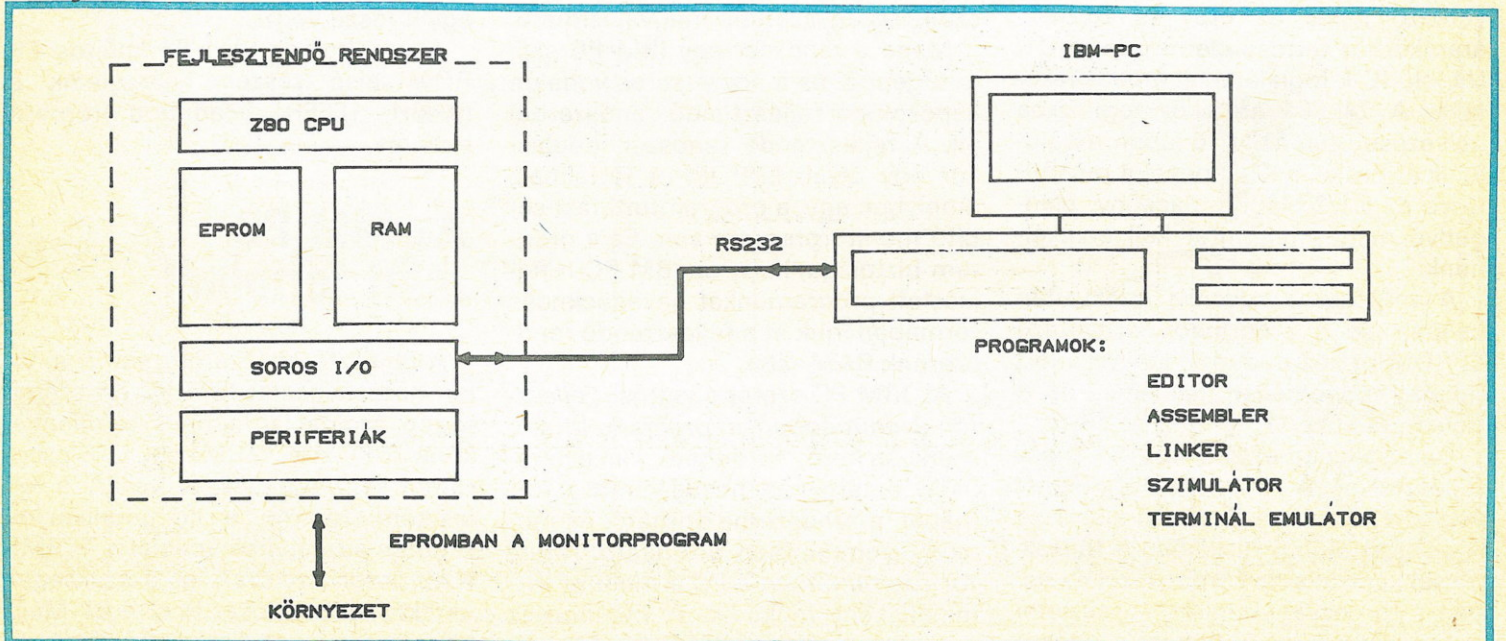
(F) hívható meg. A "TEXT Vx.x" bejelentkezés után a monitor promptja (".") jelentkezik a képernyőn. Ilyenkor lehet az egybetűs parancsokat beadni, melyek (ha érvényesek) a képernyőn parancsszóra kiegészítve láthatók. Az esetleg szükséges paraméterek beadása után az ENTER billentyűvel lehet a parancsokat terminálni. Az egyes paraméterek között space szolgál elválasztójelként. A számokat hexadecimálisan kell beadni, a program az utolsó négy (illetve két) digitet veszi figyelembe. Szintaktikusan hibás parancs kiadásakor a monitor kérdőjelet ír ki és hangjelzést ad.

Az alábbiakban ismertetjük a monitor parancsait. A < > jelek közé zárt adatok paramétereket jelentenek, a [] opcionális paramétert jelent.

B — BREAK <addr>: töréspont elhelyezése a tesztelendő, RAM-ban levő programban. Töréspontot természetesen csak az egyes utasítások első bájttjára szabad elhelyezni. A monitor az RST 6 utasítás kódjával helyettesíti az <addr>-en lévő bájtot. A program a G (goto, lásd később) paranccsal elindítva a törésponton áthaladva megáll, a monitor pedig visszaállítja az eredeti bájt értékét a programban, és kiírja a regiszterek tartalmát. A képernyőn az alábbi két sor jelenik meg:

```
* <addr>
PSW=xxxx          BC=xxxx
DE=xxxx HL=xxxx  SP=xxxx
ahol xxxx az aktuális regiszter(pár) értéke a töréspont elérésekor. A PSW az akkumulátort és a flageket jelenti. A re-
```

A fejlesztőrendszer

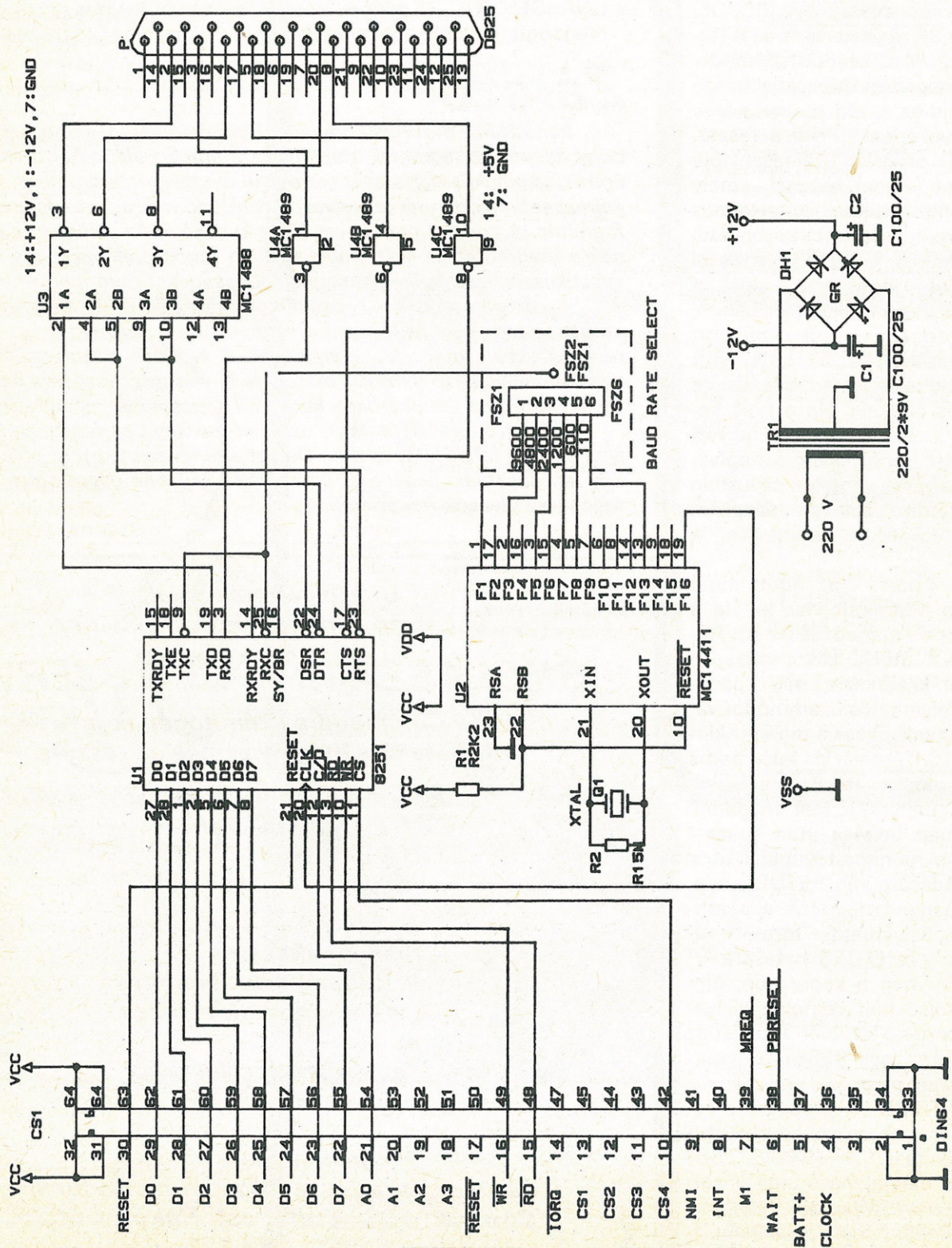

giszterek értékét a G (goto) parancs előtt az R (registers, lásd később) paranccsal lehet beállítani, melyek kezdeti értéke a monitor indításakor: PSW=BC=DE=HL=0, SP=a user stack teteje. A töréspont az első áthaladásig megmarad a programban, és addig új BREAK parancsot nem lehet kiadni, illetve ha kiadjuk (B), akkor a BREAK=<addr> kiírásával jelzi a monitor, hogy már

be van állítva töréspont, amin még nem haladt át a végrehajtás.

- C — COPY <from> <till> <to>: memóriamásolás. A <from> és a <till> címek között lévő memóriaterületet másolja a <to> címtől kezdődően. A parancs átlapolódó területek megadása esetén is helyesen működik (a pakolás iránya automatikusan változik).
- D — DUMP [<addr>]: memóriatar-

alom megjelenítése és megváltoztatása. Ha a parancsot az opcionális <addr> nélkül adjuk ki, akkor a monitor kilistázza az MP 8501 összes lehetséges bemeneti címéről beolvasott adatot. Ha az <addr> hexadecimális címet is beírjuk, akkor az <addr>&0FFF0H címtől kezdődően 128 bájt memória tartalmát listázza a monitor, és a kurzort a tartomány első bájtjára állítja. A kurzormozgató bil-

A soros vonali illesztő

lentyűk segítségével mozoghatunk a listában, és az egyes bájtokat meg is változtathatjuk. A "<" illetve ">" billentyűkkel a monitor 128 bájtal előbb, illetve hátrább kezdődő memóriaterületeket listáz ki. Az ENTER billentyűvel a monitor promptjához térhetünk vissza.

F — FILL <from> <till> <with>: memóriefeltöltés. A <from> kezdőcímtől a <till> végcímig a <with> (bájt) értékkel tölti fel a memóriát.

G — GOTO <addr>: programfuttatás. A monitor a PSW, BC, DE, HL és SP regisztereket az R (registers, lásd később) paranccsal megadott értékekkel feltölti, majd az <addr> címre adja át a vezérlést. Mivel a tesztelendő program felhasználója vermet (stack) használ, amely beállítható valamilyen értelmes értékre, ezért a monitorba való visszatérés a RET utasítással nem lehetséges, erre a célra az RST 1 utasítást kell használni.

I — INP <port>: adott című port beolvasása és a beolvasott adat kiírása hexadecimális és bináris alakban. Ha a port beírása után az ENTER helyett space-t írunk, akkor a beolvasás és kiírás végtelen ciklusban ismétlődik. Ezt az állapotot csak RESET-tel szüntethetjük meg.

O — OUT <port>: az adott című portra bájt(ka)t visz ki. Ha a <port> megadása után RETURN-t ütünk, akkor egyszeri kivitel következik, míg space-szel folyamatos üzemmódot választatunk. Ekkor a monitor kiírja: "(C.)", ami a folyamatos üzemmódra utal. Ezután a kivendő bájt(ka)t kell megadni, egy bájt beírása után space-t ütve a monitor további bájtok megadására vár, RETURN esetén pedig befejezzük a parancsot. Folyamatos formát választva, az ENTER hatására "." jelenik meg a képernyőn, ami az utolsó bájt végtelen ciklusban történő kivitelét jelzi. Ezt az állapotot csak RESET-tel szüntethetjük meg.

R — REGISTERS: a processzor regisztereinek vizsgálata, illetve módosítása. A "REGISTERS" felirat megjelenése után új sorban a "PSW=xxxx-" jelenik meg, ahol "xxxx" az akkumulátor és a flagek értéke, a "-" pe-

dig jelzi, hogy új értékre vár a monitor, vagyis a regiszterek értéke megváltoztatható. Ha nem akarunk változtatni, és ki akarunk lépni a parancsból, akkor ENTER-t kell ütni, ha további regiszterekre is kíváncsiak vagyunk, space-t kell ütni. Ekkor a BC, DE, HL, SP értékei jelennek meg, amelyek szintén megváltoztathatók. Az értékek a G (goto) parancs kiadásakor kerülnek ténylegesen a processzor regisztereibe.

U — UNASSEMBLE <addr>: a megadott címtől disassembly

listát jelenít meg a képernyőn.

A lista formátuma: cím hexa bájt(ok) mnemonik — argumentum(ok)

A következő sor bármilyen billentyű (kivéve a CNTRL-C) lenyomására jelenik meg. A CNTRL-C billentyű a parancs terminálását jelenti.

V — VERIFY <from> <till>: a memóriatartomány ellenőrző összegét számítja ki. A <from> és a <till> memóriacímek közötti tartományban lévő bájtok 16 bitre csonkított összegét írja ki "SUMMA:xxx" formában.

Dr. Kónya László

Zárszó

Eljutottunk a sorozat végére. Elbizakodottság lenne azt hinni, hogy csupán az eddigiek alapján, az áramköri alapoktól a rendszer építőelemeinek ismertetésén keresztül eljutva a mikrogéphez, a szorgalmasabb, minden részt elolvasó érdeklődő mikrogépes fejlesztésbe foghatna. A sorozat nem is ezt tűzte ki céljául. Az elsődleges cél annak a megmutatása volt, hogy az ilyen rendszerekben nincs semmi misztikus, fejlesztésük különleges képességeket nem igényel.

A sorozat olvasói — reméljük — azt is felismerték, hogy nem szabad élesen különválasztani a szoftvert és a hardvert, mert ezek a rendszerekben integrálva jelennek meg. A fejlődés a szoftver részarányának növekedése irányába mutat, de a mikroprocesszoros berendezések legtöbbje áramkörökön keresztül kapcsolódik a külvilághoz.

Nem szóltunk arról, hogy az ilyen mikrogépes rendszereket milyen célokra lehet felhasználni. De ezt a téma szerteágazó volta miatt egy lap hasábjain csaknem reménytelen is lenne összefoglalni. Legfeljebb az olvasók fantáziájában...

**Új szolgáltatásokkal,
új helyen várja kedves ügyfeleit az**

ISKOLASZÁMÍTÓGÉP SZERVIZ

**IBM és Commodore számítógépek javítása
közületek és magánszemélyek részére**

**Éves átalánydíjas szerződések rendkívül kedvező
feltételekkel.**

Egyéb szolgáltatások:

- C16 bővítése 64 kbájtra,
- magyar ékezetes karakterkészlet beépítése
- játékprogramok eladása és vétele
- Tectronix oszcilloszkóp előnyös áron

**A javítás ideje alatt
szükség szerint cseregépet biztosítunk.
Címünk: 1088 Budapest, Rákóczi út 25.
Tel.: 381-121.**

BÖRZE

COBRA COMPUTER

ELEKTRONIKAI ÉS SZOLGÁLTATÓ KISSZÖVETKEZET
1097 Budapest IX., Illatos út 7. Telefon: 478-169/388

SZÁMLAKÉSZÍTÉSTŐL
A KÖNYVELÉSIG

COBRACONTO

Ügyviteli programrendszer moduljai:

- számlakészítő,
- számlanyilvántartó,
- bér- és jövedelemszámfejtő,
- főkönyvi könyvelő,
- anyagnyilvántartó,
- általános könyvelési programok.

KÉRJEN RÉSZLETES TÁJÉKOZTATÓT!

TUTTI

ELECTROCOOP KISSZÖVETKEZET

- Eredeti számítógépek
- Kompatibilis XT/AT, 386 konfigurációk
- Szünetmentes tápegységek
- Egyedi megrendelésfelvétel

Cím: Bp., Üllői út 81. 1091
Tel.: 334-354
Telex: 22-7230
Telefax: 149-869

ENET

Lokális hálózat
IBM kompatibilis gépekre
Külön hardver
nem szükséges
Ára gépenként:
19 900 Ft + áfa
ECOSOFT KISSZÖVETKEZET
Tel.: 863-677

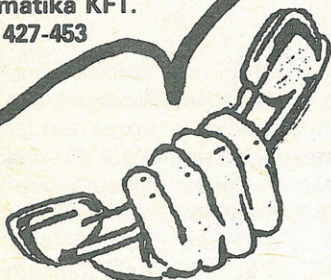
ASZ ELEKTRONIKA

A legújabb ajánlatunkból:

- ASY-16 SZUPERMIKRO számítógépek (12 terminál, UNIX operációs rendszer)
 - IBM PC/XT-AT-kompatibilis számítógépek
 - megrendelő által definiált betűkészlettel rendelkező billentyűzetek
 - elektronikai elemek (integrált áramkörök, ellenállások, tranzisztorok)
 - monitordobozok, műszerházak
 - szoftvertermékek és fejlesztések
- KERESKEDELMI IRODA:
1061 BUDAPEST
LISZT FERENC TÉR 10.
TEL.: 415-166, TELEX: 22-4378

ARECO KFT.

a Mikropo KSZ fejlesztési témáinak jogutódja, felajánlja szabad fejlesztőmérnöki kapacitását. ARECO Informatika KFT.
Tel.: 427-453

NÁLUNK MÉG KAPHATÓ

Első könyvem a mikróról 30,— Ft
Első könyvem a programról 30,— Ft:

Kereskedelmi Iroda
1145 Budapest,
Szugló u. 9-15.
Telefon: 642-000/176-os,
177-es mellék

ISKOLÁKNAK OKTATÓKNAK SZAKKÖRÖKNEK

procontrol

IRÁNYÍTÁSTECHNIKA
KISSZÖVETKEZET

MÁRKABOLT, BEMUTATÓTEREM
62/21-165, 28 985
Szeged, Kazinczy u. 8. Tel.: 12-259
Telex: 82-726

386 AT 25 MHz toronygép	299 000 Ft-tól
286 AT 16 MHz TURBO AT gép	98 000 Ft-tól
- 86 XT 12 MHz	
TURBO XT gép	69 000 Ft-tól
LAPTOP hordozható	
LCD XT gép + modem + akku	149 000 Ft
12" zöld monochrom monitor TUV M31	4 900 Ft
5 1/4" DS DD Floppy lemez	79 Ft

és még 2000 árucikkről árjegyzék, azonnali kiszolgálás.

BROTHER AX 15 típusú,
margarétafejes,
elektronikus írógép

Megvásárolható:
Budapest VI.,
Népköztársaság útja 2.
Tel.: 531-231

1146 Bp.,
AJTÓSI DÜRER SOR 10.
Levélcím:
1393 Pf.: 319.
Telefon: 421-974
Telex: 22-6544

SZAKÜZLETEK:

1. Bp. VI., Szinyei Merse u. 1.
Tel.: 127-628. Tx.: 22-6684
2. 9022 Győr, Lukács S. u. 18.
Tel.: 96-14880. Tx.: 02-4679
3. 3100 Salgótarján, Ady Endre u. 1.
Tel.: 32-10971. Tx.: 22-9380

The Norton Guides

Segédinformációk gyors megjelenítése a képernyőn

Melyik programírónak nem volt olyan problémája, hogy programozás közben egy utasítás pontos szintaxisát nem tudta fejből, és különféle programozói kézikönyvekben kellett utánanéznie? Vagy nem tudta egy adott karakter rendszerbeli billentyű- vagy képernyőkódját, és ezt is lapozgatással kereshette meg? Pedig az az igazság, hogy a számítógép mellett az asztalon nem nagyon fér el már semmi, nemhogy néhány kézikönyv!

Peter Norton olyan szakíró és programozó, aki a programozói tapasztalatait nemcsak igen élvezetesen és szakértelemmel írja le, hanem igazi, élő problémákra is ad megoldást.

A következőkben a *The Norton Guides* programot ismertetjük, amellyel egy információs adatbázisból egy adott tématerülethez tartozó adatok hívhatók be a képernyőre oly módon, mintha egy könyvben lapozgatnánk.

A rendszer egy menü szerkezetű megjelenítő programból és a tényleges információkat tartalmazó adatbázisokból áll. A megjelenítő program ún. TSR program (terminate and stay resident = befejezés után a memóriában marad), azaz egyszer lefuttatva, a képernyőről billentyűnyomással eltüntethető, majd ismételtlen előhívható. Helyfoglalása a memóriában 72 kb-át. A megjelenítő programhoz három menüpont tartozik:

EXPAND — Az adatbázis egy menüpontjának részletes kiírása

SEARCH — Keresés az adatbázisban
OPTIONS
A legfontosabb menüpont az OPTIONS menü. Ebben a következő almenüpontok között választhatunk:

Database — A megjelenítendő (aktív) adatbázis választható ki

Color — A megjelenítés színbeállítása
Full screen — A megjelenítendő ablak mérete: fél/teljes képernyő

Auto lookup — Bekapcsolva a fél képernyős ablak mindig úgy jelenik meg, hogy az eredeti képernyőn lévő kurzor mindig látszik

Hot key — Milyen billentyűkombinációra aktivizálódjon a program

Uninstall — Aktivizálva törli a programot a memóriából

Save options — A beállított paraméterek mentése

Az adatbázisban a mozgás a kurzormozgató jobb és bal nyilakkal, PgUp, PgDn, az oldalt lévő + és - gombokkal, valamint az ESC billentyűvel lehetséges. F1 funkciógomb megnyomása egy rövid segítő képernyőt, valamint a program copyright-ját jeleníti meg.

A programnak önálló, de szerves tartozékai az adatbázisok, melyeknek két típusa létezik. Az egyik típushoz tartoznak a Norton cég által elkészített kész adatbázisok, amelyekben a következő programnyelvekhez tartozó ismeretek vannak összegyűjtve: BASICA, MS-DOS, QuickBASIC, Turbo BASIC, Turbo Pascal, Turbo C, Microsoft C, MASM.

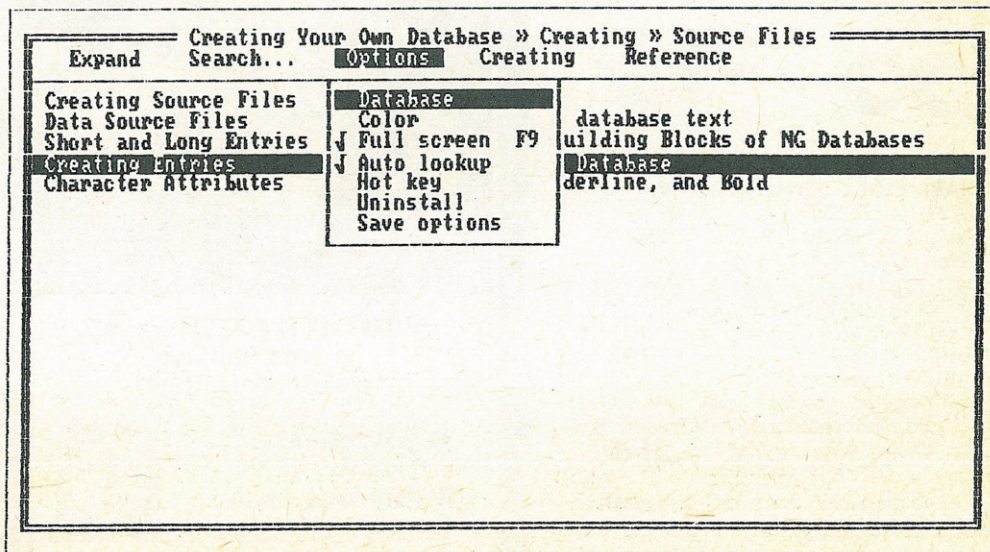
Ezek az adatbázisok készen megvásárolhatók, de újabb adatbázisok készítése

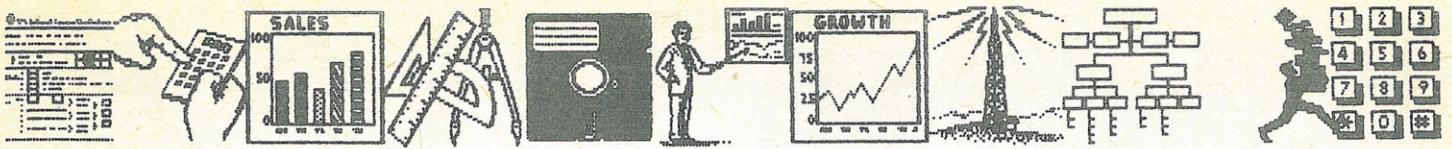
is folyamatban van (például PS/2, Microsoft Windows...). Meg kell vásárolni a megjelenítő programot és azokat az adatbázisokat, amelyekre a felhasználónak szüksége van. Ezekben az adatbázisokban az adott programozási nyelvhez tartozó összes lényeges információ megtalálható. Külön említést érdemel a MASM Macro Assembler adatbázis: az assembler ismertetésén túlmenően tartalmazza a ROM-BIOS és a DOS-függvények pontos és részletes leírását is.

Az adatbázisok másik típusát a felhasználó hozza létre a megvásárolt megjelenítő-, fordító- és szerkesztőprogramok segítségével. Természetesen hogy hogyan kell egy ilyen saját adatbázist létrehozni, az is egy Norton által megírt adatbázisban található, amelynek neve: *Creating Your Own Database*.

A következőkben — mintegy illusztrációként — röviden összefoglaljuk, hogyan épül fel egy ilyen adatbázis, és milyen szempontok szerint kell az információs anyagot előkészíteni. Az adatbázis címszavakból, a hozzá tartozó magyarázatokból és menükből áll. Ezek az egységek két típusú szövegfájlban vannak tárolva: magukban az információt tartalmazó és a képernyőn megjelenő adatfájlokban, és az információ logikai struktúráját leíró menüvezérlő fájlban.

Az adatfájlokat, miután elkészültek, le

kell fordítani egy tömörített, a megjelenítő program által olvasható alakra, amelynek a a fájlnevkiterjesztése: .NGO. A fordítás azt is biztosítja, hogy az adatbázis bármely része egyforma gyorsan lesz a megjelenítő program számára elérhető. Az adatbázis-generálás utolsó lépése során a menü-összeszerkesztő program segítségével a menüvezérlő fájlt megszerkesztjük. Ez a fájl tartalmazza az adatbázis nevét, a menük felépítését, a menüpontok neveit és a hozzájuk tartozó fájlokat. A szerkesztés végeredménye egy adott nevű, .NG kiterjesztésű, a megjelenítő program által már olvasható formájú adatbázis.

A fordító számára az utasításokat a szövegfájlokban szereplő direktívák (eredeti elnevezéssel: bang commands) segítségével közölhetjük. Mindig új sor elején kell kezdődniük, és az első karakterük a felkiáltójel (!). A következőkben felsoroljuk ezeket a direktívákat, és a jelentésüket is megadjuk.

- !Credits: Az adatbázis szerzői jogát jelezhetjük
- !File: Egy szöveget tartalmazó fájlra hivatkozhatunk
- !menu: Menüdefiníció kezdete
- !Name: A generálandó adatbázis neve
- !Seealso: Kereszthivatkozások jelölhető ki vele
- !Short: Egy fejezet alpontját (címszavat) jelöli

Még két speciális direktíva használható:

- ' Megjegyzés (comment) kezdetét jelöli
- ^ Karaktertípus-váltásra utal (az ESC karakterhez hasonló):
- ^b Vastag írás kezdete (színes képernyőn sárga szín)
- ^n Normál írás
- ^r Inverz videoírás
- ^u Aláhúzás kezdete (színes képernyőn más színű lesz a szöveg)
- ^^ A ^ karakter megjelenítése.

A karaktertípus-váltások teszik lehetővé,

hogy egyes szavakat vagy szövegrészeket a szövegben jól látható módon kiemeljünk. A Norton Guides hátránya, hogy nagyobb adatbázis csak merevlemez meghajtóval ellátott gépeken képes futni, és az operatív memóriából is 72 kb-ot fenntart magának. Alkalmazási körét szűkíti, hogy az adatbázis nem tartalmazhat grafikus ábrákat, így szövegtípusi grafikákat csak a karakterkészlet felhasználásával alakíthatunk ki.

Az így elkészített adatbázis egy adott tématerülethez tartozó összes információ gyors, szisztematikus megjelenítését teszi lehetővé. Használható programok alkalmazói útmutatójaként, megtakarítva a külön kézikönyveket, továbbá bizonyos tématerületek oktatásában, tanfolyamok képzési anyagának elsajátításában. Az adatbázis kialakítása nem igényel programozási szakértelmet, hanem pusztán az adott témakörrel kapcsolatos szakismertetet.

— kl —

Operációs rendszerek háborúja

A számítógépek, pontosabban a rajtuk futó alkalmazások potenciális lehetőségeit az operációs rendszer korlátozza vagy kibővíti. Nem oktan törekvés hát újabb és újabb felfogásban fogant rendszereket kidolgozni, s a felhasználókat ezek előnyeiről meggyőzni. A cél természetesen: állni a versenyt a nagyokkal, elsősorban a legnagyobbal, a Nagy Kékkel, az IBM-mel.

Az IBM 1981-ben a személyi számítógépeihez a Microsoft cég által kifejlesztett MS-DOS operációs rendszert választotta. Ezzel a választással és az elért piaci sikerekkel ez a rendszer, amit ma már egyszerűen DOS-nak (Disc Operating System) hívunk, a személyi számítógépek szabványos operációs rendszerévé vált.

Ezt megelőzően már létezett egy szinte szabványul elfogadott operációs rendszer, a CP/M (Control Program for Microcomputers), amit a Digital Research cég fejlesztett ki. Sok történet ismert, amely azt meséli el, hogy az IBM miért éppen a DOS-t választotta, nem a CP/M-et. Az egyik legérdekesebb szerint a CP/M fejlesztői éppen golfozni voltak, mikor az IBM hívta őket, hogy felvegye velük a kapcsolatot.

Két éve kezdte meg az IBM a PS/2 gépek forgalmazását, és egy új operációs rendszert kívánt használni: az OS/2-t. Vételytársként viszont már régebben ott volt a piacon a Bell Laboratories által kifejlesztett Unix.

Mi is a probléma az MS-DOS-szal? Sajnos van egy nagyon komoly hiányossága: nem képes multitaszkos módban működni. Ez egyszerűen azt jelenti, hogy a számítógép egy időben csak egy felada-

tot tud végrehajtani. Ha például egy olyan programot használunk a DOS alatt, mint a Microsoft Windows, a számítógép memóriájában egyszerre több program is van, de amíg az egyik dolgozik, addig a többi nem működik. Ez a körülmény az egyre fejlettebb hardverek hatékonyságát lényegesen korlátozza.

Elégé érthetetlen, hogy az IBM miért ezt az alapvető hiányossággal bíró rendszert választotta, hiszen a hatvanas években már gyártotta a nagy, multitaszkos gépeit, amelyek képesek voltak egy időben több programot futtatni.

A probléma kiküszöbölésére az IBM együttműködve a Microsofttal, létrehozta a DOS-t felváltó multitaszkos operációs rendszerét, az Operating System/2-t, vagy röviden az OS/2-t. Ez a rendszer már a multitaszkos futtatáshoz hardverben is felkészített 32 bites mikroprocesszorok olyan új generációját vezérli, mint például az Intel 80386-os. A valóságban több program futását ez a processzor is a feladatok közötti gyors átkapcsolásokkal oldja meg úgy, hogy a felhasználó nem vesz észre belőle semmit.

Ez a megoldás már régóta ismert a számítógépes rendszerekben, és alkalmazták is, mint például a háttérből való

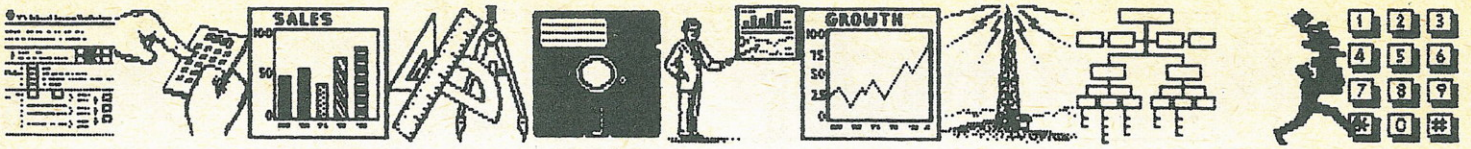
nyomtatásnál (print spooling). Ilyenkor a számítógép átadja az adatokat a nyomtatónak, és amíg az nyomtat, addig a számítógép más feladattal foglalkozik. Kommunikációs szoftverekben pedig, míg információt visz át a gép a telefonvonalon, addig a felhasználó a gépen mást csinálhat.

Az OS/2 rendszer MS-DOS-szal való kompatibilitása érdekében az OS/2 rendszer átkapcsolható, hogy imitálja az MS-DOS rendszert. Így az új rendszer alatt is futtathatók az eredetileg MS-DOS alatt futó programok. Másik megoldásként a gépekben lévő merevlemez is úgy osztható, két részre (particionálható), hogy az egyik részt az MS-DOS, a másikat az OS/2 használja.

Az OS/2 1.0, a rendszer első verziója elég alapfokú volt, és alkalmazása a felhasználótól elég nagy tudást igényelt. Az 1988 végén bejelentett Presentation Manager nevű 1.1 verzió sokkal könnyebben használható, és az IBM új szabványnak akarja elfogadtatni.

Az IBM most fanyalog az MS-DOS-szal kapcsolatban, amit a rendszerbe sokat fektető cégek megbízhatatlanságnak tekintenek, és ez az OS/2-vel kapcsolatban még visszaüthet.

Az IBM-nek jó oka van, hogy az OS/2-t szabvánnyá tegye. A kifejlesztett PS/2 számítógépcsaládján elsődlegesen ezt a rendszert akarja futtatni. A család új technológiával készül, az ún. Micro Channel Architecture (MCA = mikrocsatorna-fel-

építés) csatornakezeléssel, amit kimondottan a 386-os processzorral való együttműködés céljaira terveztek, és az IBM monopolhelyzetét kívánják biztosítani vele.

Bár az IBM a mikrocsatornáját hardvernek tekinti, nem lehet tudni, hogy ténylegesen mi ez és mit csinál. Az IBM analógiákkal — lázasan dolgozó hivatalokkal, csúcsgalaggal és bankok előtt sorban álló tömegekkel — írja le az MCA-t. Magyarázata szerint az új rendszer legnagyobb előnye, hogy megszünteti a hagyományos adatbusz szűk keresztmetszeteit, mivel több ki- és bemeneti csatornát használ a processzor és a külvilág között. Ez a kialakítás lehetővé teszi, hogy az adatforgalom kisebb sebességgel zajljék a buszon, csökkentve a rádiófrekvenciás zavarok lehetőségét. Ezenkívül az adatátvitel 256 bájtós blokkokban történik a szimpla, bájtós átvitel helyett.

Mindezzel együtt az IBM a PS/2—OS/2—MCA rendszerrel kívánja a másolatokat gyártó cégeket kizárni ebből az üzletből. Az IBM most 5 százalék licenccíjat kér a PS/2-másolatokat gyártóktól, és 1 százalék díjat viszamenőleg az IBM PC/XT-, AT-másolatokra. Azok a cégek, amelyek ezt a visszamenőleges díjat nem fize-

tik ki, nem kapják meg a PS/2 gyártási jogát. Az engedély nélküli gyártókat pedig beperlik az IBM-szabadalmak jogtalan használata miatt.

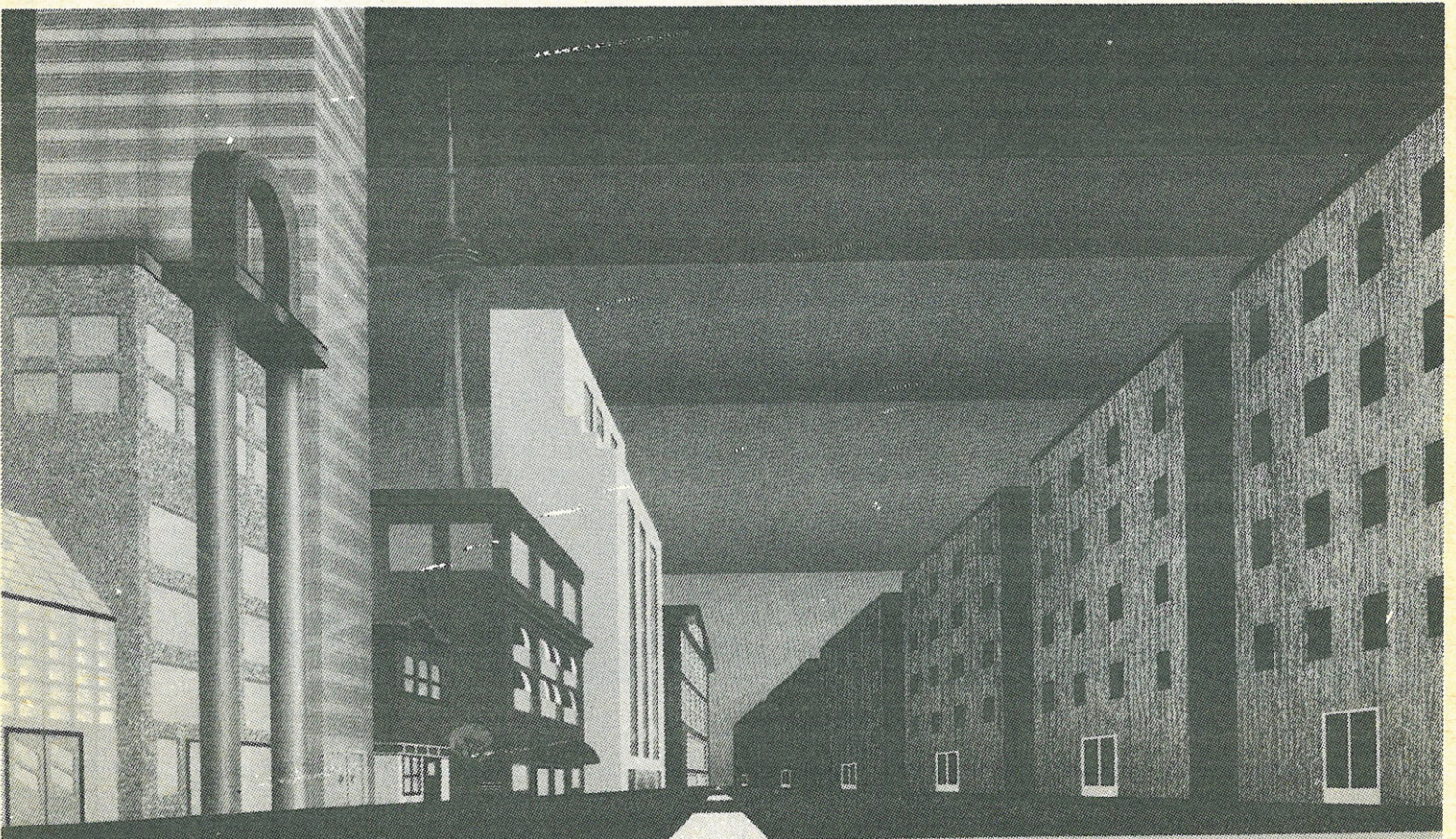
Igaz is, szabadalmak: az IBM évente 500 szabadalmat jegyeztet be, csupán Európában. Néhány ezek közül igen terjedelmes, akár egy háromkötetes könyvnek is beillik, ami 300 szokványos szabadalmi leírásnak felel meg! Ez igen nehézkessé és hosszadalmassá teszi annak eldöntését, hogy egy PS/2-t másoló által alkalmazott megoldás mennyire tekinthető az IBM-szabadalom eltulajdonításának.

Nehéz megjósolni, mi lesz a felhasználók magatartása az MS—DOS kontra OS/2 kínálatban. Azok, akik valami jobbat akarnak a DOS-nál, választhatják a Unix operációs rendszert. Érdekes módon az IBM más részlege már forgalmazza a szabványos Unix rendszert. Ez, bár kevésbé felhasználóbarát, mint az OS/2, sokkal hatékonyabb annál.

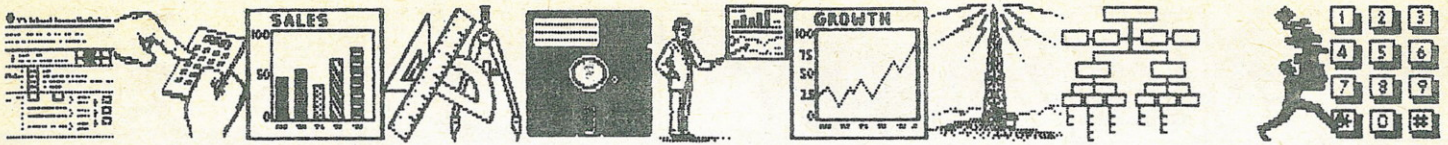
Egyes szakemberek szerint az OS/2 sokkal jobb ugyan az MS—DOS-nál, sokkal mégis a Unixra esküsznek. Az OS/2 valahol a DOS és az Unix között helyezkedik el, ezért kihagyható.

A nálunk kevésbé ismert, kanadai Quantum Software Systems szerint azonban mind az OS/2, mind a Unix egy olyan monolitikus operációsrendszer-felfogást testesít meg, amely húsz évvel ezelőtt volt divatban. Az ő QNX operációs rendszerük viszont moduláris szerkezetének köszönhető lényegesen nagyobb teljesítőképességét és rugalmasságát. Sikerét igazolja, hogy 1982 óta 75 000-et adtak el belőle. Előnye az OS/2-vel szemben, hogy nemcsak multitaszkos, hanem többfelhasználós is, egyszerre 32 terminál vagy modem csatlakoztatását téve lehetővé bármely számítógéphez. Azzal pedig még a Unixot is megelőzi, hogy vezérlése alatt integrált hálózat is kialakítható. Ez azt jelenti, hogy minden erőforrást — bármely, a hálózatba kapcsolt processzort, lemezt, nyomtatót stb. — minden felhasználó igénybe vehet.

A QNX (ejtsd kjunix) tehát nemcsak a kiejtésben jelentkező egyetlen kában különbözik a Unixtól. Mellette szól az is, hogy mindkét versenytársától eltérően, a PC-től az XT-n és az AT-n keresztül éppen a PS/2-ig bármilyen típusú gépen vagy gépkombinációkból álló hálózaton futtatható.

**QNX vs. OS/2
UNIX.**

? AJÁNDEK

Szabad szoftver

TODAY: Eseménynaptár-program

Bizonyára sokszor gondoltunk már arra, hogy jó lenne tudni, milyen érdekes dolgok történtek egy adott napon. Mikor születtek híres vagy kevésbé híres emberek? A PC-re készült TODAY program segítségével megtudhatjuk. A program futás közben megnézi a rendszer dátumot vagy a felhasználó által megadottat, és az adatbázisból kiírja, hogy milyen események történtek azon a napon. Létrehozhatunk saját adatbázist is, a számunkra fontos dátumokból.

Installálás

A TODAY rendszert az alábbi fájlok alkotják:

TODAY.DOC — a program leírását tartalmazó fájl

TODAY.EXE — maga a program

TODAY.xxx — ahol xxx JAN-tól DEC-ig a tizenkét hónap rövidítése. Ezek a fájlok tartalmazzák az adott hónapban történt érdekességeket

TODAY.OWN — a személyes dátumok fájlja (példákkal feltöltve)

Miután kinyomtattuk a DOC fájlt, nem szükséges lemezen megtartani, csak az .EXE és a .xxx fájlokra lesz szükség. Ezeknek azonos alkönyvtárban kell lenniük, amit akár TODAY-nek is lehet nevezni.

A program AUTOEXEC.BAT-ból hívható, például a következőképpen:

```
cd \today
today once clear wait
cd \
```

A today után más paramétereket is megadhatunk.

Hogyan használjuk?

Egyszerűen TODAY-t gépelve, megkapjuk az aznapi csemegét, de megadhatunk egy tetszőleges dátumot HHNN formában, bevezető nullákkal kiegészítve a számokat (például 0102). Ilyenkor a megadott napról regél a TODAY. Ezenkívül még megadhatunk néhány paramétert: HELP — futtatási paraméterek kiírása
CLEAR — képernyőtörlés kiírás előtt
WAIT — várakozás kiírás után gombnyomásra

ONCE — naponta egyszeri futtatás. Enélkül valahányszor lefuttatjuk a programot, kiírja az üzeneteket. Az AUTOEXEC.BAT-ban használva csak akkor fut a TODAY, amikor először bekapcsoljuk a gépet, az új rendszer-töltéseknél nem.

Ezeknek az opcióknak a nagy része akkor hasznos, ha az AUTOEXEC.BAT-ból hívjuk a programot az első bekapcsoláskor. Segítségükkel megakadályozható, hogy minden rendszertöltésnél ezzel töltsse a gép az időt. Lehet képernyőtörlést kérni, mielőtt a TODAY ecseteli a nap történelmét, és lehet szünetet kérni utána, hogy a következő programok ne töröljenek bele az üzenetekbe. Például: TODAY CLEAR 0628

Saját adatok

A TODAY minden hónap adatait külön fájlban tárolja (TODAY.JAN, TODAY.FEB, TODAY.MAR stb.) Ezekon kívül létrehozhatunk egy saját adatbázist TODAY.OWN néven. Ez azért van, hogy ne kelljen a saját adatokat tizenkét külön fájlban szerkesztgetni. Az összes fájl egyszerű karakteres szövegfájl. A fájlok sorvég jellel (CRLF=ENTER gomb) lezárt 70 karakteres sorokból állnak:

- 1. karakter — A rekord típusára utaló betű, ami lehet
B (születésnapok),
S (történelmi dátumok, események)
R (emlékeztetők)

* az egész sor csak megjegyzés sor

- 1—5. karakter — Hónap és nap HHNN formában, bevezető nullákkal kiegészítve. Ha a hónap vagy nap helyén nulla áll, akkor az az összes napot vagy hónapot jelenti. Például 0001 minden hónap elsejét, 0400 pedig április minden napját jelenti.

- 6—9. karakter — Az esemény éve négy számjeggyel. Üresen hagyható, ekkor space-ek jelennek meg helyette.

- 10. karakter — Speciálisrekord-jelző. Értékei lehetnek:

SPACE: nem speciális rekord

C: az előző sorban kezdett üzenet folytatása. A dátummezőket meg kell ismételni! Ez a funkció alkalmas többsoros üzenetek kiírására.

A: HÉT-NAPJA SZÁMJEGY, ahol 1=vasárnap... 7=szombat. Ezzel lehet elérni, hogy az üzenetet csak akkor írja ki, ha a megadott napra esik. Erre a november havi fájlban található példa a szavazás napján (angol).

- 11—70. karakter. A megjeleníteni kívánt üzenet.

Példák

```
*mddyyyy Birthdays
```

```
*-----
```

```
B09011875 Edgar Rice Burroughs, novelist, Ah-ee-ah-ee-ah!  
B09021838 Queen Liliuokalani (last queen of Hawaii).
```

```
*mddyyyy Events
```

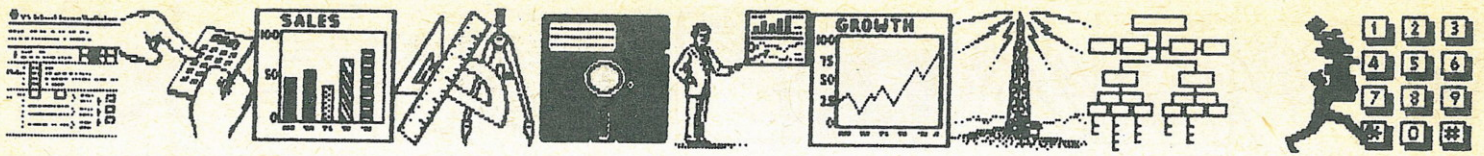
```
*-----
```

```
S09011939 Germany invades Poland, starts World War II.  
S0901 2Labor Day, a legal holiday  
S09021620 The Mayflower sets sail from Plymouth with  
S09021620C102 Pilgrims.
```

```
*mddyyyy Reminders
```

```
*-----
```

```
R0001 Pay the mortgage!  
R0401 Taxes due in two weeks.  
R0415 Last day to pay taxes!
```


A fejlécek szerepeltetése a formátum megtartása miatt fontos! Figyeljük meg, hogy a Labor Day-nek hétfőre kell esnie, a Mayflower-ről pedig két sorban emlékeznek meg.

A TODAY.OWN fájlnak ugyanez a formátuma. Beírhatunk születésnapokat, évfordulókat, ünnepeket stb. A személyes adatbázis üzenetei valószínűleg születés-

napok és emlékeztetők lesznek. Az emlékeztetőket célszerű némi haladék érdekében néhány nappal a kitűzött dátum elé berakni. Egy kis magyar fájlrészlet:

```
* B=Születésnap R=Megjegyzések E=Események
* hh=hónap (0-12, 0=minden hónap) nn=nap (0-31, 0=minden nap)
* éééé=év, ha hiányzik, minden év
*-----
* Formátum:
* Xhhnnéééé Szöveg, ahol X B,R,E betűk valamelyike
*-----
*
*hhnnéééé Születésnapok
*-----
B08021986 TODAY/PC program ezen a napon született.
B07231952 Feleségem ezen a napon született.
*
*hhnnéééé Események
*-----
S12201988 TODAY/PC programot ezen a napon vettem használatba.
E08021986 TODAY/PC program ezen a napon született.

*hhnnéééé Megjegyzések
*-----
R0001 Csekkbefizetések!
R0002 Csekkbefizetések!
R0003 Csekkbefizetések!
```

A programról

A TODAY/PC-t az IBM PC-vel kompatibilis gépekre Datalight C-ben Patrick Kincaid írta 1986 júliusában. Az ötletet egy meglévő program adta, amit Mike Butler írt PL/1-ben egy IBM VM/CMS gépen. Az ő érdeme az eredeti elgondolás és az adatok nagy része.

Felhasználói támogatás

A program írója nem pénzt kér, hanem további adatokat! Szeretné, ha a program ingyen jutna el sok helyre az alábbiakkal: ha valakinek tetszik a dolog, küldjön még adatokat az adatbázisba. Ilyen módon valódi shareware-t (felhasználók által írt és terjesztett szoftvert) készíthetünk. Nem a kiegészített adatbázisokat kell elküldeni, hanem az új adatokat.

A cím: Patrick Kincaid
618 Douglas Drive
Mill Valley, Ca 94941
USA

FIGYELEM!

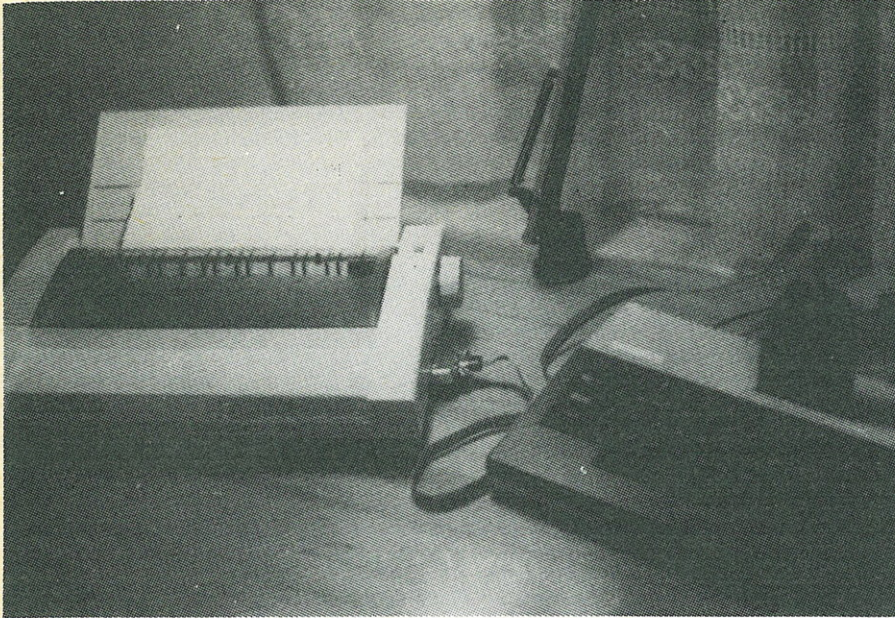
A PÉCÉZZÜNK rovatban megjelent cikkek szövege szöveg-fájlok formájában, valamint az „Ajándék” szabad szoftver 360 kb-ajtos DS—DD lemezen, utánvétellel, önköltségi (lemezár, lemezmásolás, postázás) 300 forintos áron megrendelhető.
Cím: Koncz Edit, Budapest, Kunigunda u. 44. 1037

Az Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár (OMIKK) Referáló Kiadványok Szerkesztősége külső munkatársakat keres külföldi folyóiratok magyar nyelvű referálására az alábbi szakterületeken:

- elektronika
- elektrotechnika
- fizika (alkalmazott)
- gyártásautomatizálás
- mélyépítés
- számítástechnika
- távközléstechnika
- vízépítés.

Elsősorban angol-, német-, francia- és orosznyelv-ismerettel rendelkező szakemberek jelentkezését várjuk a 181-994, ill. 382-300/113 telefonszámokon (munkanapokon 8—17 óráig) vagy személyesen az OMIKK anyaggyűjtési és nyilvántartási csoportnál (Budapest VIII., Múzeum u. 17. III. 301. szoba) hétfőn, szerdán és csütörtökön 8 és 17 óra között.

Centronics szabványú nyomtatók illesztése

Atari

számítógépekhez

Egy hónappal ezelőtt megjelent cikkünkben a párhuzamos interfész tervezésével és építésével foglalkoztunk, most felhasználásáról szólunk.

Az Atari cég azzal igyekezett biztosítani az általa gyártott nyomtatók iránti keresletet, hogy a 130 XE, 65 XE, 800 XL és 800 XE számítógéptípusok és nyomtatóik kommunikációját bonyolult kétirányú soros átvitelrel valósította meg, s ezzel nagyon megnehezítette más, gyakran jobb minőségű nyomtatók használatát. Ezen segít a múlt havi cikkben ismertetett párhuzamos interfész és az itt leírt program.

Az operációs rendszer

A felhasználói programnak a perifériák kezelésére hét csatorna (1–7. számozású) áll rendelkezésre. A 0. csatornát az operációs rendszer az editor számára tartja fenn. Ha a felhasználói program meg akar nyitni egy csatornát valamely periféria (képernyő, lemez, billentyűzet stb.) számára, az operációs rendszer először a HATABS táblázatot keresi át (kezdőcíme: \$031A), amely a perifériák azonosító karaktereit (P, C, E, S,

K, ...) és a hozzájuk tartozó kezelőtáblázat kezdőcímét tartalmazza. A HATABS táblázatban 12 periféria definíciója számára van hely. RESET esetén az operációs rendszer átmásolja a ROM-ból az első öt standard periféria definícióját. Ezek a következők:

- P: nyomtató
- C: magnó
- E: editor
- S: képernyő
- K: billentyűzet

Az operációs rendszer a táblázat végéről kezdi a keresést. Ha tehát többször fordul elő a táblázatban ugyanolyan perifériaazonosító karakter, az operációs rendszer a táblázat végéhez közelebb lévőt találja meg.

Mint említettük, a HATABS-ban az egyes perifériák kezelőtáblázatának kezdőcíme szerepel. E kezelőtáblázatok formátuma a következő:

- OPEN vektor — 1
- CLOSE vektor — 1
- GET BYTE vektor — 1
- PUT BYTE vektor — 1
- GET STATUS vektor — 1
- SPECIAL vektor — 1

Ha új perifériát akarunk a gépnek definiálni, a táblázat első szabad helyére be kell írni a perifériaazonosító karaktert és utána az új kezelőtáblázat kezdőcímét. Ha már létező perifériát akarunk átdefiniálni, elég a HATABS-ban a megfelelő kezelőtáblázat-kezdőcímet átírni. Mindkét esetben biztosítani kell RESET után az ismételt beírást, mert RESET-nél az operációs rendszer a ROM-ból inicializálja a táblázatot.

A csatornákon történő kommunikáció esetén az operációs rendszer az aktuális kezelőtáblázatból kiolvassa az illető operációt ellátó rutin 1-gyel csökkentett kezdőcímét, verembe tölti, és RTS utasítással ráugrik a rutin kezdőcímére. Az adatátvitel mindig az A regiszter segítségével valósul meg. A kezelő (driver) rutin munkája végeztével az Y regiszterben üzenetet küld a művelet eredményességéről, illetve az esetleges hibáról. Siker esetén 1, hiba esetén a megfelelő hibakódot tartalmazza, amely 127-nél nagyobb.

Az illesztés

A nyomtatónak az interfészhez való illesztéséhez szükség van egy Centronics és egy 37 pólusú Canon csatlakozóra. A két csatlakozó átkötését a *táblázat* mutatja, amelyben az egyes jelek nevei is megtalálhatók. A fel-

PC0	13	STB	1
PA0	23	D0	2
PA1	4	D1	3
PA2	22	D2	4
PA3	3	D3	5
PA4	21	D4	6
PA5	2	D5	7
PA6	20	D6	8
PA7	1	D7	9
PC7	11	BUSY	11
GND	7	GND	19

használt kábel ne legyen hosszabb 1 méternél.

A program

A nyomtatómeghajtó (printer driver) assembly programját (1. lista) ATMAS II-vel írtuk. A 8255-ös IC 0-ás üzemmódban kommunikál, hogy a program a lassúbb nyomtatókkal is megbízhatóan működjön, és azért is, hogy a hosszú vezetők az átmeneti jelenségekből eredő esetleges hibákat elkerüljék.

A legkomolyabb nehézség abból származik, hogy az Atari nem a ha-

gyományos sorvég ASCII-kódot használja, hanem \$9B-t. Ha nyomtatónkkal grafikus üzemmódban szeretnénk nyomtatni, nem írhatjuk át egyszerűen az Atari \$9B sorvégkódját \$0D, \$0A-ra. A nyomtatókon a grafikus üzemmód definiálása általában a következő bájtsorozattal történik:

ESC, *, horizontális sűrűség, hossz LO, hossz HI. A program úgy íródott, hogy ha ezt a jelsorozatot kapja, akkor a következő *n* bájtot változtatás nélkül küldi a nyomtatóra, mivel grafikus üzemmódról van szó (*n*=hossz LO+256 . hossz HI).

A 2. listán látható BASIC program

1. lista

```

*****
*                               *
*      PRINTER DRIVER          *
*      EPSON                    *
*                               *
*****
*      KAZETTAS VERZIO
*
ESC      EPZ 27      ;ESC KODJA
E5       EPZ 28
C64      EPZ 30      ;2B
BRKKEY   EPZ $11     ;BREAK BILL.UZENETE
HATAB5   EQU $031A
MEMLO    EQU $02E7
PA       EQU $D500   ;A PORT CIME
PC       EQU $D502   ;C PORT CIME
CWR      EQU $D503   ;IRANYITO REG.CIME
BLKSZAM  EQU (VEGE-FEJLEC+127)/128

                ORG $0700

FEJLEC    DFB 0
          DFB BLKSZAM
          DFW FEJLEC
          DFW WARMST

INIT      LDA #$3C
          STA $D302   ;MOTOR STOPP
          CLC         ;SIKERES 300T
          RTS

WARMST    LDA #VEGE&255
          STA MEMLO
          LDA #VEGE/256
          STA MEMLO+1 ;UJ MEMLO
          LDA #TAB&255
          STA HATAB5+1
          LDA #TAB/256
          STA HATAB5+2 ;UJ PRINTERT DEFINIALO
*
          RTS         ;TABLAZAT

CLOSE     LDA #X10011011 ;MODE 0,INPUT
          STA CWR
          LDY #1       ;OK UZENET
          WAIT        RTS

OPEN      LDA #0
          STA E5       ;NORM.UZEMMOD
          LDA #X10001010
          STA CWR      ;8255 BEALLITASA
          LDA #$0D     ;CR
          STA PA
          LDY #X00000001
          STX PC
          PRTEST      LDA PC
          ROL          ;BUSY->CY
          BCC PROK     ;0=>OK
          INX          ;1=>ISMETELD
          BNE PRTEST   ;MAX.255-SZOR
          LDY #138     ;ERROR 138
          RTS

PUTB      LDY E5
          BMI GR       ;GRAF.MOD=>UGORJ
          BNE SPEC     ;<0=>SPEC.MOD
          CMP #$9B     ;EOL?
          BNE P1       ;NEM,UGORJ
          LDA #$0D     ;CR
          JSR PUTB1
          LDA #$0A     ;LF
          BNE PUTB1   ;JMP PUTB1
          CMP #ESC     ;ESC?
          BNE PUTB1   ;NEM,KULDD KI
          INC E5       ;IGEN,ES=-1
          BNE PUTB1   ;JMP
          CPY #1       ;LEGUTOBB ESC VOLT?
          BNE SPEC2   ;NEM,UGORJ TOVABB
          INC E5       ;IGEN,ES=-2
          CMP #'*'     ;*?
          BEQ PUTB1   ;IGEN,KULDD KI
          LDY #'0'     ;HA MAS VOLT MINT ESC*,
          STY E5       ; NULLALD AZ ES VALTOZOT
          BEQ PUTB1   ; ES KULDD KI (JMP)
          CPY #2       ;LEGUTOBB * VOLT?
          BNE SPEC3   ;NEM,UGORJ TOVABB
          INC E5       ;IGEN,ES=-3
          BNE PUTB1   ;ES KULDD KI (HORIZ.SURUSEG)
          CPY #3       ;CNT LO KOVETK?
          BNE SPEC4   ;NEM,UGORJ TOVABB
          STA C64       ;CNT LO- TEDD EL
          INC E5       ;ES=-4
          BNE PUTB1   ;ES KULDD KI
          STA C64+1     ;CNT HI- TEDD EL
          LDY #255
          STY E5
          BNE PUTB1   ;GRAF.MOD JELZESE
          LDY C64       ;KULDD KI CNT HI-T
          BNE GR2
          LDY C64+1
          BNE GR1
          INC E5
          GR1          DEC C64+1
          GR2          DEC C64
          PUTB1        LDY #128
          STA PA
          JSR WAIT
          DEC PC       ;STBNOT:=0
          NOP
          INC PC       ;STBNOT:=1
          LDA BRKKEY   ;VOLT BREAK?
          BEQ BREAK    ;IGEN,UGORJ
          LDA PC
          ROL          ;NEM,TESTELD
          BCS PUTCYK   ;A BUSY-T
          LDY #1
          RTS         ;BUSY=>ISMETELD

BREAK     LDY #128     ;BREAK ERROR
          RTS

NOTIMP    LDY #146     ;ERROR 146
          RTS

*** PERIFERIA-DEFINIALO TABLAZAT:
TAB       DFW OPEN-1
          DFW CLOSE-1
          DFW NOTIMP-1 ;GETBYTE
          DFW PUTB-1
          DFW NOTIMP-1 ;GETSTAT
          DFW NOTIMP-1 ;SPECIAL
          VEGE        DFB 0

```



```

5 REM AUTOBOOT GENERATOR
10 REM EPSON driver-kazettás verzió
20 ? "Készítsd el a magnot !"
30 OPEN #1,8,128,"C:";C=0
40 FOR I=1 TO 202:READ A:C=C+A
50 PUT #1,A:NEXT I
60 CLOSE #1
70 IF C<>22031 THEN ? "Hiba az adatokban !"
80 END
100 DATA 0,2,0,7,13,7,169
110 DATA 60,141,2,211,24,96,169
120 DATA 202,141,231,2,169,7,141
130 DATA 232,2,169,190,141,27,3
140 DATA 169,7,141,28,3,96,169
150 DATA 155,141,3,213,160,1,96
160 DATA 169,0,133,28,169,138,141
170 DATA 3,213,169,13,141,0,213
180 DATA 162,1,142,2,213,173,2
190 DATA 213,42,144,228,232,208,247

```

```

200 DATA 160,138,96,164,28,48,65
210 DATA 208,21,201,155,208,9,169
220 DATA 13,32,156,7,169,10,208
230 DATA 64,201,27,208,60,230,28
240 DATA 208,56,192,1,208,12,230
250 DATA 28,201,42,240,46,160,48
260 DATA 132,28,240,40,192,2,208
270 DATA 4,230,28,208,32,192,3
280 DATA 208,6,133,30,230,28,208
290 DATA 22,133,31,160,255,132,28
300 DATA 208,14,164,30,208,8,164
310 DATA 31,208,2,230,28,198,31
320 DATA 198,30,160,128,141,0,213
330 DATA 32,41,7,206,2,213,234
340 DATA 238,2,213,165,17,240,9
350 DATA 173,2,213,42,176,246,160
360 DATA 1,96,160,128,96,160,146
370 DATA 96,41,7,33,7,186,7
380 DATA 72,7,186,7,186,7

```

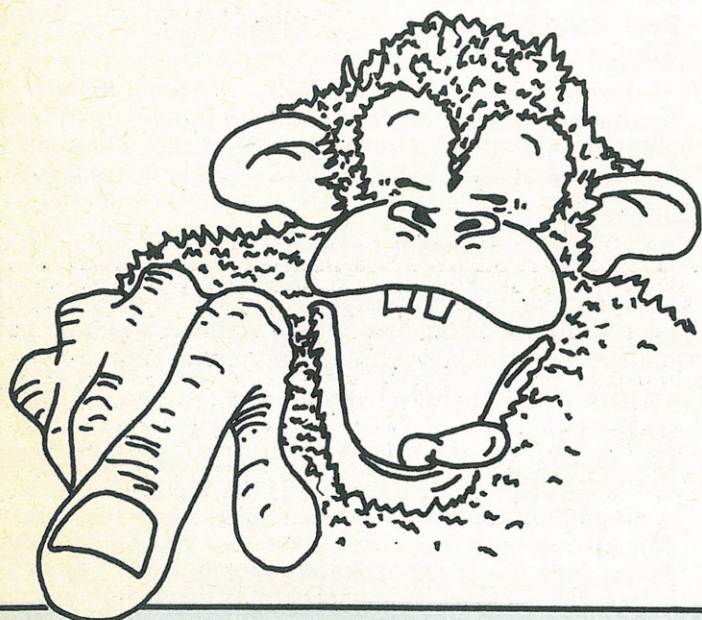
2. lista

neve autoboot-generátor. Funkciója csak annyi, hogy elindítása után kazettára küldi a nyomtatómeghajtó programot, autoboot formában. Az így szerzett autoboot fájl úgy tölthető be a számítógépbe, hogy a gép bekapcsolásakor lenyomva tartjuk a

START billentyűt, majd a gép kérésére betöltjük az autoboot programot. Betöltés után a BASIC jelentkezik, de már úgy, hogy az összes nyomtatóval kapcsolatos utasítás az új meghajtót használja. A RESET nem árt a nyomtatómeghajtónak.

A program működését csak Commodore MPS 1250 nyomtatóval tudtuk kipróbálni, de feltételezzük, hogy bármilyen más, Centronics szabványú nyomtatóval (EPSON, STAR stb.) is ugyanolyan jól működik.

Máder Indira — Szijjártó Jenő

Minden kedden 17-től 20 óráig
HCC ENTERPRISE klub
 a VSZM
 Községi Házban
 (Bp. XI., Fehérvári út 120.)
 Klubvezető: Romvári Gábor
 Telefon: 810-950/473

A BLAGUSS-VOLÁNBUSZ

Utazási Iroda felajánlja

- vállalati szakmai utazások, kirándulások, tanulmányutak
- külföldi kiállításokon, vásárokon való részvétel
- és minden egyéb külföldi szakmai rendezvényre történő csoportos utazás (szállás, ellátás, kirándulások, szakmai programok) **komplett megszervezését.**

Várjuk szíves megkeresésüket!

BLAGUSS-VOLÁNBUSZ
 1051 Budapest,
 Engels tér,
 Autóbusz-pályaudvar
 Telefon: 177-777
 Telex: 22-3179

Az AmigaDOS

Előző (1989/7-es) számunkban bemutattuk az Amiga multitasking szervezésű operációs rendszerét általában, és elkezdjük a DOS utasításkészletének ismertetését. Ezt folytatjuk, felsorolva a szövegszerkesztő parancsait és a hibaüzeneteket is.

Az AmigaDOS utasításkészlete

EXECUTE utasításfájl neve [argumentumok]

Végrehajtja az AmigaDOS szabályai szerint megírt utasításfájlt (programot), behelyettesítve az argumentumokat. Az utasításfájl első soraiban szokás elhelyezni azokat az ún. direktívákat, amelyek az EXECUTE működését befolyásolják. Egy direktíva előtt jelzőkarakterként — alapértelmezés szerint — egy pontnak (.) kell állnia:

.K argumentumnév.

Az EXECUTE paranccsal beadott argumentumra az utasításfájlban ezen a néven hivatkozhatunk. Például direkt módon ki szeretnénk iratni a „Program” nevű fájl paramétereit. Ezért „Lister” néven megírjuk a következő szöveges fájlt:

.K fájlnev

LIST < fájlnev >

Ezután az „EXECUTE Lister Program” parancs már el is végzi a feladatot. (Az utasításfájlban lévő „fájlnev” olyan, mint egy szöveges változó, amelynek a tartalma jelen esetben „Program” lesz.)

.DOT jelzőkarakter — a pont (.) jelzőkaraktert másra állítja át

.BRA nyitó karakter — az argumentum nyitó karakterét (<) változtatja meg

.KET záró karakter — az argumentum záró karakterét (>) változtatja meg

.DOLLAR karakter — a dollárjelet (\$) más karakterre állítja át

FAILAT [hibakód]

Ha a parancs kiadása után bármely működés közben az itt megadottal egyenlő vagy ennél nagyobb kódszámú hiba következik be, leáll a program futása. A hibakód pozitív egész szám lehet, az alapbeállítás a 10-es kódú hiba, amely az ERROR feltételhez tartozik (lásd: IF utasítás).

FAULT [hibakód, ...]

Kiírja a felsorolt hibakódoknak megfelelő hibaüzeneteket. Legfeljebb 10 hibakód adható meg egyszerre.

FILENOTE [FILE] fájlnev COMMENT megjegyzés

A megadott nevű fájlhoz hozzáfűzi a legfeljebb 80 karakterből álló megjegyzést (kommentárt, alcímet, jegyzeteket). A LIST utasítás segítségével a megjegyzések is kiírhatók a képernyőre.

FORMAT DRIVE meghajtó NAME lemeznév [NOICONS]

Megformázza a kijelölt lemez meghajtóban lévő mágneslemezt. A lemez neve legfeljebb 30 karakterből állhat. Ha kitesszük a NOICONS opciót, az újonnan formázott lemezre nem kerül fel az alapértelmezés szerinti „Trashcan” (szemétyűjtő) ikonja (Trashcan.info nevű fájl).

IF [NOT] [WARN] [ERROR] [FAIL] [szöveg1 EQ szöveg2] [EXISTS fájlnev]

[ELSE]

[ENDIF]

A BASIC-ból jól ismert IF-THEN-ELSE utasításhármas feladatát látja el, vagyis feltételes elágazásokat hozhatunk létre a segítségével. A feltételek értelmezése:

NOT — negáció (tagadás, invertálás)

WARN — akkor igaz, ha a hibakód >= 5

ERROR — akkor igaz, ha a hibakód >= 10

FAIL — akkor igaz, ha a hibakód >= 20

szöveg1 EQ szöveg2 — igaz, ha a két szöveg megegyezik

EXISTS fájlnev — igaz, ha a fájl megtalálható valamilyen lemezen vagy a RAM-diszken

INFO

Információkat ír ki a rendszerről és a meghajtó(k)ban levő lemezekről.

INSTALL [DRIVE] meghajtó

Az utasítás segítségével a meghajtóban levő lemezből rendszerindító (boot) lemezt készíthetünk. Az INSTALL a lemez 0-ás és 1-es szektorát (a két boot-blokkot) írja felül, elhelyezve bennük a rendszerindításhoz szükséges gépi kódú programot. Ez az utasítás felhasználható lemezeink vírusmentesítésére is, mivel a programvírusok többsége a boot-blokkban helyezi el magát (SCA, Byte Bandit és a magát antivírusként hirdető North Star).

JOIN forrás fájlnev [forrás fájlnev2 ...] AS cél fájlnev

Az utasítás összegzi a forrásfájlokat (maximum 15-öt), majd az összeget elmenti a cél fájlba. A művelet a felsorolás sorrendjében történik.

LAB címke

Segítségével címkéket helyezhetünk el az AmigaDOS programban. A címkékre az EXECUTE, az IF és a SKIP utasításokkal hivatkozhatunk. A címkével megjelölhetjük a program bizonyos pontjait, amelyekre ezután például vezérlésátadást (ugrást) hajthatunk végre.

LIST [DIR útvonal] [P/PAT maszk] [KEYS] [DATES] [NO-DATES]

[TO fájlnev] [S névrészlet] [SINCE dátum] [UPTO dátum][QUICK]

A megadható opciók:

DIR útvonal — a megadott útvonalon végzi a listázást
P/PAT maszk — csak azokat a fájlokat listázza ki, amelyekre illik a maszk (a maszkokról a bevezetőben mint rövidítési lehetőségekről esett szó)

KEYS — kiírja azokat a szektorszámokat, ahol a fájlok kezdődnek

DATES — kiírja a létrehozás dátumát is

NODATES — sem a dátumokat, sem az időpontokat nem írja ki

TO fájlnev — a lista a fájlba kerül ASCII formátumban
S névrészlet — kilistázza azokat a fájlokat, amelyek nevében szerepel a megadott névrészlet

SINCE dátum — a megadott dátum után létrehozott fájlokat írja ki

UPTO dátum — a megadott dátum előtt létrehozott fájlokat írja ki

QUICK — csak a neveket sorolja fel

LOADWB

Betölti és elindítja a Workbenchet, az Amiga magas szintű, ikonorientált operációs rendszerét.

MAKEDIR könyvtárnév

Új alkönyvtárat nyit a megadott névvel és a megadott lemezen vagy meghajtón.

MOUNT [DEVICE] készülék

Egy új készüléket aktualizál az AmigaDOS számára. Az aktualizálandó készülék kezelési paramétereit a DEVS könyvtárban elhelyezett Mountlist nevű fájlban adhatjuk meg. A gyári rendszerlemez Mountlistje példákat tartalmaz, amelyeken keresztül megtanulható ennek a fájlnak az elkészítése.

NEWCLI [CON: x/y/szélesség/magasság/ [név][FROM fájlnev]]

Elindít egy új CLI taszkot, és kinyit számára egy ablakot. Az ablak bal felső sarkának koordinátái (x és y), szélessége, magassága és neve tetszőleges lehet. A megadott fájlban lévő utasításokat a CLI-ablak kinyitása után végrehajtja a DOS. Figyelem! A törtvonal jelen esetben nem választási lehetőséget jelöl, ugyanis a helyes működéshez a törtvonalaknak is szerepelniük kell az utasítás megadásában.

PATH [[SHOW][ADD]/RESET útvonal [,útvonal] ...]

Deklarálja azokat az útvonalakat, amelyeken a DOS a betölteni kívánt fájlt keresi, ha azt az aktuális könyvtárban nem találja.

Opciók:

SHOW — kiírja az eddig beállított útvonalakat

ADD — újabb útvonal megadását jelenti, az eddig megadottak megtartása mellett

RESET — már meglévő útvonalakat töröl

Az önmagában kiadott **PATH** a **PATH SHOW** funkcióját látja el.

PROMPT promptjel

Megváltoztatja a CLI-task promptjelét, amely bármilyen karaktersorozatból állhat. (A promptjel azt jelzi a felhasználónak, hogy a DOS végrehajtotta az összes kiadott parancsot, és új parancs fogadására kész.) Ahol a karaktersorozatban „%N” jelzés áll, ott az illető CLI-task száma fog megjelenni.

PROTECT [FILE] fájlnev [FLAGS] attribútumok

A fájl védelmi attribútumait állítja be. Az attribútumok helyén a következő rövidítések állhatnak:

R — olvasható (Readable)

W — írható (Writeable)

D — törölhető (Deleteable)

E — végrehajtható (Executeable)

A — archivált (Archived)

QUIT [hibakód]

Befejezi az AmigaDOS program végrehajtását és a megadott kódú hibával tér vissza parancsmódba. Az alapértelmezés a 0 hibakód, amely hibamentes kilépést jelent.

RELABEL [DRIVE] meghajtó [NAME] lemeznév

Átnevezi a meghajtóban levő lemezt. A név legfeljebb 30 karakterből állhat, és ha szóközt is tartalmaz, akkor idézőjelbe kell tenni.

RENAME [FROM] régi fájlnev [TO AS] új fájlnev

Átnevezi a megadott fájlt.

RUN utasítás + ... + utasítás

Végrehajtja a felsorolt utasításokat oly módon, hogy egy új taszkot nyit meg részükre. Induláskor kiírja a taszk számát.

SEARCH [FROM] fájlnev/maszk [SEARCH] karakterlánc [ALL]

Megkeresi a karakterlánc összes előfordulását a megadott fájl(ok)ban. Ha a karakterlánc szóközt is tartalmaz, akkor idézőjelbe kell tenni. A maszk felépítése olyan lehet, mint amiről a bevezetőben, rövidítések címszó alatt szó volt. A második **SEARCH** kulcsszó kiírása (vagy elhagyása) nem befolyásolja a működést, **ALL** opció esetén minden elérhető fájlban végigmegy a keresés.

SETLOCK OPT LOAD/SAVE

Beállítja a rendszerórát és a hardverórát. **LOAD** esetén a rendszeróra állása átíródik a hardverórába, **SAVE** esetén pedig éppen fordítva. Ez az utasítás csak hardverórával ellátott Amigán működik!

SETDATE fájlnev nap-hónap-év [óra:perc]

Megváltoztatja egy fájl létrehozási dátumát és időpontját.

SETMAP országcód

Beállítja a billentyűzet-konfigurációt.

Országcódok Konfigurációk

cnd kanadai

ch1 német svájci

ch2 francia svájci

d német

dk dán

e spanyol

f francia

gb brit

i olasz

is izlandi

n norvég

s svéd

usa0 USA (alternatív)

usa1 USA (szabványos)

usa2 USA (alternatív)

Ahhoz, hogy a **SETMAP** működhessen, a felsorolt országcódokkal megegyező nevű fájloknak kell lenniük a **DEVS** könyvtár **KEYMAPS** nevű alkönyvtárban.

SKIP [címké]

Vezérlésátadás (ugrás) arra az utasításra, amely előtt a „LAB címké” áll. A **SKIP** utasítás argumentum nélkül a legközelebbi **LAB** utáni utasításra ugrik.

SORT [FROM] forrás fájlnev [[TO] cél fájlnev]

[COLSTART kezdőoszlop]

A forrásfájl (célszerűen szöveges fájl) tartalmát ábécésorrendbe rendezi, és az eredményt elmenti a cél fájlba. A **COLSTART** után megadható a sorba rendezés kezdőoszlopa is. Az utasítás nem tesz különbséget a kis- és nagybetűk között! A rendszer veremtárának alapértéke 4000 bájttal, amely kb. kétszáz soros fájl kezelésére elegendő. Ha ennél nagyobb fájlt akarunk rendezni, használjuk előbb a **STACK** utasítást. Ez azért fontos, mert a verem telítődésekor a rendszer biztosan elszáll!

STACK [mérete bájtkban]

Argumentum nélküli esetben kijelzi a rendszer veremtárának méretét, argumentummal pedig beállítja azt. A veremtár kiindulási mérete 4000 bájttal.

STATUS [taszkszám] [FULL] [TCB] [SEGS] [CLI/ALL]

Információkat ír ki egy taszkról. **FULL** opcióval minden adatot kiír. **TCB** megadásakor kiírja a taszk prioritását, veremtárának méretét és a globális vektorok méretét. **SEGS** opcióval feltünteti a szegmenslistában a szegmenscsoportok neveit. **CLI**-t vagy **ALL**-t megadva az utasítás az aktuális **CLI**-taszkra vonatkozik.

TYPE [FROM] forrás fájlnev [[TO] cél fájlnev] [OPT N/H]

Opció nélkül szöveges fájlok egyszerű kiírására használatos. **OPT N** esetén megszámozza a kiírt sorokat,

OPT H-val pedig 16 bites hexadecimális formában írja ki a fájl tartalmát. A kiírást egy tetszőleges billentyű lenyomásával megállíthatjuk, majd RETURN-nel vagy CTRL+X-szel folytathatjuk. A CTRL+C a TYPE utasításból való kilépést eredményezi.

VERSION

A Kickstart (az Amiga ROM-ja) és a Workbench verziószámát adja vissza.

WAIT [érték] [SEC/SECS] [MIN/MINS] [UNTIL óra:perc]
Várakozás a megadott időtartamig vagy időpontig (vagy argumentum nélküli esetben 1 másodpercig). Az érték SEC vagy SECS előtt állva másodperceket, MIN vagy MINS előtt állva perceként jelent. UNTIL opcióval az ez után megadott időpontig vár a DOS.

WHY

Visszakérdez, hogy miért következett be a legutóbbi hiba.

Az AmigaDOS ED nevű szövegszerkesztőjének parancsai

Direkt vezérlőparancsok:

CTRL+A üres sor beszúrása
CTRL+B egy sor törlése
CTRL+D scroll le
CTRL+E felváltva az ablak bal felső és jobb alsó sarkába viszi a kurzort
CTRL+F a kurzor helyén álló betűt nagybetűről kicsire vagy kisbetűről nagyra váltja át
CTRL+G megismétli az utoljára beadott indirekt vezérlőparancsot
CTRL+H a kurzortól balra egy karaktert töröl
CTRL+I a kurzort a következő tabulátorpozícióra helyezi
CTRL+M megegyezik a RETURN billentyűvel
CTRL+O levágja a szónak a kurzortól jobbra eső részét
CTRL+R az előző szó végére állítja a kurzort
CTRL+T a következő szó elejére helyezi a kurzort
CTRL+U scroll fel
CTRL+V letisztazza a kijelzett szöveget
CTRL+Y törli a sornak a kurzortól jobbra eső részét
CTRL+[indirekt módba vált át (megegyezik az ESC-pel)
CTRL+] felváltva a sor elejére és a végére helyezi a kurzort

Indirekt vezérlőparancsok (indirekt módba az ESC billentyűvel léphetünk):

A „szöveg” a kurzor alatt új sort nyit, és ide írja be a szöveget
B a szöveg végére állítja a kurzort
BE megjelöli a blokk végét
BF „szöveg” megkeresi a beadott szöveget, a kurzortól visszafelé
BS megjelöli a blokk kezdetét
CE a sor végére állítja a kurzort
CL kurzor balra
CR kurzor jobbra
CS a sor elejére állítja a kurzort
D törli a sort
DB törli a blokkot
DC törli a kurzor helyén álló karaktert
E „szöveg1” „szöveg2” az első szöveget kicseréli a másodikra
EQ „szöveg1” „szöveg2” az első szöveget kicseréli a másodikra, és minden csere előtt visszakérdez
EX törli a jobb oldali margót
F „szöveg” megkeresi a beadott szöveget a kurzortól előrehaladva
I „szöveg” beszúrja a beadott szöveget
IB a kurzor sorától kezdődően bemásolja a megjelölt blokkot

IF „fájlnev” a kurzor alatti sortól kezdődően beszúrja a megadott szöveges fájl tartalmát
J egyesíti az aktuális sort a következővel
LC kereséskor különbséget tesz a kis- és a nagybetűk között
M sorszám a megadott számú sorra állítja a kurzort
N a következő sor elejére állítja a kurzort
P az előző sor elejére állítja a kurzort
Q kilépés, a fájl elmentése nélkül
RP addig ismétli az utasítást, amíg valamilyen hiba be nem következik
S kettévágja a sort a kurzor pozíciójánál
SA [„fájlnev”] elmenti a szöveget
SB a megjelölt blokk elejére állítja a kurzort
SH kiírja az ED beállított paramétereit
LS oszlop a bal margót a megadott oszlopra állítja be
SR oszlop a jobb margót a megadott oszlopra állítja be
ST oszlop beállítja a tabulátor lépésmagyságát
T a szöveg elejére állítja a kurzort
U semmisnek tekinti az aktuális soron végrehajtott változtatásokat
UC kereséskor nem tesz különbséget a kis- és nagybetűk között
WB „fájlnev” elmenti a megjelölt blokkot
X [„fájlnev”] elmenti a szöveget, és kilép az editorból

Az AmigaDOS hibaiüzenetei

Kód	Angol név	Magyar meghatározás
103	insufficient free store	Kevés a rendelkezésre álló memória
121	file is not an object module	A fájl nem futtatható program
202	object in use	Jelenleg egy másik program dolgozik az elérni kívánt fájljal
203	object already exists	A fájl már létezik ezen a néven
204	directory not found	Nincs meg a keresett könyvtár
205	object not found	Nincs meg a keresett program
210	invalid stream component name	Nem érvényes a fájlnev
213	disk not validated	A DOS nem tud olvasni a lemezről (mert hibás a lemez, vagy azért, mert adatforgalom közben kivettük a lemezt a meghajtóból)
214	disk write-protected	Írási kísérlet írásvédett lemezen
218	device not mounted	Az elérni kívánt eszköz nincs csatlakoztatva, vagy nem üzemképes
221	disk full	A lemez megtelt
222	file is protected from deletion	A fájl védelmi attribútuma nem engedi meg a törlést
225	not a DOS disk	Nem AmigaDOS-formátumú a lemez
226	no disk in drive	Nincs lemez a meghajtóban

Adom a magyarázatot!

A *Mikroszámítógép Magazin* 1989/5. számában jelent meg dr. Zana János kérdése. Erre kétféle választ is kaptunk.

A „létező” állományok a Commodore DOS-ban nem kell hogy törvényszerűen adatot is tartalmazzanak. Próbáljuk ki:

```
OPEN8,8,8,PROBA,S,W":CLOSE8
```

A tartalomjegyzékben megjelenik egy egyblokkos, PROBA nevű soros fájl, amely azonban egyetlen bájttal kiolvasható adatot sem tartalmaz. Hogyan lehetséges ez?

Az OPEN utasítás hatására a katalógusba bekerül a fájl neve, típusa és annak az első szabad blokknak sáv- és szektorszámára, ahová az első adatok kerülnek. Ennek az adatblokknak az első két bájta azonban a DOS számára hordoz információt: azt mutatja meg, hogy a fájl folytatódik (folytatóblokk sávja, szektora). Ha ez az utolsó, a fájlhoz tartozó blokk, akkor az első bájttal nulla, a második pedig az ebben a blokkban lévő, de még a fájlhoz tartozó bájtok számát adja meg. (Ad abszurdum, mint példánkban, ez is nulla.) Így adódhat elő, hogy a katalógusban egyblokkos fájl valójában nem tartalmaz kiolvasható adatot.

Hogy ezt a körülményt a BASIC nem ismeri fel és nem kezeli, az csak azt bizonyítja, hogy a hibafelismerésben (és -csinálásban) a felhasználók pályahosszal verik a programozókat. A kérdésben leírt hibajelenséget tehát egy olyan fájl olvasásának kísérlete okozta, amelyet adatok írása nélkül zártak le.

Itt a helye egy másik Commodore BASIC-sajátosságról is szólni. Ha a CHR\$(0)-t írjuk ki lemezre, majd onnan visszaolvasunk bájtunként, azaz mondjuk GET-tel, akkor nem CHR\$(0)-t kapunk vissza, hanem az úgynevezett nullsztringet, azaz a nulla hosszú karakterláncot ("""). Ez akkor okoz problémát, ha az ASCII értékére vagyunk kíváncsiak. Ilyenkor ILLEGAL QUANTITY ERROR üzenetet kapunk. A helyes eljárás tehát:

```
100 GET #8,Q$
```

```
110 IF Q$="" THEN Q$=CHR$(0)
```

```
120 Q=ASC(Q$)
```

A 110–120-as sorokat egyszerűbben és lényegesen gyorsabban megoldhatjuk így is:

```
110 Q=ASC(Q$+CHR$(0))
```

Zoltai Péter

A hiba a mellékelt kis programmal könnyen reprodukálható. Ebben a 110-es sor létrehoz egy szekvenciális fájlt, amely két rekordot tartalmaz. Az utóbbiakat a 130-as és a 150-es sor egymástól némileg eltérő INPUT# utasításai hibátlanul visszaolvassák.

De, ha az első sorban B\$="" értéket adunk meg, már elő is állítottuk a kérdéses hibát. A fájl írásakor semmi rendellenességet sem észlelünk. A visszaolvasást azonban csak a 130-as sor utasításai hajtják végre; a 150-es sor önálló INPUT#2,B\$ utasítása keres egy gyakorlatilag nem létező rekordot és ezzel a rendszer le is merevedett.

A hibára tehát olvasáskor derül fény, de az valójában a fájl írásakor keletkezik, mert az „üres rekord” létrehozásával a rekordokat elválasztó CHR\$(13) jelek közvetlenül egymás mellé kerülnek. Ha ez nem a fájl végén történik, tulajdonképpen nincs baj, mert a CHR\$(13)-ak kiolvasásával egyidejűleg az ST állapotjelző értéke 0; ez további „valódi rekord” létezését feltételezi, így az INPUT# utasítás tovább olvas. A fájl végén azonban a második CHR\$(13) kiolvasásakor ST=64 — ami a fájl végét jelzi —, az INPUT#2 viszont nem tudott értékes adatot kiolvasni, így a rendszer leáll.

A tanulság: a fájl végén sohasem állhat „üres rekord”! A megoldás egyik módja, hogy az üres sztringek helyett valamilyen nem zavaró jelet viszünk fel a lemezre: pl. * vagy CHR\$(160). Ehhez egy IF-es utasítás kell, ami hosszabb ciklus esetén BASIC-ben észrevehető időtöbbletet jelent.

A második lehetőség, hogy a beolvasó ciklus lefutása után utolsó adatként beviszünk egy ilyen jelet. A mellékelt program 110-es sorában ez a CLOSE2 előtt még pl. egy PRINT#2,CHR\$(160) utasítást jelentene.

Barabás Miklós

```
100 A$="111":B$="222":PRINT"☐"
110 OPEN2,8,2,"@:PROBA,S,W":PRINT#2,A$:
    PRINT#2,B$:CLOSE2
120 GOSUB180
130 OPEN2,8,2,"PROBA,S,R":INPUT#2,A$,B$:
    CLOSE2
140 GOSUB180
150 OPEN2,8,2,"PROBA,S,R":INPUT#2,A$:
    INPUT#2,B$:CLOSE2
160 GOSUB180:PRINT"☐":LIST
170 :
180 PRINTA$:PRINTB$:A$="":B$="":
    PRINT,"KESZ"
190 POKE198,0:WAIT198,1:RETURN
```

Ki ad magyarázatot?

Ebben a rovatban eddig bonyolultnak látszó, valójában többé vagy kevésbé egyszerűen megmagyarázható problémákat vetettek fel az olvasók. Most az egyszer fordítsuk meg ezt a viszonyt: íme két meglehetősen egyszerűen induló eset, azonban ezek megoldói kiérdemlik „A BASIC Sherlock Holmes-a” címet.

1. Írjuk be ezt a nem túl értelmes, de legalábbis ártalmatlannak tűnő sort:

```
PRINT 1+"2"+-3
```

Az 1 és 3 helyett bármilyen szám állhat, „2” pedig bármilyen szöveg lehet. A RETURN megnyomása után ne nagyon zaklassuk gépünket, lelke már a Nirvánába jutott: a RESTORE gomb püfölése sem segít. Hasonló jelenséget tapasztalunk bármilyen 8 bites Commodore gépen, a C16-tól a PET-en át a CBM 8000 szériáig. A PLUS/4 például a moni-

torban „landol”. A ki- és bekapcsolás után érdemes kísérletezni, a lényeg a karakterláncot követő „+ -”-ban van.

2. A gép bekapcsolása után írjuk be a következő programsort:

```
10 LOAD "$".8
```

Indítsuk el RUN-nal, a floppy rövid tekergetése után „?SYNTAX ERROR IN 0” hibaüzenettel leáll a programunk. Eddig minden tiszta ügy, azonban próbáljuk meg mondjuk a 0. sort kitörölni a <0> és <RETURN> beírásával! Pillanatszerű várakozás után a keretszín fehérre, a háttérszín feketére vált, a képernyő alján ismeretlen karakterek tűnnek fel, majd C64-esünk mély álomba szenderül, melyből csak a <RUN/STOP + RESTORE> ébreszti fel. A kíméletlen pofoztatás után is meglehetősen zavarosak gondolatai, erről a LIST parancs segítségével győződhetünk meg.

(„Sherlock Holmes” díj ezüst fokozata)

Zoltai Péter

Támadás és védelem

A támadás és védelem közötti egyensúly fenntartása a középjáték fontos feladata. Legtöbb esetben a támadó félnek kedvező alkalmak nyílnak szép kombináció kezdeményezésére és annak lebonyolítására. A támadás és védelem mértékének meghatározása közvetlen kapcsolatban van a mozgékonyssággal.

A következőkben a támadási érték három különféle számítási módjával foglalkozunk, és ezeket hasonlítjuk össze.

1. számítási mód: a különböző megtámadott mezők száma.

A támadás alá eső különböző mezők száma 3 és 64 közé esik. 3 abban az esetben, ha csupán királyja van az egyik félnek és az az egyik sarokmezőn áll. A „támadás alatt lévő mező” kifejezést akkor használjuk, ha azt az egyik fél birtokolja, függetlenül attól, hogy ott áll-e figura — akár ellenséges, akár saját —, a „megtámadott mező” kifejezés pedig azt jelenti, hogy arra az ellenséges király nem léphet rá, mert ott sakkban lenne. A két definíció nagyon hasonló, de nem ekvivalens egymással!

Példaként tekintsük a bemutatott hadállást, ahol a világos figurákkal megtámadott mezők száma 41, a sötét figurákkal megtámadottaké pedig 42. Ha egy mezőt több figura támad, akkor azt többször kell számítani.

Világossal a következő negyvenegy lépést számítjuk:

1. Bc1-a1, 2. Bc1-b1, 3. Bc1-d1, 4. Bc1-c2, 5. Be1-d1, 6. Be1-f1, 7. Kg1-f1, 8. Kg1-h1, 9. e2 × d3, 10. f2 × e3, 11. Fg2-f1, 12. Fg2-h1, 13. Fg2-h3, 14. Hc3-b1, 15. Hc3-a2, 16. Hc3-a4, 17. Hc3-b5, 18. Hc3-e4, 19. Hc3-d1, 20. Hf3-d2, 21. Hf3-d4, 22. Hf3-e5, 23. g3 × f4, 24. b4 × a5, 25. b4 × c5, 26. Vh4-c4, 27. Vh4-d4, 28.

29. Vh4-f4, 30. Vh4-g4, 31. Vh4-h3, 32. Vh4 × h5, 33. d5 × c6, 34. d5 × e6, 35. Fg5-h6, 36. Fg5-f4, 37. Fg5-e3, 38. Fg5-d2, 39. Fg5-f6, 40. Fg5-e7, 41. Fg5-d8.

Az 1. ábrán láthatjuk ennek a függvénynek a képét, melynek kiszámításánál az eddigiekben is felhasznált 832 nagymesterjátszmát vettük alapul, és ezek segítségével készültek az átlagértékek. A függvény a 35. féllépésig meredeken növekvő, itt éri el a maximumot, majd folyamatosan csökken a 129. féllépésig. A 2. ábra azt mutatja, hogy a nyerő játékos figurái átlagban hány mezővel ellenőriznek többet a vesztes fél figuráinál. A maximális érték majdnem 3.

2. számítási mód: saját mezők támadása.

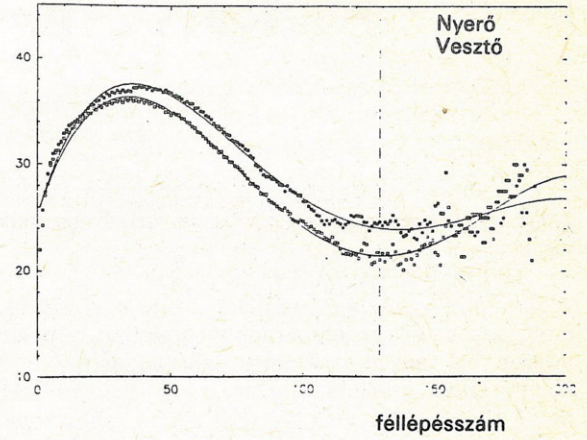
A sakktablát két részre osztjuk: világos-térfélre, amely az első négy sort foglalja magába, és sötét-térfélre, amelyhez az ötödik, a hatodik, a hetedik és a nyolcadik sor tartozik. Ez a felosztás mindkét színnel meghatározza a saját térfél és az ellenfél térfelének részét. Ennél a számítási módszernél csak azokat a mezőket vesszük figyelembe, amelyek a saját térfélen vannak, de az előbb ismertetett módszerrel ellentétben, az ellenőrzött mezőkhöz azokat is hozzászámítjuk, amelyeken saját figurák állnak. Ez a függvény a bemutatott hadállásra világossal és sötéttel egyaránt ugyanazt az értéket adja, ötvennégyet.

- Nézzük, hogy ebbe az értékebe mely lépéseket számoltuk bele: 1. Bc1-a1, 2. Bc1-b1, 3. Bc1-d1, 4. Bc1-e1, 5. Bc1-c2, 6. Bc1-c3, 7. Be1-d1, 8. Be1-c1, 9. Be1-f1, 10. Be1-g1, 11. Kg1-f1, 12. Kg1-f2, 13. Kg1-g2, 14. Kg1-h2, 15. Kg1-h1, 16. e2 × d3, 17. e2 × f3, 18. f2 × e3, 19. f2 × g3, 20. Fg2-f1, 21. Fg2-h1, 22. Fg2-h3, 23. Fg2-f3, 24. h2 × g3, 25. a3 × b4, 26. Hc3-b1, 27. Hc3-a2, 28. Hc3-a4, 29. Hc3-e4, 30. Hc3-e2, 31. Hc3-d1, 32. Hf3-d2, 33. Hf3-d4, 34. Hf3-h4, 35. Hf3-h2, 36. Hf3-g1, 37. Hf3-d1, 38. g3 × f4, 39. g3-h4, 40. Vh4-b4, 41. Vh4-c4, 42. Vh4-d4, 43. Vh4-e4, 44. Vh4-f4, 45. Vh4-g4, 46. Vh4-h3, 47. Vh4-h2, 48. Vh4-g3, 49. Vh4 × h5, 50. Fg5-f4, 51. Fg5-e3, 52. Fg5-d2, 53. Fg5-c1, 54. Fg5-h4.

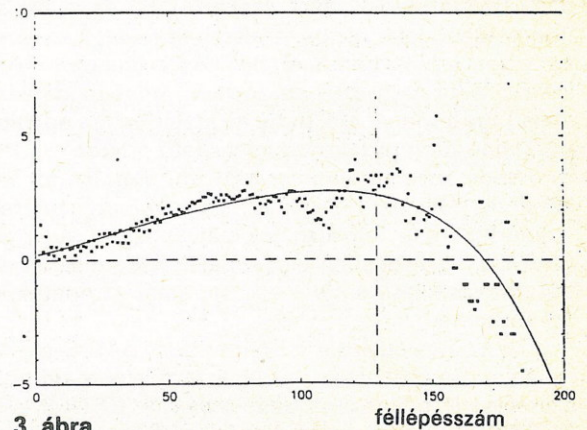
A 3. ábrán a függvény vonalán láthatjuk, hogy egészen a végjátékig szinte együtt halad a világos és a sötét gráfja. A végjátékban viszont legtöbb esetben a gyalogbevétel támogatása miatt a két király szinte helyet cserél, és ezért a világos és a sötét függvénye kettéválik.

A nyerő és a vesztes játékos függvényének különbségét mutatja a 4. ábra.

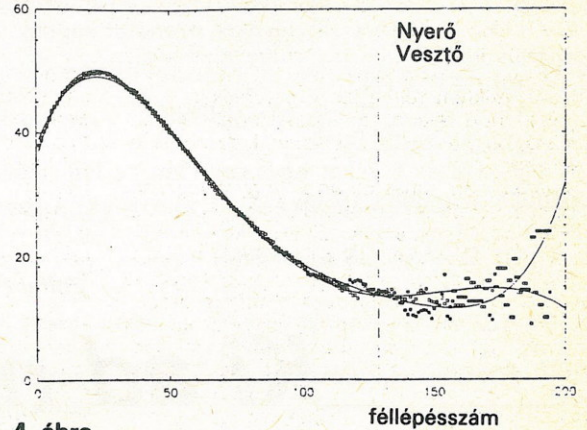
1. ábra
A megtámadott mezők száma

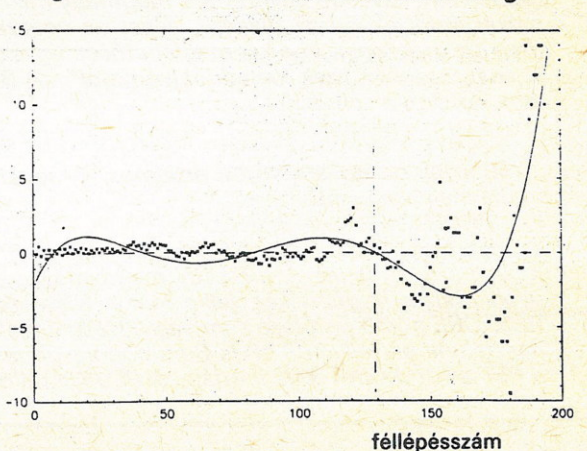
2. ábra
A nyerő és a vesztes fél által megtámadott mezők számának különbsége

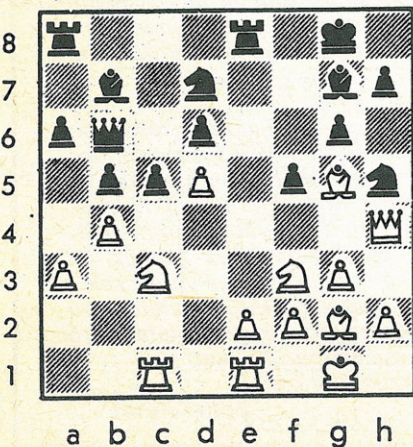
3. ábra
A saját térfélen lévő, megtámadott mezők száma

4. ábra
A nyerő és a vesztes játékos saját térfélen lévő megtámadott mezők számának különbsége

Kasparov — Fedorovics,
Graz, 1981.

(Folytatjuk)
Kovács P. Attila

PROGRAMTERMÉK

A nyuszi olvasni tanít

A „kicsik”-ről hajlamosak vagyunk megfeledkezni, különösen, ha már nem az első gyerekről van szó! A kicsik különben is a maguk sajátos világukba zárkózva élnek, erősen elkülönülve az okos felnőttektől, akik képtelenek megérteni őket. Pedig a technika iránti vonzalom a kicsik körében talán még erősebb, mint az idősebb korosztályokban. Nincs az a felnőtt, aki úgy ismerne a legújabb autómárkákat, mint némelyik kicsi. Úgy tűnik, hogy a kicsik képességeit jobbra csak elrontani tudjuk.

Mindez annak kapcsán jutott eszembe, amit a Novotrade Játékstúdió vezetője amerikai útibeszámolójában említett. Egyik amerikai partnerük a játékprogramok mellett olyan oktatóprogramok forgalmazásából él, amelyeket kicsiknek írtak. Feltettem magamnak a kérdést, vajon nálunk, Magyarországon mi a helyzet ezen a téren. Gondolunk-e mi eléggé a kicsikre? A helyzet nem túl rózsás, még jó, hogy nem teljesen nemleges a válasz.

A Novotrade katalógusát böngészve, a tizet sem éri el a kicsik „fogyasztására” alkalmasnak tűnő programok száma, s ezeknek is csak a feléről derül ki, hogy azokat a kicsiknek szánták. A témák szerencsére elég változatosak: olvasás, számolás, sőt, idegennyelv-tanulás. Más terjesztőknél pedig egyáltalán nem lehetett ilyen programokat felderíteni. Vajon miért nem írunk a kicsiknek?

Az okok két irányba vezetnek. Az egyik ok szerintem az a tévhit, ami egy felmérésen alapul. Eszerint a gyerekeket az 5–7. osztályos korban kapja el a „számítógépkór”, ha egyáltalán elkapja, előbb tehát nem is érdemes a dolgot erőltetni. A felmérők figyelme, úgy érzem, arra irányult, mikor kezdenek el a gyerekek programozni. Nos, biztosan akkor, amikor értelmi fejlődésük elér odáig (ameddig némelyik „okos” felnőttnek sem ér el akár élete végéig), hogy algoritmusok pontos megfogalmazásával és szigorú betartásával meg tudják oldani a környezetükben felmerülő problémákat — legyen az házi feladat, a videokazetták nyilvántartása, vagy a haverok nevének díszkeretes ki nyomtatása.

Mindez nem lehet ok arra, hogy a legifjabbak kapcsolatteremtését a számítógéppel későbbre halasszuk, amikor az iskolában már jókora adag kudarcélmény gyűlik össze bennük. Az újabb kudarcokkal fenyegető számítógép az új technika iránti lelkesedést méltán lelohasztja. Pedig éppen az első osztályosok azok, akik még mindent „rózsaszínben” látnak, amit jobban ki kellene használni a számítógép befo-gadtatására. A cél úgysem lehet az, hogy mindenkiből programozót csináljunk (de ezt a csontot már többen és sokszor lerágták).

A másik ok, ami miatt nem szaporodnak nálunk a kicsiknek írt programok, jóval alapvetőbb, és visszavezethető az első bekezdésben mondottakra. A felnőttek és a kicsik egészen más világban élnek és gondolkodnak. A kicsik világa mesevilág, amelyben a reális és az irreális határai elmosódnak. A kicsik gondolataikat szóképekben, metaforákban fogalmazzák meg, amit ők egymás között jól megértenek, mi okos felnőttek pedig szenvedünk tőlük. A felnőttek nincsenek tekintettel a kicsik lassú reakcióidőire, erőszakkal gyorsabb tempót diktálnak, amit a kicsik dacolva fogadnak, s csak még jobban leblokkolnak. Amit a gyerek végtelenszer örömmel ismételtet, az a felnőttet a második, ismétlés után már halálra idegesíti. Ami a felnőttnek érdekes, az a gyereknek végtelenül unalmas lehet, pillanatok alatt türelmét veszti tőle.

A sort még lehet folytatni. Számunkra most ebből az a fontos, hogy aki a kicsiknek akar

programot írni, az nagyon kösse fel az alsónémet az említett különbözőségek feloldására. Nem mindennapi teljesítmény beleélni magunkat a gyermeki világba. Ezek után talán érhetőbb, miért vállalkoznak olyan kevesen kicsiknek szánt programok írására. Egyben kijelenthető az is, hogy aki ilyen programokat sikerrel ír, az méltán érdemel nagy dicséretet.

E havi vizsgálatunk tárgya a Novotrade egyik sikeres, kicsiknek szóló, olvasást tanító programcsomagja, ami a katalógusban érdekes módon a játékprogramok közé szorult, pedig egészen becsületes oktatóprogram. (Megjegyzem, egy hasonló amerikai terméket is szívesen megnéznék, de erre pillanatnyilag nincs módom.)

A programcsomag tervezői messzemenően figyelembe vették a korosztály képességeit: a kezelés felettegyszerű, igazodik a kicsik igényeihez. Keresni a kurzorvezérlő gombokkal lehet, kiválasztani pedig a térköz (SPACE) billentyűvel. A képernyő bal felső sarkában egy igen élethű, animált számítógép-billentyűzet képecske folyamatosan jelzi, hogy mit vár a program. A kurzorvezérlő egy nyilat mozgatnak. A nyíl mozgása „méltóságteljes”, ami tökéletesen illeszkedik a kicsik elvárható reakcióidejéhez. A programcsomagot az iskolában persze mágneslemezegységgel lehetne jól használni. Sajnos, meg kell említenem, hogy a kazetták betöltésével szokatlanul sok bajom volt: szinte ahány kazetta, annyi fejbeállítás igényelt. A kazettasokszorosítás minőségén — úgy tűnik — volna még javítani való a Novotrade-ben.

A dokumentáció elég rövid lélegzetű, de a megcélzott felhasználók még úgy sem tudnak olvasni, hiszen éppen most tanulják. Rajtuk a program képekkel megvalósított öndokumentáló jellege segít, amit a készítők sikerrel meg is oldottak. Tovább javítja a helyzetet, hogy a programcsomag teljesen az általános iskola első osztályos tananyagához igazodik. Ez ugye akkor alkalmassá teszi arra, hogy a napközis foglalkozásokat számítógépes gyakoroltatással lehessen színesíteni. (Vagy én túl naiv vagyok?)

Az olvasást a képernyő bal felső sarkában figyelő — a gyerekeknek feltétlenül kedves — állat, egy nyuszi segíti. Először a kis- és a nagybetűket tanuljuk a képernyőre kirajzolt képecskékkel összekötve, majd szóképek betűzésén keresztül jutunk el a szótagokig és szavakig, hogy aztán a képecskékhez kapcsolódó más szavak felismerésével az olvasási készség mind jobban elmélyüljön. A csúcspont az utolsó program, amelyben három kép alapján egy-egy mesét olvashatunk el. A mese szövegéből kiemelt szavak értelme alapján rá kell mutatni a képen látható tárgyra, személyekre. Az öt-

let nagyon szellemes, s mivel néhány tárgy a képernyő több pontján is szerepel, amelyeket tehát mind el kell fogadni helyes megoldásként, a program írói eléggé meg is izzadhattak érte.

A képecskék kifejezetten szépek, ami a kicsik szempontjából megint elég fontos körülmény. Valamivel meg kell fogni fantáziájukat, hogy ne hagyják ott a programot rögtön az első próbálkozás után. A képek ráadásul meg is mozdulnak. Az animáció egyes képeknél azonban nem valami tökéletes, sőt, erőltetett és időrabló. Emiatt a kicsikben veszélyesen megnőhet a türelmetlenségi faktor! A hat program egyébként határozott fejlődést mutat abban, hogy mennyire idomul a kicsik igényeihez. Mindenképpen az utolsó program a legsikerültebb.

A jutalmazási és büntetési rendszer a megszokott. A jó megoldást a nyuszi rögtön mosollyal nyugtatja, rossz megoldás és ügyetlenkedés miatt morog és mérges arcot vág. A kicsiket valószínűleg nagyon bosszanthatja ugyan („ez nem igazság!”), hogy néha azért is megbüntetik őket, mert a nyilat nem jó pontra irányítják: a szó közlébe, de nem pontosan rá. Persze nem baj, ha a program menet közben pontoságra is nevel. Egy kép vagy képnégyes helyes megoldása után kapunk egy repát ajándékba. Ha túl sok hibát vétünk — az elkövethető hibák száma programonként változó —, akkor a program a feladatot megismételteti, s addig nem enged tovább, amíg az előírt időn belül gyakorlatilag hibátlanul meg nem oldottuk a feladatot. A jutalmazási rendszernek még fokozata is van. Maximálisan négy repát lehet összegyűjteni, azután a programok előlől kezdődnek. Az újakezdést erőltethetjük a RESET gomb megnyomásával. Ilyenkor egyes programok véletlenszerűen adnak új feladatot.

A programcsomagban kevés kifejezett hibát lehetett felfedezni. Az egyiket az animációval kapcsolatban már említettem. Az első programban a képábécében találtam hibát. A Lyuk képe a Nyuszi után következett, ami enyhén szólva meglepő, hiszen az ly az l betű után következnek. Az ábécéből persze hiányzott a dz, dzs, q, x és y, amin igazán nem lehet csodálkozni, hiszen ezekkel a betűkkel főleg csak idegen szavak kezdődhetnek.

A programcsomag egyetlen komoly hátránya, hogy drága. Talán inkább két kazettára kellett volna összezsúfolni a programokat, így kisebb lenne a csomagolási költség. A programcsomagot ezzel együtt kiválóan ítélem, mint a mellékelt minősítő adatok is mutatják. Ebben az ítéletben nem az elért kasszasiker befolyásolt, hanem a kicsik lelkiületének megértését bizonyító megoldások.

A programcsomag az általános iskolai munkát és a kicsik önálló gyakorlását eredményesen támogathatja. Jogosan aratott nagy sikert, mert jó példája annak, hogy a felnőtt is belehelyezkedhet a gyermeki világba, amiért külön köszönet illeti a szerzőket.

Zsadányi Pál

MINŐSÍTŐ ADATOK

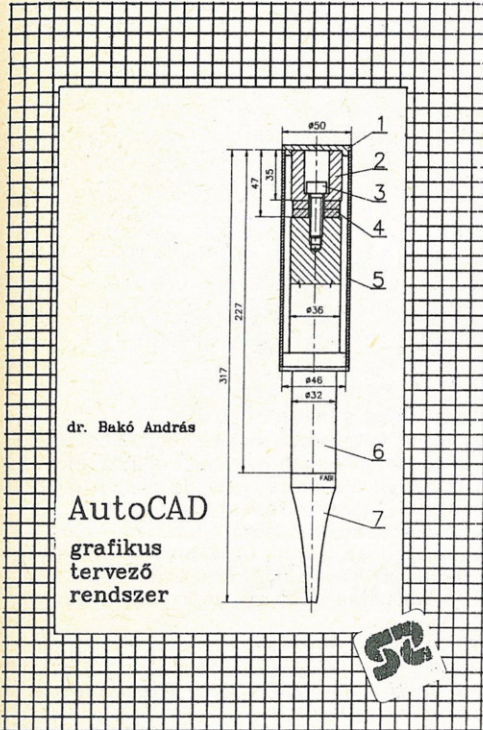
Kezelhetőség:	kiváló
Teljesség:	kiváló
Dokumentáltság:	jó
Használhatóság:	kiváló
Ár/teljesítmény:	közepes
Összbenyomás:	kiváló

ÖSSZEFOGLALÓ ADATOK

Forgalmazó:	Novotrade
Terméknév:	A Nyuszi olvasni tanít 1-6.
Szerzők:	Fekete Mónika Ferencz András Papp György
Géptípus:	C Plus/4
Hordozó:	hat kazetta
Dokumentáció:	két-két oldal a kazettaborításon
Ár:	1-5. rész: 306 Ft/kazetta 6. rész: 490 Ft Együtt: 1165 Ft

Bakó András:
AutoCAD grafikus tervező rendszer
 (Budapest, 1989. SZÁMALK, 243 oldal.
 Ára: 280 Ft)

Az AutoCAD egy összetett, több részből álló programcsomag. Alapja az AutoCAD Drafting Package, mely számítógéppel tervezett kétdimenziós ábrák elkészítését teszi lehetővé. Többféle kiegészítése is létezik a programrendszernek, az újabb verziókkal már háromdimenziós ábrák is rajzolhatók. Az egyik kiterjesztés új szolgáltatása, hogy tartalmaz egy AutoLISP nevű fordítóprogramot, melynek segítségével speciális felhasználási területeken is alkalmazható az AutoCAD.

dr. Bakó András

AutoCAD
 grafikus
 tervező
 rendszer

Bartha Attila:
NORTON Utilities, Integrator, Editor, Commander Guide
 (Budapest, 1989. LSI ATSZ,
 96 oldal. Ára: 150 Ft)

Ez a könyv olyan segédeszközöket ismertet, amelyek nélkül szinte elképzelhetetlen a személyi számítógéppel dolgozók élete. „PC-s” körökben, főleg a rendszerprogramozók között, a Norton név fogalom. Norton mindenütt megtalálható: a könyvespolcokon és az auto-exec-ben is. A módszere zseniális, ahogy bevezet a számítógép rejtelmeibe. Bitekre boncolja a gépet, hogy megismertessen a működésével. Programjai szinte mindent kifürkésznek, a legváratlanabb helyzetekre is felkészültek, és mindezek ellenére rendkívül egyszerűen és jól kezelhetők.

A könyvben található leírások megismertetik az olvasót a Norton-szoftverekkel, mégpedig úgy, hogy azok bármilyen szinten használhatók legyenek. A Norton-szoftverek nemcsak hasznosságuk miatt népszerűek, hanem azért is, mert nagyon jól kezelhetők, könnyen megtanulhatók, és a DOS használatát kényelmessé és gyorsá teszik. E programok segítségével egyúttal közelebb kerülhet az olvasó a PC-hez.

Úry László:
SYMPHONY 2. Tartományok, adatállományok, ablakkezelés, szövegszerkesztő
 (Budapest, 1988. LSI ATSZ,
 90 oldal. Ára: 133 Ft)

A több füzetből álló sorozat második könyvecskéjét tartja a kezében az olvasó. Az előző füzet a SYMPHONY installálásával és programozásával foglalkozik, ez a füzet a főmenük még nem ismertett lehetőségeivel, köztük a tartományok használatával, a SYMPHONY fájlkezelésével és az ablaktechnikával ismerteti meg az olvasót. Ezen túlmenően részletesen tárgyalja a SYMPHONY szövegszerkesztőjét, a

szövegszerkesztő és a kalkulációs lap közös használatát.

Számítástechnikai statisztikai zsebkönyv 1988.
 (Budapest, 1989.
 Statisztikai Kiadó Vállalat,
 152 oldal. Ára: 85 Ft)

A statisztikai zsebkönyvcsalád legújabb kötete a számítástechnika hazai alkalmazásáról nyújt átfogó tájékoztatást. Ismerteti a különböző teljesítményű, eredetű, korú és funkciójú számítógépek állományadatait és megoszlását, a hozzájuk kapcsolódó berendezéseket. Képet ad az alkalmazói tevékenység gazdasági eredményeiről és a programforgalomról. Összehasonlító adatokat közöl a legfontosabb nyugat-európai országok számítógépparkjáról és prognosztizálja a következő években a miniszámítógépek és a szoftvertermékek várható piaci forgalmát.

Orosz Judit:
IBM PC-hálózatok áttekintése. LAN rendszerek: Novell NetWare, PC Network, 3Com3+
 (Budapest, 1988. LSI ATSZ,
 51 oldal. Ára: 123 Ft)

A kiadvány célja, hogy az IBM személyi számítógépen alkalmazott lokális hálózatok alapjaival ismertesse meg az olvasót. Az első három fejezet a kezdőknek szól, betekintést nyújt a hálózatok alapvető tulajdonságaiba. Kitér felépítési szabványaikra, piaci viszonyaikra, valamint a hálózatok alapját képező operációs rendszerrel, az MS-DOS-szal való kapcsolataikra. A könyv második fele a haladók ismereteit foglalja kiválóan felépített rendszerbe, erős elméleti alapot szolgáltatva ezáltal. Foglalkozik hálózatok egymáshoz kapcsolásával, a NETBIOS-szal. Az alapok ismertetését a különböző hálózati implementációk leírásával teszi teljessé a szerző.

A könyv célja, hogy bemutassa az AutoCAD rajzoló, rajzszerkesztési funkcióit. Az egyes utasításokat kezdő és haladó szintű felhasználó számára is érthetően tárgyalja.

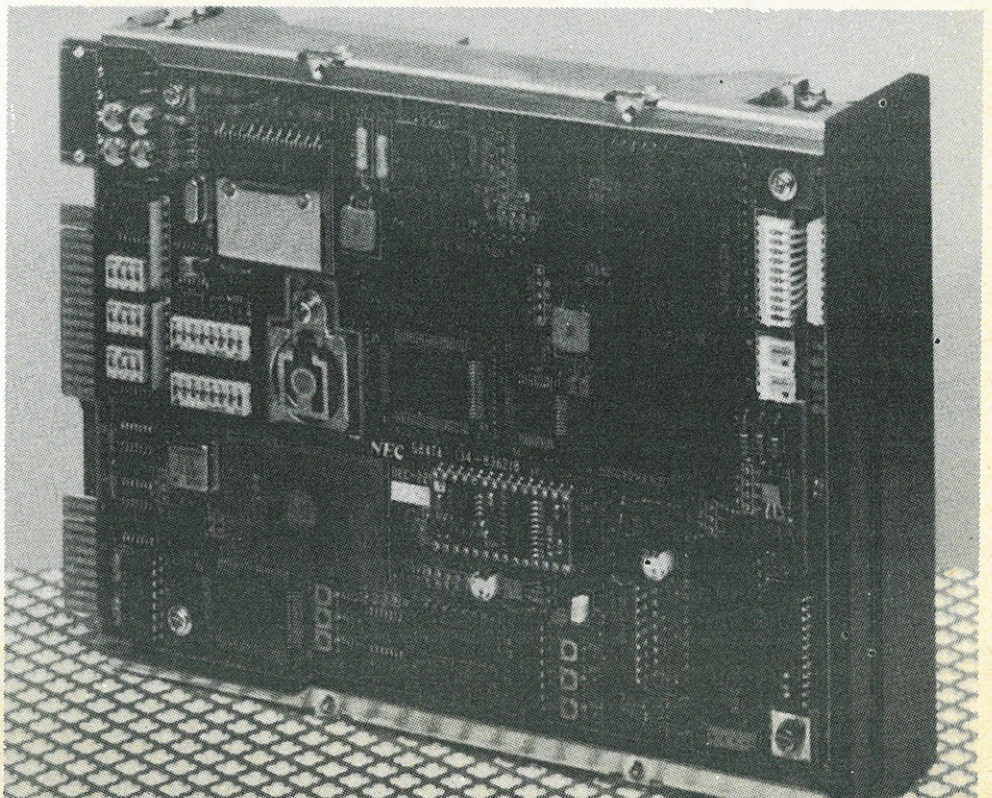
Az AutoCAD-et többféle számítógépen is lehet futtatni. A könyv a hazánkban nagyon elterjedt IBM XT/AT családon való működését mutatja be. A rendszer különböző perifériákat tud kezelni, egér, digitalizáló, rajzgép is csatlakoztatható az alapgéphez. Külön fejezet foglalkozik a rendszer üzembe helyezésével és installálásával.

Soltész Erzsébet — Sípos Győző
Szövegszerkesztők az IBM PC számítógépekhez.
WordStar, ChiWriter
 (Budapest, 1989. LSI ATSZ,
 289 oldal. Ára: 248 Ft)

E könyvsorozat darabjai egyaránt szólnak kezdőkhez és haladókhöz. Azokhoz, akik szövegeket, cikkeket, tanulmányokat vagy könyvet akarnak írni, illetve szerkeszteni. A kötet első része azokat az alapismereteket tartalmazza, amelyekkel a kezdő programozóknak vagy a gépiróknak feltétlenül meg kell ismerkedni a szövegszerkesztők használata előtt.

A könyvben bemutatott két szerkesztőrendszer eltérő stílusú. Nagyobb anyagok, könyvek szerkesztéséhez több opciója miatt inkább a WordStar ajánlható. A ChiWriter jobban használható rövidebb anyagok, elsősorban matematikai vagy más, speciális szimbólumokat alkalmazó szövegek írásához.

180 Mbájtos winchester

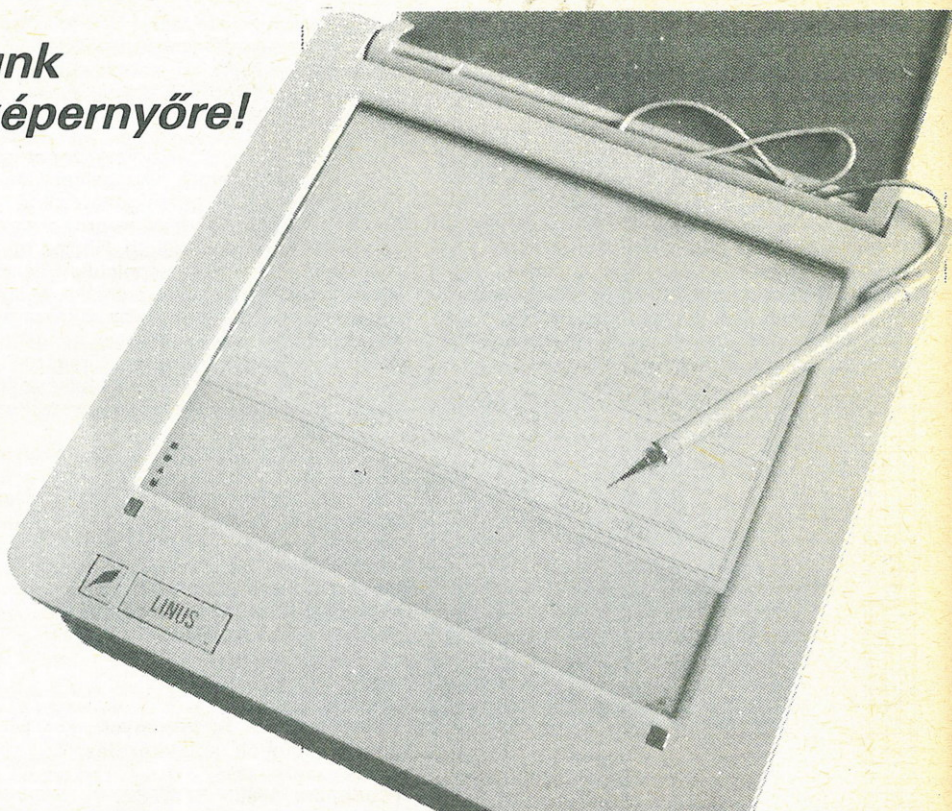
HÍREK — ÉRDEKESSÉGEK

A winchester-meghajtók az utóbbi évtizedekben a számítógépek három legfontosabb építőeleme közé kerültek. A merevlemez kapacitása, hozzáférési ideje és mérete a számítástechnikai alkalmazások szempontjából meghatározóvá vált. Nemrégiben még örültünk, ha gépünkhöz 40 megás meghajtót vásárolhatunk, ma már a 100 megásak sem számítanak ritkaságnak. A NEC Deutschland GmbH az idei hannoveri CeBIT kiállításon egy új winchester-családot mutatott be. Az 5,25 inches félmagas (mindössze 41 mm, tolvajnyelven slimline, ejtsd szlimláj) meghajtó kapacitása 179,8 Mbajt (nem formázott), átlagos hozzáférési ideje 18 ms, ami rendkívül kicsinek számít.

Fénylemeztorony

Az egyesült államokbeli CBIS nevű cég rendszere helyi hálózatba kapcsolt DOS gépek számára maximum 14 fénylemezhez nyújt közvetlen hozzáférési lehetőséget. A fénylemez (angolból vett szaksargonban: CD-ROM — compact disc read only memory) mint tudjuk, 600 Mbajt tárolására alkalmas „High Sierra” (ISO 9600) adatformátumban. A képen látható torony hét CD-ROM-meghajtót és egy 5,25 inches lágylemezjátszót tartalmaz. Egy-egy fénylemez kisebb könyvtárnyi információt ölel fel.

Írjunk a képernyőre!

Szokatlan számítógépet hozott forgalomba a Linus Technologies. A 4 kg tömegű, hordozható gép tulajdonképpen egy lapos doboz, amit az asztalra fektetve használnak: felnyitva a tetejét, a belőle kihúzható ceruzával lehet a fekvő képernyőre írni. (Lásd a képet.)

A képernyőt borító írófelület — az átlátszóságtól eltekintve — nem különbözik a rajzdigitalizálóknál megszokottól. A képernyőn ott jelenik meg a rajz vagy a kézírás, ahol a ceruzával dolgozunk, és közben el is tárolódik. Az IBM-kompatibilis gépnek a szokásos be/kimenetei vannak, így művünk ki is nyomtatható.

Az új gép fő alkalmazási területe az egészségügy, ahol a képernyőre kivetített kérdőívet kell kitölteni. Minden új felhasználó kézírását egy 30 perces betanulási folyamat során sajátítja el a gép, a régiekét pedig használat előtt lemezről kell betölteni.

A berendezés tömeges elterjedését egyelőre az akadályozza, hogy ára hatszorosa egy XT-kompatibilis gépének.

Mit érnek a mikrofloppyk?

A Memory Control Technology nevű cég megvizsgálta az Egyesült Államok piacán legnagyobb példányszámban forgalmazott 25-féle, 3,5 inch méretű ún. mikrofloppykat. (Az 5,25 inches lemezre itthon használt hajlékonylemez megnevezés helyett itt „hajlékonylemez merev tokban”-t kellene mondani, de ez olyan hosszú, hogy vagy a mikrofloppyt, vagy a 3,5 inches floppyt célszerű használni.)

A vizsgálat során csak négy — a C. Itoh, az IBM, a Sony és a TDK — gyártmány felelt meg az előírásoknak. A leggyengébbnek a Xidex, a Wabash, a Dyan és az SKC bizonyult.

Az itthoni felhasználók figyelmét nyomatékosan felhívjuk arra, hogy a nálunk kaphatók közül egyedül a Sony gyártmánya jó. Az időnként ugyancsak kapható Wabash és Dyan igen gyenge, és — ami talán a legfontosabb — az itthon csaknem egyeduralgó 3M, amelyet szintén vizsgáltak, nem szerepel az amerikai szabványnak megfelelők között.

Digitális papír mint tömegtároló

A brit ICI Electronics egy egészen új fajta optikai adathordozót fejlesztett ki, amely ötszázszor több információt képes rögzíteni, mint a jelenleg használatban lévő optikai (fény-)lemezek vagy mágnesszalagok. A digitális papírnak nevezett új adathordozó rugalmas és ellenálló, mégis olcsón gyártható. A fajlagos tárolási költség mindössze 0,3 penny (kb. 0,30 Ft) megabájtonként, vagyis tízszer olcsóbb, mint a tárolás a mágnesszalagon. Az információrögzítés módja megegyezik a fénylemezével, vagyis a bináris 1-nek egy parányi, lézerfényvel beégetett gödröcske, a 0-nak ennek hiánya felel meg. Az újdonságot az a különleges gyártási eljárás jelenti, amely lehetővé teszi, hogy a fényérzékeny réteget hajlékony alapanyagra vigyék fel, amely így egészen új alkalmazási területeket jelent.

*Az Olvasó írja című rovatunk anyagtorlódás miatt e számunkból kimaradt, de leveleiket természetesen továbbra is várjuk.
A szerkesztőség*

 SCI-L

*IBM PC XT/AT-vel
kompatibilis professzionális
személyi számítógépek*

Ajánlatunkban

P-16/AT ALAPKONFIGURÁCIÓ

1 Mbájt RAM-mal 188 000,— Ft
640 kbájt RAM-mal 180 000,— Ft

P-16/XT ALAPKONFIGURÁCIÓ

640 kbájt RAM-mal 120 000,— Ft

Rövid határidőre szállítjuk az alábbi perifériákat:

PANASONIC KX-P 1540 mátrixnyomtató (24 tűs)
EGA monitor+ csatolóegység
VGA monitor+ csatolóegység
lézernyomtató, digitalizálók, plotterek, scanner, egér

GARANCIA NÉLKÜLI REKLÁMÁRAINK:

TRS aszinkron terminál: 14 000,— Ft
TRS mátrixnyomtató: 19 500,— Ft
FX-100 mátrixnyomtató: 49 000,— Ft
UNIBOARD billentyűzet: 9900,— Ft

TOVÁBBI BŐVÍTÉSI LEHETŐSÉGEINKRŐL KÉRJÉK ÁRJEGYZÉKÜNKET

Sci-L Számítástechnikai Informatikai Fejlesztő Leányvállalat
Kereskedelmi Iroda

Budapest, Iskola u. 10. 1011. Telefon: 154-065 vagy 350-180/180, 181, 182, 183, 184.

Telex: 22-4599. Telefax: 35 39 15

A KERSZI nagyszámítógépei

2x8 megabájt központi tárral,
1,2 millió művelet/másodperc se-
bességgel, 4 millió gépelt oldal
háttérkapacitással az Önök
„álomigényeit” is valósággá va-
rázsolják.

EXTRA szolgáltatások:

ION—LASER nyomtatón: kiad-
ványok, szórólapok, bizonyla-
tok rövid határidős nyomtatá-
sa. **IRÁNYÁR: 4 Ft/lap**

TÁV-ADATFELDOLGOZÁS

IBM PC-kapcsolat

**FLOPPY-konvertálás extra se-
bességgel**
szalagról floppyra, floppyról
szalagra, **800 Ft/floppy**

MI ÖNÖKÉRT DOLGOZUNK!